திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

கல்வி, செல்வம், அறிவு, ஒழுக்கமுதலிய நற்குண நற்செய்கைகளாலுயர்ந்த சைவசமயாபிமானிகளே!

அரிய மனிதப்பிறவி யடைந்த நமக்கு இலௌகிக வைதிக விவகாரங்களை நன்கு நிலைபெற நடத்தற்கு முக்கியமாக வேண்டப்பட்டன கல்வி செல்வ மென்பனவேயாம். இவை துணையாக இம்மை மறுமை வீடு எய்தப்பெறுதல்வேண்டும். இம்மூன்றின் வளமுஞ் சிவபுண்ணியத்தாற் சிறந்து விளங்குவதாகலின் கல்வி செல்வமுடையார் முழுமுதற் பரசிவத்தை வழிபடன் முதலிய சிவபுண்ணியஞ் செய்தற்பாலார்.

செல்வப்பேறு மிக்குடைய பிரபுவுந் தனவைசிய குலத்தோன்றலுமாகிய கானாடுகாத்தான் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ நா. கரு. சித. சிதம்பரசெட்டியாரவர்கள் அறத்தாற்றீட்டிய தமது நிதியை, இத்திருப்புத்தூரென்னும் அற்புத தலத்தில் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் பெருமானுக்குத் திருக்கோயில்முதலிய அரியபெரிய திருப்பணிக் குபயோகித்துப் புதுக்கியதுமன்றி, அத்தலமான்மியத்தையும் வடநூற் புலவர்களைக்கொண்டு மொழிபெயர்த்துக் கல்வியறிவிற் சிறவாத வென்னை நோக்கி "இம்மான்மியத்தை இனிய தமிழ்ப் பாடல்களாற் பாடி ஒவ்வொரு படலத்திறுதியிலும் வசனச்சுருக்கமும் எழுதித்தருக" என்று அன்போடு வற்புறுத்தினார்கள். அஃதுணர்ந்த யான் இப்பதிபுண்ணியத்தைச் செய்தல் இன்றியமையாததே என்று கருதிப் பெரிய அறிவாளிகளுந் துணிந்து செய்தற்கரிய இவ்விஷயத்தைச் சிறிய அறிவாளியாகிய யான் அவாவான் மீற்பட்டுத் தொடங்கி [illegible] வழக்கிற்கேற்ப நாடு நகரமுதலிய அலங்காரங்களையும் முக்கியமாக வேண்டப்பட்ட பிறவற்றையுஞ் சேர்த்துப் பைந்தமிழ்ச்செம்பாடல்களாற்பாடி வசனமும் எழுதி முடித்தேன். இம்மான்மிய மொழிபெயர்ப்பைச் சூரியனார்கோவிலாதீன மஹாசந்நிதானமும், வடமொழி தென்மொழிகளில் மிகவல்லவர்களும், சைவசித்தாந்தப்பானுவுமாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிக சுவாமிகளவர்கள் முற்றும் கருணையோடு கடைக்கணித்துத் தமது மாணாக்கரைக்கொண்டு சிறப்புப்பாயிரமுமளிப்பித்தார்கள். இவர்கள்பெருந்தகைமைக்கு உள்ளன்போடு வந்திக்கின்றேன்.

இந்நூலாசிரியரியற்றியன.

கங்கைகொண்டசோளேச்சரத் தலபுராணம்.
குழூர்த்தலபுராணம்.
உடையார்பாளயத் தலபுராணம்.
பெண்ணையாற்றுத்தலபுராணம்.
திருப்புன்கூர்த்தலபுராணம்.
பெரியபுராணச்சுருக்கக்கலிவெண்பா.
கடம்பர்கோயிற்பிள்ளைத்தமிழ்.
மணத்தட்டைப்பிள்ளையார் பிள்ளைத்தமிழ்.
சிவஞானபாலையசுவாமிகள்மாலை.
குருநமசிவாயமாலை.
திருவேரகமாலை.
தையனாயகிமாலை.
கணக்கர்மாலை.
அருமனர்த்தசமாலை.

உ

சிவமயம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளருளிச்செய்த

திருப்புன்கூர் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முந்திநின்றவினைகளவைபோகச்
சிந்திநெஞ்சேசிவனார்திருப்புன்கூ
ரந்தமில்லாவடிகளவர்போலுங்
கந்தமல்குகமழ்புன்சடையாரே.

மூவராயமுதல்வர்முறையாலே
தேவரெல்லாம்வணங்குந்திருப்புன்கூ
ராவரென்னுமடிகளவர்போலு
மேவினல்லாரெயில்மூன்றெரித்தாரே.

பங்கயங்கள்மலரும்பழனத்துச்
செங்கயல்கள்திளைக்குந்திருப்புன்கூர்க்
கங்கைதங்குசடையாரவர்போலு
மெங்களுச்சியுறையுமிறையாரே.

கரையுலாவுகதிர்மாமணிமுத்தந்
திரையுலாவுவயல்சூழ்திருப்புன்கூ
ருரையினல்லபெருமானவர்போலும்
விரையினல்லமலர்ச்சேவடியாரே.

பவளவண்ணப்பரிசார்திருமேனி
திகழும்வண்ணமுறையுந்திருப்புன்கூ
ரகழென்னுமடிகளவர்போலும்
புகழநின்றபுரிபுன்சடையாரே.

தெரிந்திலங்குகழுநீர்வயற்செந்நெல்
திருந்தநின்றவயல்சூழ்திருப்புன்கூர்ப்
பொருந்திநின்றவடிகளவர்போலும்
விரிந்திலங்குசடைவெண்பிறையாரே.

பாரும்விண்ணும்பரவித்தொழுதேத்துந்
தேர்கொள்வீதிவிழவார் திருப்புன்கூ
ராரனின்றவடிகளவர்போலுங்
கூர்நின்றவெயின்மூன்றெரித்தாரே. (எ)

மலையதனாருடையமதின்மூன்றுஞ்
சிலையதனாலெரித்தார் திருப்புன்கூர்த்
தலைவர்வல்லவரக்கன்றருக்கினை
மலையதனாலடர்த்துமகிழ்ந்தாரே. (அ)

நாடவல்லமலரானுமாலுமாய்த்
தேடநின்றாருறையுந் திருப்புன்கூ
ராடவல்லவடிகளவர்போலும்
பாடலாடல்பயிலும்பரமரே. (கூ)

குண்டுமுற்றிக்கூறையின்றியே
பிண்டமுண்ணும்பிராந்தர்சொற்கொளேல்
வண்டுபாடுமலரார்திருப்புன்கூர்க்
கண்டுதொழுமின்கபாலிவேடமே. (௰)

மாடமல்குமதில்சூழ்காழிமன்
சேடர்செல்வருறையுந்திருப்புன்கூர்
நாடவல்லஞானசம்பந்தன்
பாடல்பத்தும்பரவிவாழ்மினே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - சிவலோகநாதர். தேவியார் - சொக்கநாயகியம்மை.

உ

சிவமயம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளருளிச்செய்த
திருப்புன்கூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறவாதேதோன்றியபெம்மான்றன்னைப் பேணாதாரவர்தம்மைப்பேணாதானைத், துறவாதேகட்டறுத்தசோதியானைத் தூநெறிக்குந்தூநெறியாய்நின்றான்றன்னைத், திறமாயவெத்திசைக்குந்

தானேயாகித்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை, நிறமாமொளியானைநீசனேனென்னேநானினையாவாறே. (க)

பின்றானுமுன்றானுமானான்றன்னைப்பித்தர்க்குப்பித்தனாய்நின்றான்றன்னை, நன்றாங்கறிந்தவர்க்குத்தானேயாகிநல்வினையுந்தீவினையுமானான்றன்னைச், சென்றோங்கிவிண்ணளவுந்தீயானானைத்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை, நின்றாயநீடூர்நிலாவினானைநீசனேனென்னேநானினையாவாறே. (உ)

இல்லானையெவ்விடத்துமுள்ளான்றன்னையினியநினையாதார்க்கின்னாதானை, வல்லானடைந்தார்க்கருளும்வண்ணமாட்டாதார்க்கெத்திறத்துமாட்டாதானைச், செல்லாதசெந்நெறிக்கேசெல்விப்பானைத்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை, நெல்லால்விளைகழனிநீடூரானைநீசனேனென்னேநானினையாவாறே. (ங)

கலைஞானங்கல்லாமேகற்பித்தானைக் கடுநரகஞ்சாராமேகாப்பான்றன்னைப், பலவாயவேடங்கடானேயாகிப் பணிவார்கட்கங்கங்கேபற்றானானைச், சிலையாற்புரமெரித்ததீயாடியைத்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை, நிலையார்மணிமாடநீடூரானை நீசனேனென்னேநானினையாவாறே. (ச)

நோக்காதேயெவ்வளவுநோக்கினானை நுணுகாதேயாதொன்றுநுணுகினானை, யாக்காதேயாதொன்றுமாக்கினானையணுகாதாரவர்தம்மையணுகாதானைத், தேக்காதேதெண்கடனஞ்சுண்டான்றன்னைத் திருப்புன்கூர்மேவிய சிவலோகனை, நீக்காதபேரொளிசேர்நீடூரானைநீசனேனென்னேநானினையாவாறே. (ரு)

பூணலாப்பூணானைப் பூசாச்சாந்தமுடையானைமுடைநாறுபுன்கலத்தில், ஊணலாவூணானையொருவர்காணாவுத்தமனையொளிதிகழுமேனியானைச், சேணுலாஞ்செழும்பவளக்குன்றொப்பானைத்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை, நீணுலாமலர்க்கழனிநீடூரானைநீசனேனென்னேநானினையாவாறே. (சா)

உரையார்பொருளுக்குலப்பிலானை யொழியாமேயெவ்வுயிருமானான்றன்னைப், புரையாய்க்கனமாயாழ்ந்தானைப்புதியனவுமாய்மிகவும்பழையான்றன்னைத், திரையார்புனல்சேர்மகுடத்

தானைத்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை, நிரையார்மணிமாடநீ
டூரானைநீதனேனென்னேநானினையாவாறே. (௭)

கூராவத்தணையானுங் குளிர்தண்பொய்கை மலரவனுங்கூடிச்
சென்றறியமாட்டா, ஈரொருவரவர்தன்மை யறிவார்தேவாதி
தேவரென்பார்க் கெல்லாமறியலாகாச், சீரவக்கழலானைக்கிழலா
ர்சோலைத்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை, நீரவத்தண்கழனி
நீடூரானைநீதனேனென்னேநானினையாவாறே. (௮)

கையெலாநெய்பாயக்கழுத்தேகிட்டக்கால்கிமிர்ந்துநின்றுண்
ணுங்கையர்சொன்ன, பொய்யெலாமெய்யென்றுகருதிப்புக்குப்
புள்ளுவராலகப்படாதுய்யப்போந்தேன், செய்யெலாஞ்செழுங்க
மலப்பழனவேலித்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை, நெய்தல்வா
ய்ப்புனற்படப்பைநீடூரானைநீதனேனென்னேநானினையாவாறே. (௯)

இகழுமாறெங்ஙனே[illegible]ஞ்சேரிகழாதுபரக்கொண்டு
ய்நின்றானை, நகழுமாலவரைக்கீழிட்டரக்கர்கோனை நலிந்த
நான்[illegible]தீர்ன்றன்னைத், திகழுமாமதகரியினுரிபோர்த்
தானைத்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை, நிகழுமாவல்லானைநீ
டூரானைநீதனேனென்னேநானினையாவாறே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளருளிச்செய்த

திருப்புன்கூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தணாளனுன் னடைக்கலம்புகுந்த வனைக்காப்பதுகாரண
மாக, வந்தகாலன்றனாருயிரதனை வவ்வினாய்க்குன்றன்வன்மைகண்
டடியேன், எந்தைநீயெனைநமன்றமர்நலியிலிவன்மற்றென்னடியா
னெனவிலக்குஞ், சிந்தையால்வந்துன்றிருவடியடைந்தேன் செழு
ம்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே. (௧)

வையகமுற்றுமாமழைமறந்துவயலினீரிலைமாநிலந்தருகோம்
உய்யக்கொள்கமற்றெங்களையென்னவொளிகொள்வெண்முகிலாய்

ப்பரந்தெங்கும், பெய்யுமாமழைப்பெருவெள்ளந்தவிர்த்துப்பெ
யர்த்தும்பன்னிருவேலிகொண்டருளுஞ், செய்கைகண்டுநின்றி
ருவடியடைந்தேன்செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே. (௨)

ஏதநன்னிலமீரறுவேலியேயர்கோனுற்ற விரும்பிணிதவிர்த்
துக், கோதனங்களின்பால்கறந்தாட்டக்கோலவெண்மணற்சிவன்
றன்மேற்சென்ற, தாதைதாளறவெறிந்தசண்டிக்குன்சடைமிசை
மலரருள்செயக்கண்டு, பூதவாளிநின்பொன்னடியடைந்தேன்பூம்
பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே. [௩]

நற்றமிழ்வல்லஞானசம்பந்த னாவினுக்கரையனாளைப்போவா
னுங், கற்றசூதனற்சாக்கியஞ்சிலந்திகண்ணப்பன்கணம்புல்லனெ
ன்றிவர்கள், குற்றஞ்செய்யினுங்குணமெனக்கருதுங்கொள்கைக
ண்டுநின்குரைகழலடைந்தேன், பொற்றிரள்மணிக்கமலங்கண்மல
ரும்பொய்கைசூழ்திருப்புன்கூருளானே. [௪]

கோலமால்வரைமத்தெனநாட்டிக்கோளரவுசுற்றிக்கடைந்தெ
ழுந்த, ஆலநஞ்சுகண்டவர்மிகவிரியவமரர்கட்கருள்புரிவதாகருதி
நீலமார்கடல்விடந்தனையுண்டுகண்டத்தேவைத்தபித்தநீசெய்த
சீலங்கண்டுநின்றிருவடியடைந்தேன்செழும் பொழிற்றிருப்புன்கூ
ருளானே. (௫)

இயக்கர்கின்னரர்யமனொடுவருணரியங்குதீவளிஞாயிறுதிங்க
ள், மயக்கமில்புலிவானரநாகம்வசுக்கள்வானவர்தானவரெல்லாம்
அயர்ப்பொன்றின்றிநின்றிருவடியதனையர்ச்சித்தார்பெறுமாரருள்
கண்டு, திகைப்பொன்றின்றிநின்றிருவடியடைந்தேன்செழும்பொ
ழிற்றிருப்புன்கூருளானே. (௬)

போர்த்தநீள்செவியாளரந்தணர்க்குப்பொழில்கொளால்நிழ
ற்கீழறம்புரிந்து, பார்த்தனுக்கன்றுபாசுபதங்கொடுத்தருளிப்
ப்பண்டுபகீரதன்வேண்ட, ஆர்த்துவந்திழியும்புனற்கங்கைநங்கை
யாளைநின்சடைமிசைக்கரந்த, தீர்த்தனேநின்றன்றிருவடியடை
ந்தேன்செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே. (௭)

மூவெயில்செற்றஞான்றுய்ந்தமூவரிலிருவர்நின்றிருக்கோயி
லின்வாய்தல், காவலாளரென்றேவியபின்னையொருவனீகரிகாடர
ங்காக, மானைநோக்கியோர்மாநடமகிழமணிமுழாமுழக்கவருள்

செய்த, தேவதேவநின்றிருவடியடைந்தேன்செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே. (அ)

அறிவினுல்மிக்கவறுவகைச்சமையமவ்வவர்க்கங்கேயாரருள்புரிந்து, எறியுமாகடலிலங்கையர்கோனைத்துலங்கமால்வரைக்கீழடர்த்திட்டுக், குறிகொள்பாடலினின்னிசைகேட்டுக்கோலவாளொடுநாளதுகொடுத்த, செறிவுகண்டுநின்றிருவடியடைந்தேன்செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே. (௯)

கம்பமால்களிற்றினுரியானைக்காமற் காய்ந்ததோர் கண்ணுடையானைச், செம்பொனேயொக்குந்திருவுருவானைச்செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானை, யும்பராளியையுமையவள்கோனையூரன்வன்றொண்டனுள்ளத்தாலுகந், தன்பினாற்சொன்னவருந்தமிழைந்தோடைந்தும்வல்லவரருவினையிலரே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சருக்க அகராதி.

	சருக்க அகராதி.	பக்கம்.
1.	சிறப்பாயிரம்	1.
2.	கடவுள் வாழ்த்து	1.
3.	திருநாட்டுப்படலம்	6.
4.	திருநகரப்படலம்	9.
5.	நைமிசப்படலம்	14.
6.	தலவிசேடப்படலம்	19.
7.	பிரமதேவர்பூசித்தபடலம்	25.
8.	இந்திரன்பூசித்தபடலம்	39.
9.	அகத்தியர்பூசித்தபடலம்	54.
10.	பன்னிருவேலிபெற்றபடலம்	67.
11.	இராஜேந்திரசோழன்பூசித்த படலம்	76.
12.	சந்திரன்பூசித்த படலம்	80.
13.	சூரியன்பூசித்தபடலம்	84.
14.	அக்கினிபூசித்தபடலம்	88.
15.	வானரர்பூசித்தபடலம்	91.
16.	பதஞ்சலிமுனிவர்பூசித்தபடலம்	94.
17.	வியாக்கிரபாதமுனிவர்பூசித்தபடலம்	97.
18.	சப்தகன்னியர்பூசித்தபடலம்	100.
19.	வீரவிக்கிரமச்சோழன்பூசித்தபடலம்.	106.
20.	விறன்மிண்டநாயனார்பூசித்தபடலம்	118.
21.	நந்தனார்பூசித்தபடலம்	121.
22.	ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் படலம்	129.
23.	தீர்த்தப்படலம்	135.
24.	முனிவர்பூசித்தபடலம்	139.

கணபதிதுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

தருமபுர வாதீனத்தைச் சேர்ந்த வித்வான்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முகசுவாமிகளவர்கள்

இயற்றியது.

தேனுமொழின்மலிந்த பாண்டிநாட்டினுக் குயிராச்செப்
பற்பரற்றும், கானுகொத்தாவென்றிநகரிற் காநாடுகோத்தானை
ன்ன, தேனுபுகழ்மலிந்த பட்டினத்துப்பிள்ளைமரபினில்விளங்
குங், சேனுடுசெல்வமெலாந் தனதுகரம்பெற்றிலங்குவருமுண
னன்னுன்.

பார்குயிப்புக்கொளும்வேளூர்ச்சினகரத்தைப் புதுக்கிக்கும்
பாபிஷேகஞ், சீர்பெறச்செய்தன்ன சந்திரக்குலங்கப் புரிந்திட்
டெலிமிக்க, பேர்கறுப்பன்புகழ்வேளுப்பனிறஞ்சிவப்பன் திரு
ப்பசுமை பெற்றோன்பெற்ற, வேர்பொறுத்தபுண்ணியத்தாலின்
றதவபாலனென விலங்குஞ்சேயோன்.

வாய்மைபொறையடக்கமிகுவண்மை குணங்குலமரபின்றரு
மம்வாய்ந்த, தாய்மையெலாமோருருக்கொண்டென்ன வருகுல
திலகதண்வாணன, செப்மையெலாம்ப [illegible] மிக்க சிதம்பரவேள்
ன்னுமழிதானச்சீரான், ஆய்மெயிதசசியமைந்த வுள்ளத்தான்
யாவுரிஞமறிவின்மிக்கான்.

கல்யாணகுணம்படைத்தே கருணையுருப் பிறங்கவருள்ரா
ார்க்குங், கல்யாணம்பல்லோர்க்குப்புரிந்துமிகுபுகழ்படைத்து
க்கனகமேராய்க், கல்யாணமலிந்துறலாற்பலநாஞமாராய்ந் துகனை
டுமிக்க, கல்யாணசோழபுரமையாதுமகிடந்திகைகாட்டக்கண்டு.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருப்புன்கூர்த்தலமதிலாயிர மறைத்தாட்சிவதருமஞ் சிறந்தவெ ன்று, திருப்பெருங்குராடாம லெந்தைக்குமென்னைக்குஞ் சினகர த்து, திருப்புன்குற்றிமெத்திவாரமுதலாவரண மியாவுமாக்கிப் பொருப்பிங்குபலகருங்கற்பணி சிகரம்புதுமையுறப் பொலியச் செய்து.

இத்தலமான்மியமாகும்வடமொழியைத்தென்மொழியில்வா பென்னிற், கைத்தலவாமலகமெனப் பலருமறிகுவரென்னக்கட் டுரைப்ப, வெத்தலமும்பிச்சரிதந்தனைக் காணக்கூட்டுண்டேயினி மையெய்தி, முத்தலமுமுவப்புற்றே நற்பயனையெய்துமவண்ண மொழிந்துற்றனல்.

விடையாரும்பாண்டரங்கனருட்பெருக்கையாழியெனமிக ப்படைத்த, கொடையானைத்தனத்தையுமீந்தென்டிசையும்புக ழ்மணக்குங்குணக்குன்றன்ன, அடையார்பாளய மேவிநற்றரும ச்செங்கோலையோச்சுகின்ற, வடையார்கள்பரவுகச்சியுவரங்கேந் திரன்சமூகவித்வானை.

வாலசரஸ்வதிசுப்ரமணியகவிச்சக்ரவர்த்திவரத்தில்வர்த வேலையெனுமிலக்கியமுமிலக்கணமும்வரப்புகண்டவீரசைவர் திலமுளன்சம்பராமாயணப்ரசங்கமது செய்யவல்ல, காசியுதித் திடும்பரிதியெனுங் கனகசபைப்பெயர்கொள்கவிவல்லோனே.

சூரியனார்கோயில் சிவாக்ரயோகிகளாதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ
மஹாஸந்நிதான உத்தரவின்படி மாணாக்கராகிய
ஸ்ரீமத்முத்துக்குமாரதம்பிரானியற்றியது.

திருத்தொண்டின்விறுதிகழ் மரபின் வருபேயர்குலதிலகர் முன்னாட், பொருத்தங்கொள்பணிசெய் திருப்புன்கூரின்மா[illegible] யர்தென்மொழியாற்சொல்கென், றுருத்தஞ்செய்குலத்தவரு [illegible] ம்பரவைசியன்புகன்றவாற்றாற் சொற்றான், கருத்தொன்று[illegible] நிறை கனகசபையெனும்பெயர் கொள்கவிஞன்மாதோ.

சிதம்பரம்

ஸ்ரீசபாநாயகர் திருவனந்தல்கால்சந்திகட்டளை

ஸ்ரீமான் V. தில்லைநாயகமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

மணமலி மலரோ னிறுவிய விலக்கண மன்னுறைப் பிரான்டாரும், பணமலி யுரிவ ரெனவுரை தருப யனிலவை தன்னிடத்தாமென், றெணமலி புகழ்சான் சிதம்பர நாமத் தேர்தருமன்றலங்களிற் சிறந்த, குணமலி திருப்புன் கூர்ச்சிவ கதைலயக்குணிக்கலைக் தமிழ்நிறுவென்ன.

நலன்றரு பனக சபைக்கதி பதியின் றந்தையா கிலவிய வென்னைம, பொலன்றரு வனக சபையிலா வுயப்போன் புகழ்தருதிருவருட் குறியை, யலன்றரு தனக சபையிக வரம லமர்ந்திய விரமார் வைசவப், புலன்றரு கனக சபைப்பெயர்க் கவிஞன் புனைறனந்துப்புமா வலகே.

மேற்படி முதலியாரவர்களின் மாணாக்கரும்
சிதம்பரம் செந்தமிழ்ச்சங்க உபகாரியதரிசியும்
டவுன் ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

ஸ்ரீமான் S. இராஜாப்பிள்ளை யவர்கள்

இயற்றியது.

ஆறுமுமர் திமெனச் சிவனியசீர்ச் சிவபெருமான்றுட்பெருக்கால், வாறுமுங் தமைப்பாவத்திருப்புன்கூரமர்ந்தருளும் வண்மையெல்லாஞ், தேறுமி மினியதமிழ்ப் பாவுரையிற் றெளிவாகத்தெரிக்குமென்னக், காறுகீர்த்தான்வாழ் சிதம்பரமென்றணபாலன்கழறக்கேட்டு.

சுவரங்கம் விழுந்தாலு மலராங்கள் தாழ்ந்தாலுந் அணிகவெண்ணு, நவரங்கத் திருமேனிப்பொன்னரங்கனனின்வடிவயதிபோற்றும், யுவரங்க மகிபாலனரங்கமெழுமரங்கத்திருந்தினகதாஞ், சிவரங்கள் கனகசபைத்தவரங்கச் செழும்புலவன்செய்பின்னூல்.

கன்னியார்குடி தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமான் வீரசைவசோமசுந்தரையாவர்கள்

இயற்றியது.

தருமமெலாந் தழைத்தோங்குகாணுகொத் தானிற்றனவாங்க லின்றி யருமையெனா மதித்த சிதம்பர வணிகர்குலதிலகனன்பி னாலே, பெருமையெலாந் தழைத்த திருப்புன்கூரின் றிருப்பணிகள் பெரிதுஞ்செய்தி, குருமையெலாம்பெறுமிந்தத்தலத்தின் சீர்செந் தமிழினுதவுமென்ன.

தஞ்சைநகராதிபர் முன்சாராசாரந் தெரிந்தநல வனென்ன மிஞ்சுபுகழ்பெற்றதன்றிக் கவர்னர்முதற் றுரைகளெலாமெச்சவு ற்ற, மஞ்சனைய கொடைக் கச்சியுவரங்க சமஸ்தானபதிமதிப்ப, ரஞ்சிதமாங்கவிபொழியுங் கனகசபையெனுங்கவிஞன் வின்றான் மன்னே.

திருப்புன்கூர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ஆர். கரு. சிதம்பரசெட்டியாரவர்கள்

தர்ம்ம பாடசாலை

உபாத்தியாயர் ஸ்ரீமான் சாமிநாதஅய்யரவர்கள்

இயற்றியது.

சீர்பூத்தநறும்பொருட்டுமலரணையா னுகணையான்சேவித் தேத்தி, சீர்பூத்தசெஞ்சடிலர்திருப்புன்கூர் மான்மியத்தைநல லச்செய்தா, சீர்பூத்தமுற்கப்புரிச்சமஸ்தானயுவரங்க ராசன்மெ ச்சும், பேர்பூத்தவீரசைவகனகசபையெனும் பெயர்கொண்பாவ லனே.

உடையார்பாளையம் மகாகனம்பொருந்திய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

சமஸ்தானத் தஹசில்தார் சுப்பராயபிள்ளை அவர்கள்

குமாரரும் தென்னார்க்காடு2-வது [illegible]வக்கீலுமான சிதம்பரம்

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ வைத்தியநாதபிள்ளையவர்கள்.

இயற்றியது.

கல்வியினருமையறியாதவர்க்குக் கனத்தகொடைகொடுத் துக்காட்டிக், கல்வியினன்மை யறியார்பாற்செல்லொண்ணுது கவிஞர்தம்மை, நல்விஜயம்பெறக்காக்குங்கச்சியுவரங்க மஹாரா ஜன் முன்பு, நல்விடயஞ்சொலுங்கனகசபைப்புலவன் காஞ்சவ னநலஞ்சொற்றனல்.

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கராகிய அழகாபுரம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
சுப்பராயநாயுடு
இயற்றியது.

வானுநிங் கற்பகப்பூ வளநாடு முரகர்கூடம் வயங்கு நாடுந்
தேனுடு மலரிருந்த திசைமுகன் றன்றிருநாடுந் திகழ்வை வகுந்த
டானும்ம் புகழ்பெருகு மண்ணாட்டிட் பட்டினத்தார் பயிலில்வந்த
கானுடு காத்தானிற்கருத்தாவின் பவத்தில்வருகதிரேபோல்வான்.

பொருள்விளங்கப் பொருளில் வரும்புண்ணியங்கண் மிகவி
ளங்கப்புகழ்சை வத்தி, னருள்விளங்க வாகமங்கள் பலவிளங்க
நிலைவிளங்கவரிய ஞானச், சுருள்விளங்கச் சொன்மறையின் பிர
ள்விளங்கச் சுருதிகலை சொல்வோர் தம்மிற், றெருள்விளங்கத் த
ன்றிருப்பேர் சிதம்பர மென் றிசைவிளங்கத் தெரிக்கும்வள்ளல்.

பதிவளரும் பயறணிப்பே ரமலனுறை முற்கபுரிப் பாளயத்தி
னிதிவளருங் கச்சியுவ ரங்க சமஸ்தானபதி சிருபர்முன்னர், அதி
வளருஞ் சீர்மலைக் கனகசபைக் கவிவல்ல தூயன் றன்னை, மதி
வளர நேர்ந்தனுற் றிருப்புன்கூர் மான்மியத்தைவழங்குகென்ன.

சீர்வாங்கு மெழுத்தொடு சொற் பொருளணியாப் பினிதிலங்கி
ச்செவ்விந்தாகி, கோர்வாங்கும்வழுத்தவிர்ந்து வனப்பமைந்தகல
முதவு நிலைய தாகிப், பார்வாங்குந் தமிழ்மொழியிற் கவியினமா
ப்புனைந்த நெறிம் பாவலோரிற், பேர்வாங்கியளித்தனனிவன்
பெருமை யாவரோ பேசற்பாலார்.

மாயூரம் வில்வப்பிர்ம்ம வம்ஸ வைதிககுருஸ்தான
அஷ்டாவதானம் பிர்ம்மஸ்ரீ
சந்திரசேகரகவிராயரவர்கள்
இயற்றியது.

பூவுலகம்புகழ்புன்கூரமர்ந்தரு
டேவதேவன்சிவலோகநாதன்
சிவகதைமுழுவதுந்தேர்ந்தவுமையோ
டெவகையோடேதிருவுள்ளங்கொண்டரு
நந்தியடிகணந்தனர்பொருட்டு

சிறப்புப்பாயிரம்.

முந்திலகிய முறையது சிறக்கச்
சந்திப்புலவர் தாங்கூட்டுண்ணை
வன்னிப்பெராதங்க வடிபெயர்ந்துலாவி
யொதுங்கின்றங் குணர்ந்தபடியென
முந்தங்கொடுசெவி கொடுமுற் றமுண்டட
லதுபூரிக்க வாங்கேறியது
மதுமலரெனவெம் மருங்குமவாசிப்பது
சூரியனார்தனித் தொன்மலயந்திக
ழாரியர்தமிழ்க்கட லீனத்துமுண்டோன்
சங்கத்தமிழின் றலைமைப்புலவன்
திங்கட்சடையன் செல்வக்குருவா
முத்துக்குமார முதற்பெயர்பூண்டோன்
பத்தமுகுடனாற் பன்னூலுக்கமைதி
பெற்றுளதென்றனம் பேணிமகிழ்ந்தது
மற்றிதுவடமொழி வாய்ந்தவர்தமுபோற்
றனபதிவந்துதக் கனம்வாழ்
கனகிக்குவைவொடு கலந்தாலென்ன
வந்துபார்காத்தான் வாழ்பெருந்துறைபோற்
சிந்தையினமைந்த திருப்பணிசெய்து
சோறுகொத்தான் றெல்லறங்காத்தான்
காறுகொத்தான் கடிநகர்காத்தான்
புலவரைக்காத்தான் புகழினைக்காத்தான்
பலரும்புகழ்சிதம் பரவேளென்னுந்
தன்பெயர்காத்தான் றான்வேண்டியது
பண்புதமர்திய பன்னூலுக்கமைந்த
பதின்மர்க்ஷத்திரிய ரிற்படைக்குடிகூடாரண்
முதலுளவீரன் முதற்க்ஷத்திரியன்
கொடையான்புலவர் கூறும்புகழா
னுடையார்பாளையம்புரந்தரேந்திரன்
கச்சிகல்யாணரங் கேந்திரன்களித்த
வுச்சிதமிருந்த வொப்பிலாப்பௌத்திரன்
விரிகடலுலகில் மெய்க்குளஞ்சியன்
புரையெலாநீக்கும்பொய்க்குப்பகைஞ

சிறப்புப்பாயிரம்.

நூலகளைவதிகலெல்லா மிகமோர்ந்த
நலமெலாமுணர்ந்த நற்குலதிலக
னெண்டிசையுள்ளோ ரியாவருமேத்து
மண்டலாதிபதியா னவரோதயன்
கலையெலாமுணர்ந்த கருணைசஞ்சித
னவையெலாம்புகழு மருங்குணரஞ்சிதன்
றட்டரையடக்குஞ் சயாண்மைமிக்கோ
னிட்டரைகாக்கு மேதகின்றக்கோன்
கச்சியூரகக் காவலரண்மனை
மெச்சுங்கவிஞன் வீரசைவன்
சிவப்பிரகாசத் திருப்பெயரடிகள்
கவிப்பிரகாசன் காட்டமீண்டு
முதித்தாலென்ன விக்குலத்திற்பெரியோன்
மதிக்குலன்றியு மறைமுடிவிளங்கு
மனகளியுத்தி லணிபெறதரித்தோன்
கனகசபைப்பெயர் கவிராஜசேகரன்
றமிழெனும்பாற்கடற் றுலநாட்டி
பயசின்விப்ப வருள்கொடுமுயன்ற
புராணப்பெயரொடு புவியிற்பிறந்தது
தராதலத்தோருளத் தழைக்கவினித்தது
கொங்கார்மலர்ப்பொழிற் குலவியசீர்திருப்
புன்கூர்திருத்தலப் புகழாமமுதே.

சிறப்புப்பாயிரம்,
முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புன்கூர்ப்புராணம்.

விநாயகர்வணக்கம்.

பூமேவுபுத்தேளும்பூமேவுமாதவனும்போற்றெம்மானைத் [தாச்
தாமேவு * மொருமதத்தினன்றிடமும்மதத்தனெனச்சண்மதத்
நாமேவிப்புகலவன்றனக்குமேலோனெனவேநன்னுகின்ற
மாமேவுகுஞ்சரமாமுகவனிருசெஞ்சரணைவணங்கிவாழ்வாம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

சிவலோகநாதர் துதி.

திருப்புன்கூரடியென்னுர் தொழும்பர்தமக்கருடைமுன்றுவினை தீடாகச், கருப்புன்கூர்பலப்பிணிகளனுகாமலுத்தமாங்கத்தின் மீதுமருப்புன்கூர்வரைகோலால் புண்ணியத்தைவரைத்திருமைவா் ழ்வளிப்பத், திருப்புன்கூரிடைமேவுஞ்சிவலோகநாயகன்றாட்செ ன்னிசேர்ப்பாம்.

சௌந்தரநாயகியம்மை துதி.

அலைமகளாய்க்கலைமகளாய்த்துற்கையாதியைஞ்சத்தியெனம றைகளறையநின்ற, மலைமகளையுதித்து நவராத்திரிக்கண்மாவிர தமுற்றனையார்வருக்கவல்லா, ரலைமகளுங்கலைமகளுங்கண்ணு யன்றூர்கண்மணியாயவர்க்கருளுமழகுமீந்த, தலைமகளாயிலங்கி நின்றனிலையாரென்னுஞ்சௌந்தரநாயகிமலர்த்தா டலைமேற்கொ ள்வாம்.

சபாநாயகர் துதி.

பனைசயனன்முதலாவொவ்வொர்குணம்வசிக்கவுளீர்பண்பதிற வனசனெனப்பொது வுற்றோர்க்கமைபாரபட்சமேதமையும்வண்

---

* மதம்என்பது சைவமதம்.

ணைஞ், சிகைரமாய்க்கலைமெனுஞ்செஞ்சிலம்பார்குஞ்சிதத்தாடிக
ழுக்காட்டிக், கனகசபையினினடஞ்செய்யுயிர்க்குயிராம்பேரொளி
யைக்கருத்துள்வைப்பாம்.

சிவகாமியம்மை துதி.

சேட்டுக்கழுவேரரையுந்காட்டி யுயர்வேரரையுமே நீமைதன்மை
நாட்டிவைத்தேயுழலும்வகையினைக்கயிற்றூசலாட்டுங்கேர
ஞ், மாட்டிவைக்கும் பெருமானையாளுட்டிவைப்பனைவம்பலத்
து, ளாட்டிவைத்துக்கத்துக்கேசன்சிவகாமசுந்தரிதாட்கன்புசெ
ய்வாம்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி துதி.

நத்திரையுங்கடந்தொன்றொனையன்புகவாய்வருசனகராதிநால்வர்
பத்திரையப்பிவேதித்துமாணவராய்த்திருவடியர்ப்பதும்போற்
றிச், சித்திரையாயூட்டியருளுணவாத்காலனக்கொண்ணுச்செல்
த்தைச்சின், முத்திரையின் * மரக்காலரலனர்தருள்செய்முதல்வ
னைடிமுன்னிவாழ்வாம்.

தலவிநாயகர் துதி.

தோளாற்றலார்நடந்தொட்டெங்கைநடனையென்றாஞ்சுலாய்
விழாவொடுநாளாக்கண்டிறைஞ்சுதிருநாளைப்போவார்க்காளுர்நல்க
லெடுத்தக், தேளாக்கொள்ளாதகொடுந்துன்பநீயன்பவழியைத்த
க்கெடுத்தென்ஞான்று, மாளாப்பிறவிபோக்குமூழுகவன்மலர்த்
தாளைவணங்கிவாழ்வாம்.

சுப்பிரமணியர் துதி.

கருன்மயிலேறுமாறுங்கரு † கைமயிலேறுமுவாதுங்கண்டுவ
க்கு, யுன்மையிலேத்தம்மானருதலைமய்மானம்முறைமையொருவி
த்தானிருமையிலேறும்படிக்கிருக்கிதிலார் சுகம்பெறவேயிறைஞ்சி
யேத்தும்பெருமையிலேறார் பெருமான் பெருமையிலேறும் பதத்
தனைப்பேணிவாழ்வாம்.

---

* மரக்காலரலனுலாத்திணத்திடம்.

† கைம்—மேகம்.

§ ஆம்மானோர்—மான்போன்ற பெண்கள்.

வீரபத்திரர் துதி.

தாமதத்தை மனத்துன்னித்தவத்தை யறத்திகழ்மகத்தைச் சரியையாதி, நேமத்தை யுஞற்றிடினுந் துன்பமன்றியின்புறாரென இகழ்ந்தகத்திமுகத்தோடாணவத்தனையறுதிலிபுதாசீர்வதிக்க, மாமகத்தைப்புரிந்தோற்கும ழிமுகத்தை யளித்தோன்றன் மருவிவாழ்வாம்.

நாமகள் துதி.

தேவுறை தென்மலைமுளைத்துச்சங்கப்பாத்தியில் வளர்ந்து திசைமுகத்தேர், ஞெலுனார்ற்கொழுகொம்பிற் படர்ந்து நாவற்றேரிடம் படர்ந்து பாரெங்கெள்ளி, மூவருஞ் சேர்ந்துணைத்தண்பருவத்தளமலர்ந்து முதிர்ந்தபோதப் பாவினைக்கனியையருள் கொடியினைப்பிடிமணமுடிபடிமேல்வாழ்வாம்.

சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி.

சேலுண்டவாவிகெழுங்கட்டெரிவைபார்கள் பலர் பாலைத்தெவிட்டச் செவ்வாய், மேலுண்ட தலைகிடிற் பாற்பாவை யொவ்வாதென வுண்ணேலைமாறுண், மாலுண்ட சாதமற *வதிரேகம்பலவிப்பற வுண்ணமுதாய்க்க, பாலுண்ட கொம்பிலாக் கோழிபோன்றவிணையைப்பரவிவாழ்வாம்.

அப்பர்சுவாமிகள் துதி.

ஊழியினிற்கதிரவன்றனொளியருட்டிப்பவேத்தன்முற்றவொண்சரத்தி, னேழியமுயிலின்றி வருணனைப்போற்றிய விரதனிழைய வாழ்கப், பாழியுற்றோர் பலர்தாம்பின்றிப் பிணித்துக் கட்டியப்பப்பேசார்க்கு, வாழியுற்ற கன்மிதப்பவாழியுற்றோன் திருவடிக்கே யன்புசெய்வாம்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி.

மட்டிதட்டாயன்ர மலரின் மனைவியொடு குடிபுகுந்த வாழ்வை நீங்கி, ஒட்டியெடுத்தயின்று முத்தாசதியினிடை வீழ்ந்திறப்ப முயன்றோனைப், பெட்டியினி லெடுப்பான்போனதியிலிட்டுத்தட்டத்தெறிந்த பெருமைப்போற்றிய விட்டுணைமைய வேண்டுக்கு அடியார்க்கினொண்டுத்தே யிலைதயாசெய்ப்பாம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

முருந்திறழ்வெண்முரலிள முலைமடவார் மயலுண்டு விதரான்
முன்றி, திருந்துறையினுண்வெல்லாந் தன்னகட்டுக்குண்டவன்ற
னெண்ணமாழ்க, வருந்துறையுளோரெல்லா மயனீங்கி யன்பினு
னந்தமல்கப், பெருந்துறையினிடைமூழ்கிக் குருந்தினிடைவிரு
ந்தோன்றருட்பேணிவாழ்வாம்.

நந்திகேஸ்வரர் துதி.

மசவண்ணப்பண்பொருவி மகியுளோர் மறைமுடிவாம் வள்
ளுனி, விசவண்ண முதக்குறைவுற்றிட வடியர்க்கடிமையுறு
கேயம் பொங்கத், தசவண்ண வங்கமுறு கல்யாணபுரியினிடைச்
§ சாதமுற்ற, வசவண்ணப்பெருமானா நந்திகேச்சுரன்மலர்த்தாண்
மன்னிவாழ்வாம்.

சத்தமாதர்கள் துதி.

மோதரெனுமூவருக்கும் யாவருக்கும் விறலளிக்கு முதல்வி
யாகி, வேதசெனவுரைதருவோர் விளம்பரியதத்துவமாய் மேலவ
ய்பாலாய்ப், பூகாமுங் காவணமும் புடைகொள் தழுதாழை நக
ர்ப் பொலியுஞ்சத்த, மாதரெனுமுமைதனைகொள்பாதமலராதர
விவணங்கிவாழ்வாம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் துதி.

அறைமங்கலத்தமிணியேகோடலருட் பெருக்கிற்கழகதன்று
விறைமங்கலச்சொல்வாவியம்பொருளைப்புல்லறிவினேனைழையேற்கு,
இறைமங்கலப்பொருளாய் நிகழ்த்துதமிழ்கூறவருணேர்தளிப்பத்
துறைமங்கலச் சிவப்ரகாசப் பேர்க்குரவனைத்தொழுதுய்வா
மால்.

சண்டேசுரநாயனார் துதி.

இடத்தோடு விளைக்கண்டார்க்கெனைக் கண்டபனன்றிச்சே
ராரென்று, விடத்தோடுபுணர்களத்தான ளித்தபெரும்பதவிதன்
டு விழைமாலேய்க, ஈடத்தோடு துதிசெய்ய வானந்தப்பெருக்கினி
டைநண்ண நாத, னிடத்தோனை யென்றுந்தன் வலத்தோளிற்
பெற்றோன்றாளிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

---

§ சாதம்—பிறப்பு

அவையடக்கம்.

நறும்பெருமறைகள்யாவு நவிலொணுத்திருப்புன்கூர்வா
ழுறும்பெருஞ்சிவலோகப்பேருத்தமன் காதைதன்னைக்
குறும்பதியுயர்வெறும்புன் சொச்சையேன் கூறலுஞ்சிற்
றெறும்பிலாண்டம் யாவுமிரைகொள்வனென்ன லேய்க்கும்.

கலையினைமறையைமுற்றுங் கற்றகண்ணுவரேனோர்க
ளிசையினைமதிக்கத்தக்கார் நிகழ்த்தொணாதுறுமிக்காதை
யலைகருங்கொடியைப்போலக் குளறுநாணறைதன்மேரு
மலையினை வேர்பறித்துத் தள்ளுறு மசகமாலும்.

கலையினர்பாற்சென்றன்றோ கலைக்குற்றங்களைவரென்ப
கலையினைப்புனைந்த சென்னி பாலுறுகலையையுற்றாய்
கலையினைக்கமலமன்ன கரத்தினிலணிந்தபற்பல்
கலையினனன்றோநீயென் கலைக்குற்றங்களையென்பேனல்.

சங்கையொன்றின்றிச்சாற்றுந்தன்மைதானென்னென்றுன்னிற்
பொங்கெழிலிருக்கினன்றோ புலவர்சொல்லுயர்வுகாட்டு
மிங்குறும்பறையிருக்கின் யாழினுக்கேற்ற மாமால்
பங்கயமாம்பல் கொட்டி மலர்ந்துறிற்படிக்குமேன்மை.

பாயிரம் முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சீரமையுந்திருப்புன்கூர்மான்மியத்தைச் செந்தமிழிற்செப்பு
வாயென், றேரமையவ்வாலயத்தின் றிருப்பணிகணன்கமைய வி
ன்பாளுற்றிப், பேரமையுந்தன வைசியகுலமணியாஞ் சிதம்பர
வேள்பெட்பினோத, நேரமையும்வீரசைவக் கனகசபையெனு
ங்கவிஞனிகழ்த்தினனல்.

திருநாட்டுப்படலம்.

இகத்தினின்மறைகளோதியெனுமுருகேசனூறு
முகத்தினிற்கேள்வியுற்றமுத்தமிழ்முதல்வனென்று
மகத்தியமுனிபேசுறப்படாப்பொலிவமைதிருப்பின்
சகத்தினிற்சோழநாட்டின் றகைமையார்சாற்றற்பாலார். (க)

நீள்பலமுகிற்கணங்களிமையவிராவதத்தின்
கேளுறவானிற்சென்று குணகடல்கெழுமியுண்டு
மீளுறத்தன்னுடற்றுப் புரப்பதுவிழைவுபெற்று
வேல்விநாயகனுடன்றன் மேவுருக்கொண்டுமீண்ட. (உ)

சையமால்வரையின்மீது சயிந்தவர்தின்னினின்று
மெய்யதாஞ்சிவாலயத்தி னுறத்தினைவிழைவுற்றோர்போற்
பெய்யுமாருமியார்த்துப்பெய்தனவெள்ளம்பொங்கி
வையுநாற்றிசையுந்தாம்பால்விசித்தெனவருவிமல்கும். (ங)

வரையினிற்றித்தநங்கை தரையினின்மருவலன்றி
வரையிலாப்புண்டோவென் றொருசொடிவரைவில்லாம
லரையுறு*காகதுண்டஞ் சாந்தம்பொன் கலையனைத்தும்
விரைவொடிவரன்றி மாமிசிற்செல்வரின்போல்மேவும் (ச)

மலையுறுவெள்ளமென்னுங் குழவிபால்சைமன்னித்
தலையுறுமுலைப்பாலன்றித் தக்கபாலுமுற்றோங்கி
நிலையுறு மருதப்பாலப் பெலனாகலப்பானேர்ந்தே
யலையுறுகடப்பாலுண்டேபோயிடையருமன்றோ (ரு)

கிலையேவியுதித்தனோன்றே கொழுனன்மீதுறுமேய்த்தாக்
கலைகளேலயனக்கறுபாற்றே வம்புயத்தமர்வோனென்று
நலகாலிற்சிலம்புசூழ்ந்து நறுங்கடம்பண்ணைமேவிப்
பல்காலால்வாவிச்சென்று பரவைநாயகனையுற்றாள். (சா

திவளொளிமணிவில்வீசத் திரண்டுபண்ணையின்சார்
தவளமாவொளி வெள்ளேறு தக்கசெக்கிறத்தவேறு
குவளையினிறத்தவேறு குழுக்கொளமள்ளர்யாவு
நவமணிமாலைபோன்று நதியவேர்கடத்திறால் (எ

---

* காகதுண்டம் — அகில்.

ஆற்றினைக்கவராசண்டத் தமர்தருமுகிலேவெஃகார்
தேற்றினைப்புரிவரேவல் செய்பெருமுன்னஞ்செய்வர்
நாற்றினைநடுவர்வேண்டு நாரத்தைதன்னைவாப்பர்
காற்றினைக்கடுப்பபொங்கு மன்னைனக்காப்பரம்மா (௪)

செந்நெலே கன்னலாகச்செறுவினிற்செழிக்கின்ற
கன்னலேகமுகமாகக்கமுகமேதெங்கதாக
வின்னலைபுரியவந்தவின்னை செவ்வல்லிநிலம்
பின்னலேதனைகடடாகப்பெரிதுமேவோம்பாநிற்பர். (௫)

இழோர்க்கிருக்குமிந்த [illegible] மேற்காட்டித்
தாழ்வாரேயேலோரெனினைக் கதிர்க்கையுழக்கட்டி
யாழ்வார்கடமக்குஞ்சுவர் தமக்குமேபெரியோர்க்கன்பின்
வாழ்வார்கனிதென்றோதி வணங்குமிப்பண்புக்கெல்லாம் (௬)

அரிபடுமைமைத்துக்க விரும்பினையங்கைகொண்டே
யரிபடுமென்றேயால்காங்கரிபடவமைப்பரன்னுர்
விரிபடுங்கதிர்கடம்மைக் குவிப்பவர்மென்மேலாகத்
தெரிபடக்கிடந்தவற்றைக் களமுறச்சேமிப்பாரால் (௭)

தன்புலத்தார்கண்முன்னர்க் காரிலொன்றமையநல்கித்
தன்புலத்தமையப்பண்டி தனிற்கொடுசமையச்சேர்த்தே
தென்புலத்தார்கடெய்வம் விருந்தொக்கறுனெனச்செப்
பைம்புலத்தார்க்குமாற்றியயர்த்தனரறிவின்மிக்கார். (௮)

ஐந்திணைநிலத்தினுள்ளுநனிநிலமாயமைந்த
மைந்திணைப்பெற்றேபற்ப னதியுறமருதக்கோமா
னிந்திரன்றெய்வமாகவிந்திரைமேவிவாழுஞ்
சுந்தரமிக்கமல்கித்துறுவதுசோழநாடு. (௯)

புலம்பொருளேவலென்றபுகலுமூன்றினுக்குமுன்ன
நலம்பெறவிருக்கினென்றேவிரண்டுமேநண்ணுமென்று
மிலங்குறுமேனைநான்கி லேதெனப்பனுவலாட்டி
துலங்குவெண்கமலமேவித் துறுவதுசோழநாடு. (௧௦)

நகைநிலாவேணியெம்மா னன்னுறக்கயிலையாதி
வனைகயிலாமைறந்திரண்டு ஊல்லதுமருவுமற்கே

தகையிலா தமையவமென்றேபொன்னியிலுருகுவாய்ப்பத்
தொகையிலாச்சினகரங்கடோய்வதுசோழநாடு. (கரு)

வல்லரும்பனையகொங்கைமாதொருபாகன்சென்னி
யொல்லுறும்புகழேயன்றிப் பகீரதிக்குயர்வுண்டேயோ
தொல்லருங்கணேசனுக்குக் கங்கையின்பவந்தோய்ந்தோட்டுஞ்
சொல்லரும்புகழ்கொள்பொன்னியுடையதுசோழநாடு. (கசு)

மெய்திடமென்றேயெண்ணிமேவுறுஞ்சனவாரி
கொய்திடக்கேழ்வியுற்ற குழுக்கெலாம்பேரானந்தஞ்
செய்திடவெங்கோமான்றன்செவியிடைத்தேவாரத்தேன்
பெய்திடமூவர்வந்துபிறந்ததுசோழநாடு. (கஎ)

மேவொனும்விற்காரத்துவிமலனுரெட்டெட்டென்னுஞ்
சீருறுலீலைசெய்துசிறந்தகூடலின்பதிக்கண்
பேர்வரகுணனென்னுமன்னவன்றான்பெற்றிருந்த
தீர்வருபழிதீர்த்துய்யச் செய்ததுசோழநாடு. (கஅ)

இக்கெனுநுதலாள்பாகத் தெம்பிறையிலையத்தக்க
மந்திரமெமைக்குமேலாப் புகழுமமறைகள்போற்ற
வந்துறுதிருவாரூரே முதலமண்ணுதிவாய்ந்த
மைவெந்தெனுந்தலத்தையுங்கொண்டமைந்ததுசோழநாடு. (க௯)

வேறு.

தோற்றமேவுமித் தூயநன்னாட்டினி
லேற்றமேவுமறமுநல்வின்பமுந்
தேற்றமேவருந் திமையிறேவரைப்
போற்றன்மேவும் புலமையினோருக்கே. (௨0)

சோலையெங்குந் துறுவனதோகையே
மாலையெங்கிறு மாக்கணதோகையே
சாலையெங்கினுந் தக்கவரம்பையே
வாலையோர்கொள்வர் சீதிவரம்பையே. (௨க)

மாலையெங்கும் மலிவனவண்டுகள்
சாலையெங்குந் தரும்பரிவண்டுகள்

வாலைமங்கையர்செல்லையும்வண்டுகள்
சோலையெங்குந் தூறுவனவண்டுகள்.

நடைதனக்கிணை நாட்டிலன்னமே
புடைகொள்பண்ணைநெற் போரினிலன்னமே
மிடையுமாதர்கள் மெய்ந்நிறஞ்சொன்னமே
யிடையிலாரிவர்க் கிடைனச்சொன்னமே.

காக்குவிப்பர்பெரியரைக்கண்டதே
மருங்கின்மாதர்கள்வாய்மொழிகண்டதே
தரங்கமேவுந்தடமெங்குஞ்சங்கமே
யரங்கமெங்குமருந்தமிழ்ச்சங்கமே.

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் (௪௭)

திருநகரப்படலம்.

இனைபதாயவளம்பல வியையுமிந்நாட்டிற்
புனையுந்திருப்பளவில வென்னவேபொருந்த
வினையவேறுவேறுள்ளன பதிபலநெருங்கி
வனையுமாமுகத்திருப்புன்கூரணியையார்வகுப்பார்.

மனையைச்சார்ந்தவர் தமக்குமம்மனையின்றித்துறவின்
முனையைச்சார்ந்தவர்தமக்குமேமுற்றினும்புரிந்த
வினையைத்தீர்த்தருட் பாக்கியமளிக்குமேதகையால்
வினையைத்தீர்த்திடுந் தலமிஃதெனவிளம்புவரால்.

இந்நிலைக்கிங்கோரிருப்பிடமானவிப்பதியின்
சுந்தரத்தினைநோக்கியே யவ்வியந்தோன்றி
வந்தவிப்பதிக்கேயினை பெருமையின்வானோ
ரந்தரத்ததாயாகுமே விதனையென்னறைவாம்.

சேணுவாகியவுலகமேவேண்டியசெல்வஞ்
நாணலாவதோருருவொடே யாந்தரல்கண்டேட்

தாளுலவிய நெஞ்சினிலவ்வியநானுமி
பூணுநன்மைமற்றுயிதின்வேறுண்டோவுரைக்கின். (௪)

பாற்கடற்றிரைதந்தவ் வமுதலாற்பாரின்
மேற்கடற்பெறுமமுதமும் விண்ணுலாம்வரையின்
பாற்கடற்பெறுமமுதமும் பழுவத்திலமுது
நாற்கடற்குளா ரமுதமுண்டோவிளைநும்பால். (௫)

விண்ணரிலேக்கெனுந் தருவலால்வேறுளதேயோ
மண்ணரிறைந்தசெங்கரம்பைக்கும் வழங்குவர்நாம
மெண்ணிறந்தனகற்பகம் வேண்டிவவிந்த
நண்ணலாவியர் பெறும்வெனுந்திருப்புன்கூர்நகரம். (௬)

புகழ்மைமிக்கதாலெந்நதி யினுந்தினீரப்பொன்னி
மகிமைமிக்கதாமலரினிற் றிருவுறைமலரே
சிகரியின்கணேமிக்கதுசெம்பொன்மாமேரே
நகரின்மிக்கதாமெனுந்திருப்புன்கூர்நகரம். (௭)

சொன்னிதானமாயாவுநன்றென்னதானென்மின்
பொன்னிதானமாய்ப்புகலூறும் புகழ்கொளிந்நாட்டைச்
சென்னிநாடெனக்கூறலாற் சென்னிக்குட்சிறந்த
[illegible]ணென் கண்ணெனுந்திருப்புன்கூர்நகரம். (௮)

பொன்னிநாட்டுக்குட் கற்பகத்தருவையேபுகழ்வர்
கன்னிநாட்டுக்குக் கற்பகமுண்டுகொல்தானின்
முன்னிநாட்டுக்கு நேர்க்குமெய்ப்பொருளுமீமுதன்மை
புன்னிநாட்டுறுங் கற்பகந்திருப்புன்கூருறுமால். (௯)

மலையசத்துமாதேவிமுன் வல்லிமாநிலத்தி
னிலையசைத்திடாதிருத்தினனோர்கிலாதோடி
யிலையசைத்திலையிலையெனுமியம்பிலன்னென்று
தலையசைத்திந்தச் சோலையின்சோலையைச்சாரும். (௰)

ஆணியாமபொற்கலசங்கள்கொண்டலமிர்
பூணுலாவியகலைகொண்டு நால்புயல்பொருந்திர்

௰-மலையசத்து உமாதேவி- தென்றல் காட்டுக்குரியபிறைவி.
மலையசம்—தென்றல்.

சேணிலாவுறுமெய்யொடு மன்னத்திற்சிறந்தே
வாணிகேசனைப்பிறங்குறு மாமணிமாடம். (கக)

அன்னமேலுறக்கொண்டுநற் பொறியெழுத்தமைத்துச்
சென்னிநான்குடையபிடைத்தறு திருட்டிபைத்தேர்ந்து
பன்னியைத்திருத் தாலத்திற்கொடுமுறைநபாவி
மன்னியேயயன் றனைநிகர்த்தனமணிமாடம். (கஉ)

பூதலத்தினையிடையுற்றுப் பாற்கடற்பொலிந்தே
யோதுசக்கரத்தொடுதிரு விணையுறத்திறத்
காதறன்னிலாழ்வார்க்கரு டந்துபொற்கலைகொண்
மாதவன் றனைநிகர்த்தன மாமணிமாடம். (கங)

உவந்துளத்தினிலடியர்வேண்டுவவெலாமுதவி
நிவந்தபாணியன்செல்வமேற்றங்கயனீண்டு
தவந்தமக்கெனப்புகழமையாய்த் தடாதகையான
சவுந்தரத்துடும்மோய் தனைநிகர்த்தனதருமாடம். (கச)

மறையவர் வீதி. வேறு.

காரிகைகள் ளூன்மேவிக் கருதலங்காரமெய்ந்து
சீரியமணிபொன்றுதி மங்கலப்பொருடிகழ்ந்து
பாரியவனப்புமல்கி வண்டொடைமலிந்துபாவி
னேரியலமைந்தமுன்னோர் மறுகின்சிறந்திசைப்பாம். (கரு)
மறுகினில்வரம்பினத்தும்வாய்ந்து நன்மகாருக்கெல்லா
நெறிமுறைமறைபயிற்றி நிகழுமுத்தீவளர்த்து
வறுமைவக்தெய்தாதாலே வரம்பிரவொழுகாதென்றுஞ்
செறியுறமுழ்மலத்தின்றீயினையவிப்பரம்மா. (கசு)

வைசியர்வீதி வேறு.

பணம்பெற்ற பணிகண்மிகக் கொண்டு கலையோடிகோசிகம்
பரித்துக், கணம்பெற்ற வெள்ளிதங்கம்படைகொண்டு கான்மாற்றி
ங்கதிகமென்று, குணம்பெற்றமாணிக்கமுதன்மணிகள்பலவிற்று
க்கூடவுற்று, வணம்பெற்றசுந்தரனுக்கிணையாயினவணிகரைய
ன்வகுப்பனம்மா. (கஎ)

நாடிமேல்விடுசட்டி நன்னும்வானவர்கள்காண
வாடிமேலோடியாங்கே யடையதிரோகந்தன்னைப்
பாடிமுற்றுறுமோவீண்டு பங்கயன்பகர்ந்தபோதுங்
கோடிநாட்செல்லுமாற்றுஞ் செல்லினுங்கூறுறாதே. (க0)

தனைத்தனையிச்சையற்றார் தம்பனங்குவியுமன்றித்
தனைத்தனிவிச்சையுற்ற தமியனென்றனைக்கப்பாற்றே
மனைத்தனிவிச்சையுற்ற மதிமிகவுடையனென
வனைத்தனும்பதங்குவானே லவனிலையறிவார்யாரே. (கக)

தீவினையகற்றவின்றோர் திருப்புன்கூர்நகரமென்மை
யேதனையுரைநீயென்ன வேதனைசெயாதீதென்றே
யேதினையெதிர்த்துக்காட்டான் வெள்ளைமிறங்காதேபோர்
போதினுமொளித்துனானேற் போதினுட்புகல்வர்யாரே (கஉ)

ஆகச்செய்யுள். (எக)

நைமிசப்படலம்.

நேமியைக்கலைவெண் மதிக்குளை
நேமிநிற்புண்ணிய விரம்பெயுற்றிட
நேமியன்முதற்றவ ரியமுற்றிடு
நேமிமாவனத்தின்சீர் நிகழ்த்துவாமரோ. (க)

வெண்ணிறநீற்றினை விதிகொண்டவர்
கண்ணிறைமணியினைக் கவினக்கொண்டவர்
ஒண்ணெழுத்திதுவென வறைசூழ்ந்தண்டினா
ருண்மையொழுபன்பின ருலப்பிலொண்டிகழ் (உ)

விடையினையருள்பெறு விமலர்தாளவர்
நடையினைக்காயத்தி னசீபுகாவல
ருடையினைச்சிரையா யுதிக்கலானவர்
சடையினைக்கரகத்தைத் தாங்குமானவர். (ங)

அண்டத்தைப்படைத்தவ னையனுமாதலாற்
றண்டத்தையுடையவன் பாலிற்சார்ந்துளங்
கொண்டத்தையுரைத்திடக் கூறுவாரென
விண்டத்தையாவரும் விழைந்துளாரரோ. (ச)

நைமிசப்படலம்.

ஒருங்குறவினவரு மொன்றிபின்னடையான்
மருங்குறவவனடி வணங்கிபீட்டனுந்
சுருங்குறவுரையினிர் தோன்றலென்னெனப்
பெருங்குறைதனைத்தவர் பேசுவாரரோ.

நவம்புரியின்னடையின் மேயாதனை
யவம்புரிதரும்புல னைந்தடக்கியே
தவம்புரிதரத்தரு தாவகாட்டியே
சிவம்புரியருளினைச் சேர்விப்பாயென்றார்.

வரத்தினைக்கேட்டவர் மகிழுறும்படிச்
சுரத்தினைக்கரங்கொடு சலசம்வாழ்பிரான்
றரத்தினைக்காட்டனே னைபச்சமைத்தந்தன்
னுரத்திலைக்கர்ட்டென வுய்த்தச்செப்புவான்.

நீவிர்நேமியோ [illegible] தான்
பூவிர்காவெல்லாம் புகுறுமலே
காவிரிகாடன்ன கசளங்காட்டுறு
மாவிர்நற்றவ நிறைவாற்றற்கென்றனன்.

ணையிசென்னெறியினை யெய்தினன்னினார்
னைமிசைதருமெலாங் கண்டபோற்களிப்
பைமிசையெய்தினர் பருமன்றந்தா
னைமிசவனமென நவிற்றினாரரோ.

திங்களைச்சென்னியிற் சேர்த்தாரவினை
யங்களைந்தேபகுங் கொடியோர்பாலமைந்
தெங்கணுமுள்ளிய விடையையேய்தலாற்
சங்கரனென்னவே தயங்குமவ்வனம்.

நான்முகத்தினுமறை வெள்விநன்னலா
னான்முகனென்னமந் திரங்களுடலா
னான்முகத்தினினுங்கா யத்திரவினு
னான்முகனென்னவ நன்னுநைமிசம்.

வள்ளறந் தாளினை மருதகோன்பின
ரெள்ளலில்வேள்விக ளியற்றுயார்மாப்
பிள்ளைகண்மறைபயில் கழகம்பெற்றவைங்
கிள்ளையுமறைமொழி கிளக்குமாலரோ. (௧௨)

மேகமேபொய்ப்பினும் விரிதிரைக்கட
லேகமாய்க்குன்றினு மூவிரண்டெனும்
பாகமார்பருவத்தும் வளம்படுத்தலான்
மோகமார்நிதியவைப் பெனவுமுன்னுவார். (௧௩)

மீன்பிறழ்கண்ணினாள் பங்கன்சென்னிமேல்
வான்பிறையொடுமரா மருவல்போலவே
கான்பிறழ்பகையொரு கணமுமின்றியே
மான்பறழ்புலிமுலை யுண்டுவைகுமால். (௧௪)

அகரமேமுதன்மந் திரங்களாய்
நிகரிலினோட்டமின் னிகண்ணுறுங்கலால்
வகரவகைத்துமத்தைக மஞ்செஞ்செறண்ணியே
சிகரவளங்கிளைவிரித் தாடல்செய்யுமால். (௧௫)

வேள்விகளொரம்பவும் விளங்குமோருழை
கேள்விகண்மறைபயில் கிடைகளோருழை
நீள்வினையருச்சனை நியமமோருழை
நாள்வினைதடிந்தென்றே நடத்தலோருழை. (௧௬)

பற்றறுத்தோருக்குப் பவமொழித்திட
முற்றுறுபரம்பரன் முன்னின்றென்னக்
கற்றவர்யார்க்குமக் கலையுணர்த்திடச்
சொற்றிடகல்லந்நு ளுதன்றோன்றிருன். (௧௭)

தோன்றலுமடவியிற் சார்ந்தபாறரு
மான்றனைக்கண்டகன் றவாவுற்றென்னவே
சான்றவரவைவருந் தவமியற்றியே
யீன்றநற்றுயென வெதிர்கண்டாரரோ. (௧௮)

முருக்கிலைச் சுருக்குமை முனிவர் நாதனுக்
கருக்கிய முதலிய கடன்க ளாற்றியே
யிருக்கென வாதனத் திருத்தி யேவருங்
குருக்களை யிறைஞ்சுறக் குறுகி னாரரோ. (௧௯)

வீழ்ந்தனர் காதலங் கடற்குண் மெல்லடி
தாழ்ந்தனர் தமதுளச் சங்கை யாவையும்
போழ்ந்தன ராமெனப் புனித னின்னருள்
வீழ்ந்தன ரினியென்னே மறக்க பேசனே. (௨௦)

அவ்வயிற் சௌனக ராதி மாதவர்
செவ்வயிற் கலியுகஞ் சேர்ந்த தன்மையைக்
குவ்வின ரெண்ணியே குறிக்கொ ளாமக
மெவ்வமில் வகையிலே யியற்றற் கெய்தினர். (௨௧)

பத்தொடு மிரண்டெனும் பருவந் தன்னிலே
மெய்த்தவர் [illegible] யிழைக்கு மென்மைசேர்
சத்திர வேள்வியைச் சமைத்தி டும்படி
யுத்தமர் பலருமே யுவப்பச் சூழ்ந்தனர். (௨௨)

ஆயவை நிகழ்வுறு மமையந் தன்னிலே
மாயவ னாகியே வருவி யாசனுந்
தூயவ னிசைப்பல புராணத் தொன்மையை
சேயமாய்க் கேள்வியா னவக னேர்ந்துளான். (௨௩)

புண்ணிய நதிகளிற் பொலிவி னாட்டினர்
மண்ணினி கழுற்ற வருத்தம் வாட்டினர்
[illegible] சூட்டினர்
தண்ணிய முகமனுந் தகுசொற் சூட்டினர். (௨௪)

எப்புரா ணத்தினுமென் னறியு மெங்களு
மெய்ப்புறு தலங்களின் மெய்ம்மை யாவையுஞ்
செப்புறற் பாலவா மின்னின் யார்தெளிந்
துப்புவிக் கண்ணெனக் கோது வார்களே. (௨௫)

ஆதலாற் சையமால் வரையி னண்ணியே
போதலாற் புண்ணியப் பொன்னி பாங்கரி

ஜோதிடம் பதினை துயர்பு கெய்தியவர்
காதலார் தலைமையை யெழுது ரீதொன. (உசு)

திருப்பதி பூசைமுன் செய்து தினையை
யெரிப்புறு தலமோர் னந்தக் காண்டும்
பருப்பதர் திருவெண்கா டதுவும் பண்புறு
திருப்புகழ் விரிப்பருள் செய்யுமென்றனர். (உஎ)

விரிஞ்சனே யாதிபுத் தேவர் மேல்வாம்
வரஞ்செயப் பெற்றிடு மிசை துள்ளெனைப்
புரஞ்சிறப் பினாக்கும் பொம்ம லுற்றிடு
கரஞ்சமா வனத்தின்சீர் கழறு கென்றனர். (உஅ)

நைமிசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் (ஙஎ)

நைமிசப்படலம்.

சவுனகர் காசிபர் வசிட்டர் கௌதமர் பரத்துவாசர் ஜமதக்கினி வசிஷ்டர் அகத்தியர் முதலிய முனிவர் யாவரும் கூடி, நாமெல்லோரும் தவஞ்செய்வதற்கு தகுந்தவிடம் யாதென்று தம்முள் வினவி சகல அண்டங்களையும் படைத்தவர் பிரமதேவராதலா லவரைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளலாமென்று சத்தியலோகம்போய்ப் பிரமதேவரைக் கண்டு வணங்க அப்பிரமதேவர் மிகக்களிகூர்ந்து நீவிர் வந்தகாரியம் யாதென வினவ, ரிஷிபுங்கவர் பிரமதேவரை நோக்கிச் சர்வலோகங்களையும் சிருட்டித்தகர்த்தாவாகிய யாமெல்லோருந் தவஞ்செய்தற்குரிய வண்ணம் தபோவனமொன்று கூறியருளல்வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அதற்குப் பிரமதேவர் மிக மனமகிழ்ச்சியோடு முனிவர்களை நோக்கி நீவிர் கேட்டது மிகவும் நன்றுமென்று தன்கையிலிருக்கும் தருப்பையை வட்டவடிவாக்கி யிச்சக்கரஞ்செல்லும் நெறியே செல்லுவீராயின் உங்களுக்குத் தவஞ்

செய்யும் வனத்தைக் காண்பிக்குமென்று அச்சிக்காரத்தைப் பூமி
யின்மீது உருட்டினர். தபோதனர் அச்சக்கரஞ்சென்ற நெறியே
சென்று ஓர் வனத்தையடைந்தனர். அவ்வனமானது வேதியர்
காண்பித்ததால் நைமிசவனமென்றாயிற்று. அங்கு மகரிஷிக
ளெல்லாம் வேதாகமங்களை முறையோதி யாகாதிகிருத்தியங்
களைப் புரிந்து தவமியற்றி வசித்தார்கள். அப்போது அவண் சகல
வேதாகம புராணங்களுந் தேர்ந்த சூதமகரிஷியானவரெழுந்த
ருள, எதிர்கொண்டு பூசைக்கண்ட இளங்கன்றுபோல மிகவும்
அன்புடன் தோத்திரஞ்செய்து வணங்கி, அர்க்கியபாத்திய முத
லிய உபசாரங்களைச் செய்து ஆசனத்திலிருத்தி "சுவாமி [illegible]
அடியேங்கள் செய்த பெரும்பாக்கிய" மென்று குதூகலித்தனர்.
அவ்வாறே சவுனகரிஷிகளெல்லாம் பன்னிரண்டாண்டு புரியும்
யாகத்தைப் புரிந்து மகரிஷியைச் சூழ்ந்து "சகலபுராணங்களும்
[illegible] தெரிந்தவர் தம்மைவிட உலகி
[illegible] யாவரிருக்கின்றனர்? ஆதலால் எங்களுக்கு [illegible]
[illegible] அருள்செய்யவேண்டி"மென்று வினவியபடியே தன்குருவினிடத்
திலே கேட்டதை [illegible] பொழிந்தருளினார். அதனைக்கேட்ட
மகரிஷிகள் "உலகில் [illegible] எல்லாத் [illegible] சிறந்ததே
[illegible] தன்னையோ [illegible] பெருமை
[illegible] அடியங்களுக்குச் [illegible] விரித்துக் கூறியருள
வேண்டி" மென்று வினவ [illegible] சொல்லத்தொட
ங்கினார்

தலவிசேடப்படலம்

அடியவர் [illegible] தான் [illegible] லடிகள் போற்றி
முடியமர் [illegible] [illegible] போற்றி
வடிவுறு [illegible] [illegible] கொண்ட
வடிவனார் [illegible] மாமுனி [illegible].

[illegible] பொற்பட்டேத்த
[illegible]
பாரை [illegible] பொன்னி [illegible]
[illegible] [illegible]. (உ)
[illegible] மென்மை [illegible]

காஞ்சியன் கூப்பிக் கண்ணீர் கம்பலை ததும்பிக் கையை
யூஞ்செறிந் துறவே கூட்டிக் குடர்தம்பட் டொருங்குரைக்குங்
காஞ்சமா வனத்தின் சீரைக் கட்டுரைத் திடுவன் கேட்டித்
தீஞ்செவி வாயுண் டடை நீருவி ரென்றான் செம்மல். (௩)

நலைபிறு வடந்துசெல்லுந் தகைமையதம்ப சுத்தன் மந்தரன்
அலைபிறு கரத்தான் காதை கைலைக்குக் காலாற் செல்ல
வலையெலாம் பறந்து செல்லல் சிவபூசை யடியர் பூசை
தொலைவறு வாய்வா மென்னு மனஞ்சுத்த ஞானஞ் சொல்வர்.

விரைவுற நடந்து செல்லும் விதஞ்சிவ காதை கேட்டற்
புரையிலா வறிவா ளர்க்கே யல்லது பொருந்தப் பாற்றோ
தரையினி னும்மை யொப்பார் யாவரைச் சாற்று கிற்பேன்
பிரையுறு பாலின் வெண்ணெ யெடுப் போற் பெறுவீரம்மா (௫)

காஞ்சமா வனத்தின் மேவிக் காண்சிவ லோகநாதன்
றாஞ்சொல வொண்ணு மோவச் சதுர்மறை சாற்றற் பாற்றோ
தீஞ்சுவை யாவரு கேட்டி விரையஞ்சேர் பவமொ சித்து
வாஞ்செறிந் தவளில் செல்வம் மருவினன் முந்தி வாய்ப்பர். (௬)

பிணியிலா விரவ வேண்டின் பெரிதுற வாழ்வின் வேண்டி
யணிதரு செல்வம் வேண்டி யறிதருங் கல்வி வேண்டின்
றுணிதரா விபுதர்வந் துதாழ்வுற வேண்டி யந்த
வினையறு சிவலோ கப்பே ரெந்தையை யினைக வென்றாம். (௭)

இரசித கிரிக்கு நேராப் பவுத்திர மியைக்கு தெய்தி
வரசருக் கரசனுக்கி யருளின மிகல விக்குந்
தரிசின புற்ற பூதந் தொடருறு வகைதொ லைக்கு
முரைசெறி யவ்வ னத்தின் பெருமையென் னுரைப்பனம்மா. (௮)

ஐந்தன்றி மூன்று கருவொன் றுன றுனொரு மார்க்கு
வித்தனி குடிலைத் தெம்மா னிருகா ணைந்து வோர்க்கு
முந்தமை பயனிற் ... வுருப்பவ ருளது கொல்லோ
வைந்தி ... யுபசச வத்தின் மகப்பய னமைக்கு மன்றே. (௯)

விரகர விமானங் கண்ணிற் றெரிசித்த வளவின் கண்ணே
பகையு மியம்பெரு ... வரு மாறித்

னகரன் போறு ளர்ச்சி செறிந்துமிச் சபமு ண்டாகி
யனகமா முத்தி யெய்தி னதற்கிலை யாதாமன்றே. (க0)

வாரணை வாசி காஞ்சி காஞ்சமா வனமிம் மூன்றும்
பூரண மாந்த லிங்க டம்பிறுத் தமமாய்ப் போந்த
மாரண மண்டயின் முத்தி காசிகச் சியின்வ திந்தால்
காரண முண்மை யன்றே சிவலோக ஞதர்க் கண்ணில். (கக)

உன்னிலு மில்லை வேறு தலமிதற் கொப்ப யூழி
முன்னிலு மில்லை யாண்டுஞ் சயம்பென முளைத்தி ருந்த
பின்னிலு மில்லை மேலாய்ப் பிறங்கிட ளுலக மூன்று
தன்னிலு மில்லை கூற வென்னிலு மில்லை தக்கீர். (கஉ)

இத்தலத் துறைவோர் காசி கேதாரம் ப்ரயாகை யென்று
முத்தமத் தலம யோத்தி புட்கர மொல்கு வாரோ
மெய்த்தலம் பிறவுண் டேயோ பகிரதி மேவியாடப்
பித்தரும்பிணவர்சொல்லோ ரயனென்னே பெருந்தவத்தீர். (கங)

வெவ்வலி புரத்த ரேனு மன்னைல்தான் விந்தல் போலும்
கைவலி மந்த மான பயங்குசங் கடிதல் போலும்
வல்வுறு குலிசத் தாரமா வரைச்சிறை மாய்க்கு மாபோல்
எல்வித பாவ மேனு மிதையுறி னிரிக்கு மன்றே. (கச)

வான்கவிந் திறைஞ்சங் கைலைச் சிகரமென் னும்பேர் வாய்ந்த
தேன்கமழ் காஞ்ச மான வனத்தின்வாழ் சிவலிங் கத்தை
யான்கனிர் துரைப்ப தென்னே யறம்பொரு ளின்ப மென்று
நான்கையுங் கண்டோ ரெய்தி நலமுற்று நண்ணுவா ரால். (கரு)

திப்பிய வருண லத்தைத்தருமைந்த சிருங்கங் கூடி
மெய்ப்புறு மிலிங்கப் பெம்மான் மெய்யடி யவர்கட் கெல்லா
மெய்ப்பொரு ளினுமே நோக்கு மனவினை யிம்மை யெய்துஞ்
செப்பிய பயனைத் துஞ் செறியவே யளிக்கு மன்றே. (கசா)

தவமிகு மிருடர் வேத ரமரர்கள் தருவ சுக்கள்
சிவமிகு பதினொன் றான வுருத்திரர் கதிர்கள் சித்தர்
நவமிகு வருடாதி கர்களே முதலே ஞேருஞ்
சிவமெனு நாதன் றன்னைச் சிந்தியா ரெவரே செப்பீர். (கஎ)

காமியர் புத்தி சித்தி சிறப்புகள் தைக்கொள் வார்கட்
காமியமெய் ஞ்ஞானத்தை முத்தியைக் கடைப்பி டிக்கிற்
றேமிலா தடைத லெல்லாந் தாய்சிவ லோக நாதன்
றோமிலா தருள்வ னென்று சொற்றிட லுண்மை யாமே. (௧௮)

வேறு.

பரவி சைக்கப் படுதுறு பார்த்தரை
நாவ சைக்கப் படுமோ நவிரனக்
காவ லிக்குங் கனகவன் றட்டியுள்
ளோவ சிக்குறு தேவர்க ளொன்பவே. (௧௯)

பொன்னை வல்லி மதுவைப் புசித்தவர்
கன்னி தன்னைக் கரவிற் புணர்ந்தவர்
மன்னு மாதவர் தம்மினை கொன்றவர்க்
கென்ன பாதக மேனு மிரியுமே. (௨௦)

இருளி கர்லத்தி னல்வினைச் சேர்வுறு
தொருவி னின்றவ ரொன்று நேசஞ்செய்
குருவி னிவ்விடைக் கூடுவ மேல
பிரிந்த பன்னியம் மென்னவர்க் கேற்பமே. (௨௧)

வேறு.

கைத்தலத்தனின்றுமுந்தளவாகச்சடலிணைக்காண்குறுமுனியுஞ்
சத்தியைப்பெற்றமாதவர்சொழுன்முதலியதக்கவர்யாரு
நத்தியெங்குஞான்றுஞ்சொல்லொணாதானநஞ்சிவலோகநாயகன்பாற்
சித்தியைப்பெற்றாரன்றியேமற்றத்தேவரையாவர்சேர்த்தனரே.

கேட்டின்பப்பதியார்திருத்தில்லைத்துக்கிளர்சிவஞானமுத்தியில்
வீட்டின்பமெய்துவார்சொல்லிச்சிவலோகப்பெம்மான்மேதருதாளைதப்
பாட்டின்பங்கேட்டுச்சிந்தனைசெய்வோருறுபயன்பகர்தரற்பாற்றோ
நாட்டின்பமளித்தெண்ணிறைமிசையென்பதற்கையமென்னவில்லீர்.

முருக்கலரதனைவினர்த்திடச்செயும்வாய்முனிமாமுகமைதன்னை
யுருக்குவகையினைமனத்திடையில்கனகசேகைகையுமைத்திடவரைக்
குறுக்கவொன்றாலவேலும்பினரல்லான்மக்களுறினாகுவதுஞ்சிகரு

தருக்கினையுடைப் பேர்ச்சமயவாதியர் புழுக்கின் சிரமேற் றாங்கிச் செய்
வோர் நம்மோர். (௨௬)

ஆதியிற் றொழுது பக்கிரி போலுவன்னை லூர்க்கந் தீக்கை ஞக்கந்
கோதியலுவாரும் புராணத்தைத் தச்சனர் குமாரனுக் கவனுரைப்ப
வேதியர் மணியர் பன்னகவன்பர் செந்தமிழ்ப் பட மியம்பினன் றருளீர்க்
கிதியார்த்தந் தயானுனைக்கியேயின் றான் மீமகன் செருதிப்பாரே.

சிவபுராணத் திவ்வியருளினையும் தக்க மருக்கவர் சிறிதையருளுரைப்
கலயீதுமிக்கவும் பின் செனிநுங் கெளவை மெய்யுனர் வெளியினுக்கு
தவமுஞ்சிருமுருகன் றவ ரெழுதுமொழிச்சக்கவர் பிபோர்ம் கதைத் துரை
லவமுதிப்புரசுவென் றலுமுவென் கமழ் திருக்கூட ரிநூவறியின்.

.... லன் றிறுக் கீர்பு மதி வம் பெயர்த் திரைமீது
குலன்றருக் கோர் னனயார் புகழ்ந்திச் கொள்வோர் மேய்ப்பர்
... பிறெளிவிக்கட் சினைருலன் லமகாணருகிலமல் கிளைநபோர்
மலமெர அமுலனை புலகியலறி வவா யிக் குல பேருருமென்ப. (௨௭)

எழுவினைச் சிறந்த தேவிசுறு மெய்ம் மிறைஞ்சிய அகோரனைமா
முனிவன், வழுவறத் தவமா மறைமொழிமுறை க்காண் மருந்புற
ச்சனகியா மன்னர், பதுதுறுநூறத்துப் புனிபட தொழுதாங்கயத்
தெருத்சித்தவனதனா, வெழுதுருளுவ தேவரானதிலுந் தோ
மிலாக் கடவுளன் மேதகு. (௨௮)

இறைவர் தொழுமுன் வழிபாட்டு முனியா வறிலாச் சார்ந்தாற்
குணமைப், பருளுவ ன்னிவர் வந்தருளிய பாவை போ லடக்க
முளானானு, பொருந்துமங் கேட்டு பொருளினையுன்னர் தெருளுரு
தூக்கமுற் றவரும், மருவுறத் தக்கான் சடைநிகழ் வவுனர்,
செலிறமொழுத் தொழுந்தே. (௨௯)

பரவுறு வியாசர் அனந்தியினை யிசைந்த பரமேசர்ப்பரமீ மேல்
கவிர்முற் றுறவு கேட்டுரு சுரான் தக்கவர் பரிகுநி நிலை
யம்புவது மிர்த்செய்யனை பெர்முக்க மன்றேடிற ...
... பிரார்த்திமேற், கணக்கர் வையமே மொழியுமா...
... யிடையில் ... (௩௦)

ஆர்த்தர்களாயுஞ்சினத்தர்களாயுந் தூய்மையில்லாதவராயும்
மேத்தகுநன்னெறியையெய்தினராயும்பத்தியையில்லவராயும்
வாய்த்துறுபொறுமைமன்னினரிவர்கள்வள்ளறன்சரிதங்கேட்டிடிலு
மேத்தபுண்ணியத்தின்பலனடைவாரோவெய்துறுமொனவியம்புவரே.

சேயமாச் சரிதங் கேட்டிடும் போழ்து நிவந்த வாசனத்தினி லிருந்தோர், வாயச வுருவாய்ச் சனித்து வெந்நரகில்மருவியே பற்பலநாளுழப்ப, ராயதோர்வீராசனத்தினிலமர்ந்தோ ரர்ச்சுன விருக்கமாயவர், மேயவன்போடுபணிந்திடா துறைந்தோர் விற்றருவாகுவர்மெய்யே. (௩௨)

சிவகதைநடவாதுறும்வகைபலவாந் தீயவிக்கினமிழைத்திட்டோர், துவலருங்கொடியநரகினையுற்று நோதகுகேழலாயுதிப்பர், பவமதுநீங்குமுற்றுங்கேட்டொன்றும் பாலியாதுறைபவருக்குத், தவலருமெத்தீங்கெய்துமோயாவர் சாற்றுறத்தகுமறுதவத்தீர். (௩௩)

வேறு.

என்று சூத முனிவ னியம்பிய
நன்று மேவுறுங் காதை நயப்புறீஇத்
துன்று சௌனக ராதித் தவர்களு
ஒன்று முத்தற வோர்களி கூர்ந்தனர். (௩௪)

தலவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள். (௧௪௧)

தலவிசேடப்படலம்.

சூதமகரிஷியானவர் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய மகரிஷிகளைப்பார்த்து ஓ சௌனகாதிரிஷிகளே! காஞ்சாரண்யத்தின் பெருமையை உங்களுக்குச் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ஒருவர் முத்தியடையவேண்டில் கைலயங்கிரிக்குச் செல்லுதற்குத் தலையாலூர்ந்து செல்லுதலை யொக்கும் சிவகோடிகளுக்குச் செய்யுந்தர்மம் காலால் நடந்து செல்லுதலை யொக்கும். சிவசரிதம் கேட்குதல் பறந்து செல்லுதலையொக்கும் சிவார்ச்சனை வாயுவேகத்தையொக்கும், அடியவரைப்பூசித்தல்

மனவேகத்தை யொக்கும் ஞானம்பெறுத லிவைகளில் சிவசரிதங்கேட்டுக் கைலயங்கிரிக்குச் செல்லுத லறிவாளர்க்கே யல்லது மற்றோர்களுக்குப் பொருந்தப்பாலதல்ல வாகையாலும்மை யொப்பாக வாரைச்சொல்லத்தகும். பாலில் வெண்ணெ யெடுப்பதுபோலாகும் நீவிர்வினவினது அக்காரஞ்ச வனத்தி லெழுந்தருளிய சிவலோகநாதர் மேன்மையை வேதங்களாலும் சொல்லவொண்ணாது. இச்சரிதங் கேட்கின் அரோகசரீரத்தோடு இம்மையிற் பலவித போகங்களையும் மறுமையிற் பரமகைவல்யமாகிய மோக்ஷத்தையும் பெறுவர்களின் வேறு கூறுவதென்னை? நோய்நீக்கம், வாழ்நாள், செல்வம், கல்வி, மகப்பேறுமுதலிய இகபோகங்களை வேண்டின் ஸ்ரீ சிவலோகநாதனைத் தியானிக்கக்க[illegible]பர். ஒருநாளாவது அத்தலத்தை[illegible] அண்டாம் பயன் இவ்வளவென்று வகுக்கற்பாலதோ? தூலலிங்கமாகிய கோபுரதெரிசனமாத்திரத்தே தீர்தற்கரிய மகாபாபங்களும் தீமுன்பஞ்சுபோலாம் இத்தலத்துக்கு நிகரானது பிறிதொன்று முக்காலத்துமில்லை யென்பது முக்காலுஞ் சத்தியம். இத்தலசரித்திரஞ்சொல்வோர் ஈசனென்றே எண்ணுந்தகுதியார் மக்களாக்கருதின் பெருங்குற்றம் விளையும். ஆகலின் மிக்கபோன்போடு முறையாகக் கேட்கக் கடவீரென்று சூதபுராணிகர் சொல்லுகின்றார்.

பிரமதேவர் பூசித்தபடலம்.

சொல்லவல்லவச் சூதமுனிவர
னல்லமாமுக நோக்குநான்முகத்
தெல்லையில்லவற் கெய்தியமாக்கதை
சொல்லுகென்ன வத்தாயர்வினவுவார்

அன்னவாகனன் வாரியயின்றவ
னென்னவாதியர் யாருமிறைஞ்சியே
மன்னினோர்க்கரு ளீந்தவரத்தினை
யின்னதென்று முறையினியம்புவாம்.

௧

ஐந்திகிக்க மமைபுறக்காரணம்
வந்ததென்னை காருஞ்சவனத்தின்சீர்
கந்தக்கேட்டுற நச்சினமாதலாற்
சிந்தையாரத் திருவருள்செய்கென. (௯)

நேமிமாவனத்தார்க்கு நிறைதவன்
பூமிமீதுறுசைவ புராணஞ்சொல்
தாமகோடியுருத்திர சங்கிதை
சேமமாக நிகழ்த்துறு மென்னவே. (௰)

ஆயதிற்சிவ லோகநாதற்புத
சேயமாக நிகழ்த்துறுகாதையை
தாயகத்தினிற் சாற்றுலக்கேண்மினென்
றேயமுற்று மிசைத்துறவெய்தனன்.

வாயினைந்த தலத்தின் மகிமையை
யாயிகும்படி யாமினுரைத்தனம்
பாமன்றுட் டுணைப்பங்கயம்போற்றிய
பிரமன்பெற்றியைப் பேசுறுவாயரோ.

வேறு.

புன்னிகால்வரையாமேருப் பொருப்பினைப் புகல்வர்யார்க்கு
மென்னியோர்வழுதிசெண்டாற் புடைத்தனைப்பெவரோகாணு
முன்னியோரிடக்காத்தேக் திறைபுமொருமுபவென்னில்
வெள்ளிமால்வரையோமேரோ பெரிதெனவிளங்குங்குன்றம்

தண்ணியமதியார்வேணிச் சம்புவினடியார்யாரும்
பண்ணியபூசைப்பேற்றின் பலத்தினைப்பொருந்தவேறுந்
கண்ணியதலமுன்னுள *ஒன்றுமோருழிகைக்கொள்ளப்
புண்ணியத்திரண்டொருங்கு பொதிந்தெனப்பொலியுங்குன்றம்

ஆழியும்வனியுமற்றே யழியுநாமமையத்துள்ளும்
வாழியமுனரிவாணன் மடிவுறுமமையத்துள்ளு
மாழியங்காத்து மாயனத்துயாமமைவதான
வூழியுமழியாதென்று மோங்குறுங்கைலைக்குன்றம்.

இத்தகைக்கைலைக்குன்றத் திறைதிருவோலக்கத்தி
னத்தமமண்டபத்தின் கூழ்ப்புக்கொருங்குகண்ட

---

* தலம் தீர்த்தமூர்த்தி.

னைத்தினின்மணிபதித்த கவினைக்கூறுஞ்சொல்லானேல்
மெத்தவேயிசையாதென்றை விபவத்திற்குற்றமென்னே. (௧0)

காருணியபுருடமான கதிர்மதியிலைந்தகாத
னருணயப்பிரமவேண்டி யற்புதக்காட்சிநோக்கப்
பரிணதரென்னப்பட்ட பற்பலச்சரிவுகொண்டு
கருணைமீதெண்ணமிக்கக் களிப்பொடுசார்தலுற்றார். (௧௧)

வண்டிளார்களினக்கஞ்ச மலர்மிசைவாழ்வையுற்றே
யண்டமீன்றிட்டவேத னமைபத்திற்காட்சிநோக்க
வெண்டிருநீறேடக்க மிலைந்தெதினைத்தின்மீது
பண்டருகலைமாதோடு பணிந்தானவைபுக்கானும். (௧௨)

த்திலிற்கமலைவாழ்வை யுற்றவையுதித்தப்பிதாம்
பரத்தினைப்பெற்ற செங்கண்மான்முனைப்பாதங்காணும்
த்தினைப்பெற்றிலேனின் சன்னிதிகாணக்கண்டு
பிரத்தினைப்பெற்றிலே னென்றவைமுனைமெய்திறனால். (௧௩)

வேயுறுதோளிபங்கன் மினிருமெய்வனப்பைக்காண
மாயவன்றனக்கும்வேதன் றனக்குமேவாய்க்குங்கொல்லோ
வாயிரம்விழிகள்பெற்ற பேற்றினையடைந்தேனென்று
மீயுயர்பொன்னுடாளும் புரந்தரன்மேயினானால். (௧௪)

பிணியினைமகவுநீங்கப் பெற்றதாய்பருந்தூண்பாள்போ
லணியணியாகவின்ற வண்டத்தினுயிர்கட்கெல்லாந்
தணிவுறப்பிறவிவெந்நோய் தணிதரவருமருந்தைப்
பணிவொடுவிழியாலுண்ணப் * பரஞ்சுடர்மேவினானால். (௧௫)

இத்திருவோலக்கத்தி லெய்தரியாசனத்தில்
முத்திருத்தியகஞ்சத்தை யொத்திமுகத்தாளோடுஞ்
சுத்தவெம்பரமானந்த சொரூபதற்பரன்றன்யார்க்கும்
வித்தகக்கருணைநல்க வீற்றிருந்தருளினானால். (௧௬)

வண்டெபாண்முரலுங்கஞ்ச மாலைகொள்வாணிகேள்வன்
புண்டரீகக்கண்ணினன்மால் புரந்தரன்புலவரேனோர்
கண்டுகண்டுவகைபூப்பக் காஞ்சிரங்கூப்பக்கண்ணீர்
விண்டுகமாலையாக வீழ்ந்துரைவிளம்பலுற்றார். (௧௭)

* பரஞ்சுடர்—உருத்திரன்

சங்கராபோற்றிவானத் தற்பராபோற்றிநீண்ட
பொங்கராவணிந்தவேணிப் புண்ணியப்பொருளேபோற்றி
வெங்கராசலமுரித்த விமலனேபோற்றிவேதன்
கங்கராகருணையாள கடவுளேபோற்றிபோற்றி. (௧௮)

அருமருந்தனையாய்போற்றி யன்பருக்கனியாய்போற்றி
தருநிழற்குடையாய்போற்றி சலந்தரற்குடையாய்போற்றி
வருபெருவிடையாய்போற்றி வணங்கிடின்விடையாய்போற்றி
யொருவுறும்வினையாய்போற்றி யொருவற்கும்வினையாய்போற்றி

என்றிவர்துதித்திறைஞ்சி யிளமதியொளியையுண்ணத்
துன்றியபுட்கள்போல விழியருட்டொடக்கினிற்ப
மன்றுளேநடம்புரிந்த மணியெனும்வள்ளறானு
நன்றுரைமுகமன்கூறி நலமெலாமுசாவுற்றான். (௨0)

வடுக்களைத்தொழுகலுற்ற மனத்தொழும்போருக்கெல்லா
மிடுக்கணைக்களைந்தெந்நான்று மிருமையுமின்பமெய்தத்
தடுக்கருங்கருணைகூருந் தனிமுதல்வனைநோக்கி
நடுக்கரும்பயில்வோன்போல நான்முகனவிலலுற்றான். (௨௧

வரியளிமுரிமிழுபாடு மதங்கூடியசெவ்வேணிப்
பரசிவவடியார்கேட்கும் பரிசினைப்பளகென்றெண்ணு
துரைசெயுங்கோமானேயிங் குன்சமவாயர்தன்னின்
மருவியவெண்ணமொன்று வந்ததைவகுப்பையென்றான். (௨௨.)

அண்டத்தினுற்றசிவ ரனைவர்க்குமனுவிடாமற்
பண்டொத்தவினையின்வண்ணம் பலபலபகுத்தாருய்ப்ப
முண்டத்தில்வரைந்துய்க்கின்ற முளரிவாழ்திசைமுகத்தோய்
கண்டத்தைவினவுவாயேல் விறுவிடைகாண்பையென்றான். (௨௩)

கண்ணினுண்மணியாய்நின்ற கடிகமழ்கடுக்கைவேணிப்
புண்ணியமுதல்வநின்றன் கணத்துளேபுணர்ந்துநின்றோர்
தண்ணியமதிபுனைந்த சடிலமுநுதற்றீக்கண்ணுந்
திண்ணியமழுமானேந்துஞ் செங்கையுந்திரணாற்றோளும். (௨௪)

சித்திரவரையின்மீது § சித்திரகாயத்தோன்மேற்
றைபந்தருமாவினுமேல யசைத்திடப்பட்டோராகிக்

§ சித்திரகாயம்—புலி.

கைத்தலத்தன்னிற்குற்றங் கருதறவிமானத்தின்கண்
சித்திபெற்றிருந்தற்கேது வென்னைதத்தெரிப்பையென்றான் ( )

என்றயனுரைசவலோசி யிறையவனுவகைபூத்து
நின்றநீர்பலருந்தேறவிசைத்தனை யென்றிருந்தோ
னன்றுரைபாடக்கேட்ட கலைத்திறையாவுமோர்ந்து
தோன்றுமெதாட்டானவற்றைச் செப்பிடக்கேண்மினென்றான் ( )

அலகிலாச்சினகரங்க ளமைந்தவப்பொன்னிப்பாலில்
பலபலதிகழ்பாற்றிற் சிலசினகரம்பதிந்த
வலர்தலைபுறுவாய்சேய மையுற்றவைத்தவரோன்
மலர்தலைபுலகமெல்லாம் வகுத்துரைசெய்யற்பாற்றோ. (உ௭)

அக்கண்வாட்போக்கிராக ராசியவரசைநோக்கிச்
செங்கையானீர்பொன்னித் தீர்த்தமாயிக்கலத்தை
யிங்கனித்திதியென்றே யிரத்தினஞானமீந்தான்
கங்கைநீர்தனக்குமுண்டோ காணுமிம்மகிமையென்றான். (உ௮)

புண்ணியத்தலந்தான் பொன்னிசங்கமத்தைத்தானே
யோரிருபாலின்கண்ணு முறுவனத்திருதிகாணப்
பேறுறுமேமன்றப்பெற்றுச்சேர் தில்லையென்னுஞ்
சிறுறும்பதிதனக்குச் சேர்வுறுதென்பாலாமால் (உ௯)

ஆயிடைதன்னினந்தமயச்சேவைநோன்மின்மேலே
யேயுநலாயுதத்தின்மே லிலிங்கமுமிளங்கிற்ப
மேபவிவ்விலிங்கங்கண்டோர் மேனிருமையுமின்பெய்தித்
தூயதாம்பரமவின்பந் துகித்திடமுத்திசேர்வர். (௩0)

பொன்னியினுத்தரத்தின் றிசையினிற்புலவர்போற்ற
மன்னியதிருவரம்காளி மாநகரெனுந்தலத்திற்
றன்னிகரிலாவானந்தத் தாரகதேவன்றன்னைப்
பொன்னடிவணங்கிக்காணில் புண்ணியராவரன்றே. (௩௧)

மற்றுமத்தலத்திற்கோடி பவத்தினில்வரிக்கப்பெற்ற
குற்றமத்தனையும்வெய்ய வற்கெதிர்றுள்போற்கூடா
தற்றிடும்படியுமங்கண் மகேசனையருவோமால்
சுற்றமோடெய்திக்காணினமலகத்திற்சேர்வர். (௩௨)

அந்நகர் தனக்குத் தென்மேற் றிசையினி லணிமையாக
மன்னுறும் வைத்தியலிங்க நாதனை மகிழுந் தாளம்
பன்னருஞ் சடாயு வென்பான் பகருமுத்தியுற்ற
சன்னிதி துதிப்போர்க் கெய்து மப்பலனை யான் சாற்றலென்னே (௩௩)

அத்தலகூடபால் மேவு மதியதி ரேகம்வாய்ந்த
வுத்தம தலத்துக் கெல்லா முத்தமத் தலமதாகுஞ்
சித்தர்களியக்கர் விண்ணோர் கருடரிந்திரரேனோர்கள்
கைத்தலத் தமர்ந்த நெல்லிக் கனியெனக் காண்பரன்றே. (௩௪)

சிவனடியவர்கட் டம்மைச் சிந்தையி னிந்திக்கோர்க
டவனடியார்கட் கெல்லாந் தறுகணூ றுசெய்தோர்
பவனடி மறந்து நான்கு மறையினைப் பழித்தோரேனு
மிவனடி யுற்றோர் மிக்க புனிதராயிலகுவாரே. (௩௫)

கரஞ்சமா வனமாம் புன்க வனமெனக் கரையுநாமந்
தரஞ்செறிந் தானத் தலைத் தருவதாய்ச் சகலருக்கு
முரஞ்செறிந் தரவளிக்கு முத்தமக்ஷேத்திரத்திற்
பரஞ்சுடர் லிங்கமொன்று படைத்தனம் பரவைக்காச். (௩௬)

வேறு.

தாளிணையிறைஞ்ச மடியவரகத்திற் றங்குறுமாசொழித்தென்றும், வாளொளிகொளும்பஞ்சாக்கரவுருவின் மன்னியலிங்கமொன்றதனை, நீளொளிதுளும்புஞ் [illegible] தீரநாயகிப் பொருநிமலை புள்ளுவப்பக், கேளலிறைவ முன்னைநாளென்றுங்கெழுமுறப்புரிந்தனனம்மா. (௩௭)

ஐந்தெழுத்துருக்கொளிலிங்கத்திலென்றும் பச்சிமதிசையினிலமர்ந்தே, தந்தமக்குற்ற பவம்விரளித்துத் தள்ளருமெய்ம்மை ஞானத்தைச், சந்ததமருளிப்புரந்திடுவதற்குச்சார்ந்துநாந் தனைப்புரந்துறைவோம், அந்தமாப்பதியினமக்குள காதலார்கொலோ வளப்பவரம்மா. (௩௮)

பற்பலவுயிரைக்கருவினின்றுபற் பயக்கிடுமுமையொடி[illegible]ரும், நற்பயன்பெறவேயாடிடவேண்டி நந்தமைவேண்டியவுதவல், பொற்புறுகைலைக்கிரமேவுற்ற விடபதீர்த்தத்தையப்புன்கூர், கிற்புறவுளித்தாங் சற்பகாலத்துமதனினை விசழ்ந்துறைப்பாற்()றே. (௩௯)

பிரம்மதேவர் பூசித்தபடலம்.

வேறு.

ஐந்தெழுத்தெனும் தாரகந்தனையுநிலைத்தே
பைந்தொடித்திருவுமையவள் பூசிக்கப்பரிவின்
ஐந்தெனுஞ்சிறுங்கத்தொடு மின்னுருவமைமயின்
றந்தனிந்திடுமிலிங்கமே தகைவின்றுளந்தகைத்தோ. (௬௰)

நன்றுறுந்தவச்சித்தியைப் பெறுமின்றலைத்த
தொன்றுதானங்கள் வாவிகள்முதலியையுறவே
தொன்றுதொட்டமைத்திட்டமைப்பதிதன்னி
யின்றுமுள்ளனவாதலிவேதவைத்திடே. (௬௧)

ஆதலாலதிலவ்விடனதாறு மைந்தெழுத்தை
யோதலாயுறுவிலிங்கத்தின் றரிசனையுமைக்
மாதவாதிகமருவினோர் கைவிலையமருவிக்
காதலானர்தங்கணத்தாளுரெனக்கலைந்தார். (௬௨)

மூத்தலங்களும்பரவுறும் பெரும்பயன்மொய்த்த
தெந்தலங்களையெய்திலும் பலபெயரெய்தல்
கைத்தலங்களெட்டுடையவர் காஞ்சமாவனமா
மித்தலஞ்சனிகூருண்மைப் பெயரினையேற்றேன். (௬௩)

என்றிச்சீர்மையை யெங்கள் கோமானையற்கேற்ப
நன்றுரைத்தனுங் கண்[illegible]ரங்கியாரு நல்க
வின்றுகாதுசெய்பேற்றினை நயன மேற்றிலயா
னென்றுகாண்டுறவேனென வுளங்கசிந்திசைத்தான். (௬௪)

அன்னற்பாகினுங்கனியினுங் கனிந்தநீஞ்சொற்கொ
ளன்னையென்னுமெஞ் சவுந்தரநாயகியான
மின்னினின்னையான் பணிதாவிழைந்தனன் மிகவு
மென்னைபாளுறுநாயக வென்னைநின்விடையே. (௬௫)

அத்திருப்பதி யிடபதீர்த்தந்தனிலாடி
[illegible]த்திடும்பரமானந்த மிக்கடைவுற்றே
சித்தியாவும் பெற்றுய்ந்திடும் படிக்கருள் செய்வாய்
முத்திதந்தருள் மூவர்க்கு முதல்வனே யென்றான். (௬௬)

விடையினுதனும் விளம்புறக் கேட்டனம் வியந்து
விடையெனுந்திருக்கயத்தினின் மேவியாடுபுவல்

விடையின் வேண்டியசித்திலை யடைவை மெய்யென்று
விடையளித்தருள் புரிந்தனன் வேதனுக்குவந்தே. (சஎ)

அன்னமாற்றங்கள் கேட்டது மனிமுக நீங்கா
அன்னமென்னடைக்கலையாவிழையோடும்
அன்னவாகனமேறியே கைலையை யகன்றே
யன்னதக்கண திசையினை யணுகினனங்கண். (சஅ)

கருத்தினொன்றினையினைத்திடனலிதுகைவந்து
திருத்தமாயுநின் கனிப்பினைச்செப்புறப்பாற்றே
கருத்தினைசகூர் காஞ்சமாவனத்தினைக்கண்டு
பெருத்தலானந்தவாரியுள் மூழ்கினன் பிரமன். (சகூ)

சொன்னமாமதி றனைக்குமேல் பாலிவிற்றோன்றும்
பொன்னந்தாதவிழ் புண்டரீகந்தொள் புட்கரணி
நன்னயம்பெற மூழ்குவாயடியேனுந்
தென்னமாதவம்புரிந்ததோ வென்றுடபவமே. (ரு0)

கரத்தினைக் கழலினை யிகச்சத்தியாய்க்கண்டு
சிரத்தையோடு குசப்பெனத்திரத்தினைச்செங்கை
தரித்துப்பாமடனைக்குமவ்வண்ணமே தரித்து
யருத்தியோடயன் சங்கற்பவிதிமுறை யாற்றி (ருக)

மறைநகனென்னெனுங்கடவி [illegible] நின்வகுத்த
துறையுளே மகிழ்ந்தாடுறுஞ் துர்முகந்தோன்றல்
மிறையியனுறுகலாளொடும் போனியத்தீர்த்தத்
துறையுளே புகுந்தாடினன் புளர்துளும்ப (ருஉ)

தெய்வநாயகனுடறக் கங்கையுஞ்செறிந்தாள்
வைகுநாயகனுடறணாவனியும் வதிந்தாள்
மொய்புறம்பலதேவருங்கூடு றமுனியா
லையவித்தடப்பெருமையாரளவிடற்கமைவார். (ருங)

இன்டைநாயக னெஞ்சறுதருக்கொலமிகந்து
தொண்டைவாய் மடமயிலொடுந்தூய்மையைத்துவன்றிப்
பண்டைசுற்றியகலையினைக் களைந்துபட்டுடுத்திக்
குண்டையூர்பவன் றுண்மலரினையுளங்கொண்டான் (ருச)

பிரணவத்தொடர்ந்தெழுஞ் சக்கரத்தினைப்பேணிக்
கரணமொன்றற நீற்றினைப்புண்டரங்களுல
கிரணயத்தினிற்சிரறுதற் காழுறகிரம்பத்
தெருணயத்தினிலணிந்தனன் றிசைமுகச்செம்மல். (௫௫)

பனுவலாட்டிக்குமத்தகை புரிந்திடப்பகர்ந்த
தனுவெலாமிகப்புனிதமென் றறும்படிச் சமைந்தே
*பனுவெலாம் பெறத்தக்க காயத்திரியமைப்
பனுவலாறெனச்சந்திசெய்தே பரிவுற்றான். (௫௬)

விண்ணினாட்டுறு தேவரை நோக்கியே விரிஞ்சன்
மண்ணினாட்டுறுமலர்களும் விண்ணுறுமலருங்
பெண்ணினாட்டுறுபாகத்தன் பூசனைபேண
வெண்ணினாட்டுறுவனவெலாங் கொணர்கவென்றிசைத்தான் ( )

மற்றும்வேண்டியவுபகரணங்களும்வளப்ப
முற்றமர்லையு மிவேதனைத்திற்குறமுற்று
மெற்றுவெண்டிரைக்கங்கை நீராதியவெல்லாம்
பெற்றுவம்மினென்றேவினன் றிசைமுகப்பிரமன் (௫௮)

உரைத்தமாற்றங்கள் கேட்டுளோர் தம்மினுள்ளுவந்தே
யரைத்தசாந்தமாதியவெலாஞ்சிலசிலரமைப்ப
விரைத்தகற்பகப்பூந்தொடையலர்சிலர்கொடுமேவ
திரைத்தபுண்ணியதீர்த்தங்கள் சிறசிலர்சேர. (௫௯)

இன்னவாறுபற்பல வெலாமியைந்தபின்னிடை
மன்னன் பானலக்கண்மடமாதொடுமகிழ்ந்தே
யென்னையாளுடையெம்பெருமான் சிவலோக
முன்னவன்றனைப்பூசனை புரிந்திட முயன்றான். (௬௦)

எழுந்தபின்வலமாகவே மறுகிடையெய்தி
யுழுந்துருட்டினை வேற்றுமையின்றி யுள்ளுருகித்
தொழுந்தகைப்படியடிக்கடி வீழ்ந்துகண்டுளிநீர்
வழிந்துசோர்தரச் சிகரிமுன் னுறவணங்கினனால். (௬௧)

வாழுங்கோபுரமதன் முடிமற்றதின்வாய்தல்
சூழுமாவரணம் பலிபீடந்தொன்மையதா

* அனு—பெருமை.

மழைநீக்குறுமிலிங்க மர்ச்சகனெனவுரைக்கு
மேழுகண்டவரீசனைக் கண்டவரேய்க்கும். (௬௨)
என்றுநாலெலாமியம்புவாலிச் சிகரத்தைத்
தூன்றுநாலலிங்கமெனத் தொழுதுளாவரணஞ்
சென்றுமுவலஞ்செய்து நந்தியினருடேர்ந்து
நன்றுறும்படிப் பணிந்தன னினம்வாழ்நாதன். (௬௩)
முனிதனிள்வரை யுச்சிவான் முழுங்கியதென்னத்
தனிநிர்மையிலானகம் பலபலதாக்கக்
கனிதனீர்மையிற் கண்ணணீர்மல்குசற்கருமப்
புனிதபூசனை புரிந்தனன் புண்ணியம்பொலிய. (௬௪)
பாலொளிச்சசிதனஞ் சயனெனுங்கணன்பரிவிற்
றளித்திடுஞ்சிவாகம நெறிதவறுமற்
றேனளித்திடுமலரினற் சபரியைசெயுமு
ஞானளித்திடுமைமங்கையும் வரன்முறையாற்றி. (௬௫)

வேறு.

எட்டியிலமானிடத்தைத்தையழுத நறுநெய்பாறதிதேனே
னே, நெட்டுறுகன்னலை யுடைத்துக்கொள் சாறுகனிகளின்பா
னியிர்த்தசாறு, மட்டுறுதெங்களித்திடு செவ்விளநீர் குங்குமம்
பனிதம் வாய்ந்தசாந்தஞ், சட்டமிகுதடமைபிளை முறைமுறை
யாயாட்டியுள்ளந் ததும்பிப்பின்னர். (௬௬)

வேறு.

ஏற்றுநெண்டிடைநேர்ந்தாலத் தெண்சேரிலாவுயிர்கடோறும்
பற்றியும்பற்றிலா துமானவன் படிவந்தன்னி
லற்றநீரதனைச்செங்கைக் கோசிகத்தானுறத்தா
தொற்றமேயநற்றிவைத்தே யொப்பனையுறுத்தானுற்றான். (௬௭)
தேசினிறத்துகிமணிச் செம்மற்குச்சிந்தூரத்தின்
மாசின்றுநேரநீல பணிவதுவனப்போவென்னக்
*கோசிகமுன்னானுன்னும் புறம்புமேகொண்டதென்னக்
கோசிகந்தரித்துக்கோடி மேதுமொப்பனைகுயிற்றி. (௬௮)
முக்கணையன்றியெம்மான் முழுதுறுமுடலமெல்லா
மக்கமேயானதென்ன வறைதரவழகுவாய்ப்பப்

*கோசிகம் - சாமவேதம் - பட்டு.

பக்கமுமுன்னும்பின்னும் பாங்குறப்பதுமத்தன்னை
லக்கமேயணிந்தான் கண்டோரக்கமானந்தமாக. (௬௯)

தாளவக்கதையுஞ்சேர்த்துச் சற்பமேயெனமயங்கத்
திரளுறுமலங்கலின்னடையோடு பொன்னலங்கல்சேர்த்துப்
புரளுமப்புயங்கந்தந்தமணியதோவெனப்புகன்றே
மருளுமாமணியைச்செய்யவதனத்தினுதலில்வைத்து (௭0)

ஏவல்புத்தேளிரீட்டித் தந்தமாமலர்களெல்லா
கூவிளமாதியாம் பத்திரமெலாங் கரத்திற்கொண்டு
நாவுறுமீரைஞ்ஞூற்றெண் திருமனுக்களிசைத்து
மேவுறுமுளரித்தாளின் விதிமுறையருச்சித்தங்கண். (௭௧)

பலவகைச்சித்திரத்த பாத்தொடொளிகரம்
பலவகையாவுமிக்க பண்ணியவகையுந்தீம்பால்
பலவகையமுதளாய பாயசநிவேதனித்துப்
பலவகைக்கருணையாவும் பரிவுமிக்குறப்படைத்து. (௭௨)

பரிமளதூபஞாபஞ்சோடசம் பனிதஞ்சோதி
புரிவன புரிந்து சென்னிமேற்கரங்குவியப்பூட்டித்
திரிவுறுகாரணமொன்றாச் செவிமுதற்பொறிகள் கண்ணுப்
பரிவுறநோக்கிக் கண்ணீரருவியாறுகப்பல்க (௭௩)

சிரஞ்செவி கரந்தோண்மோவாய் செறிதலட்டாங்கமாகுஞ்
சிரஞ்செவி முழந்தாடோய்தல் பஞ்சாங்கஞ்செறிதலொன்பான்
றாம்பணிந்தெழுதருனே யுத்தமஞ் சாற்றுமைந்து
தாம்பணிந்தெழுதன்மத்திமத் தொடல்லது சழக்கே. (௭௪)

இவ்வகைவாணிபோடுமெண்ணிலா வகைவணக்கஞ்
செவ்விதினியற்றியன்புதனும் புறத்திசைமுகத்தோ
னவ்வியமழித்தசிந்தை யன்புருக்கொண்டதென்னத்
தெய்வநாயகற்பராவித் தெளிபுகழ்செப்பலுற்றான். (௭௫)

எம்முயிர்த்துணைவாபோற்றி யெனக்குநீ துணைவா போற்றி
யம்மைதன்கணவாபோற்றி யரிகிலாக்கணவாபோற்றி
பொய்ம்மையைப்படையாய்போற்றிபுகழ்மழுப்படையாய்போற்றி
செம்மதிக்குடையாய் போற்றி செறுநருக்குடையாய்போற்றி.

எவ்வுரையுமதியாய்போற்றி யெழிற்பின்னல்மதியாய்போற்றி
அவனியான்றதியாய்போற்றி சொல்லனுத்ததியாய்போற்றி
தவமொறும்வரையாய்போற்றி தாழ்வினில்வரையாய்போற்றி
நவமொனுமுடியாய்போற்றி நஞ்சுண்டமுடியாய்போற்றி. (எஎ)

வேண்டியவடியார்க்கெல்லாம் வேண்டியவடிவனுகி
யீண்டியவறமுன்னனைநான்கையுமீ யுமெர்தாய்
பாண்டியனுமிமூன்றுமுலைகையும் பரிக்கவல்லாய்
காண்டிவின்கருணையென்னு மழையதுகலிக்குமாறே. (எஅ)

செறுப்பதுபெருமையன்று சிறியவர் செய்ததீமை
யொறுப்பது பெருமை யென்று புகழ்ந்தனின்மறைபொய்யாமே
வெறுப்பதுபுரிந்தெனக்கோர் சிகைரமென்றமேவா
தொறுப்பதுபுரிந்தாயுன்னைத் தேடினற்குறகனுண்டோ. (எகூ)

என்றின்ன பலவுமேத்தி யிறைஞ்சவின்னடையோனுக்
கொன்றியமதலைத்திங்க ளொளிர்தருஞ்சடிலத்தோமி
யின்றிகழ்மழுமான்செங்கை யினிர்தாவிடையினமீதி
பொன்றிகழ் மேனிகாட்டி யருளினன்பொருவிலாதான். (அ0)

வேறு.

பூக்கமலாலயன் முதற்புத்தேளிர்க்கு
மூக்கவல்லிருவினை நீக்கியொள்ளிதாய்
வாக்குமாமனதுக்கெட்டாதமாக்கதி
யாக்கும்பஞ்சாக்கர மருளினனரோ. (அக)

இவ்வொரக்கரத்தினுக்குரிய செய்கையுஞ்
செவ்விகொளிருடியுர் தேவுஞ்சேர்ந்தன
நவ்விரொள்சங்கர காதனன்முதற்
குவ்வருரும்படி யுணர்த்தினனரோ. (அஉ)

வேறு.

கற்றறிமலரினேனே கருத்தினம்மந்திரத்தை
யுற்றறிவில்லார் வேள்வி புரிந்தினு நதிதோய்ந்தாலும்
பெற்றிகொந்தமுண்டு பெருந்தவமிழைத்திட்டாலு
மற்றவற்கிரணியத்தை யளிப்பினும்பயனின்றுமால். (அ௩)

கற்றவமனைத்தாங்கு நமசுமந்திரமேயெங்கு
முற்றுறுநாளுமூவா தழுந்தியே மூயவவைக்கு
முற்றவுன்பகவிமாலின்பதவியை யுறவிதிக்கு
மற்றமந்திரங்கள்கற்போர் மக்களுட்பதடியாவர். (அ௪)

ஆதலாலருளுகிற்போங் கேட்டியென்றருளலோடு
மோதலாவுவகை வெள்ளப் பெருக்கையுண்டுறுதிகாளிப்
போதலாளுளதோ வுய்ந்தேன் யானெனப்புகலக்கேட்டுக்
காதலாலுணர்த்தினைத் திருப்புன்கூர்க்கருணையாளன். (அ௫)

வேறு.

பூவருமயன் முதற் பொருவில்வாணியுந்
தேவருமிருவினை யறுத்தத் திவ்வியத்
தோவருஞானமா மொளிதிலங்குற
மேவரும்பரிதிபோன் மேவினாரரோ. (அ௬)

புண்ணியவுருவத்தைக் கொண்டுபோந்திடு
மெண்ணியவெஞ் சிவலோகநாதனீண்
டண்ணியவர்தவஞ் சருளளித்தபின்
கண்ணியலிங்கத்துட் கரந்துளானரோ. (அ௭)

பத்தியின்வழிபடு பங்கயத்தய
னித்தியத்தொழி னிருமலத்தை நேர்ந்தபி
னத்தியவமலன்பால் விடைகொண்டேகுறுஞ்
சத்தியவுலகத்தைச்சார்ந்துளானரோ. (அ௮)

வேறு.

தக்கமேன்மைகொள் சைவபுராணத்துள்
ளொக்குங்கோடி யுருத்திரசம்மிதைப்
பக்கங்கூறும் புகழினைப்பண்ணவன்
மிக்ககுருமுனிவன் விளம்பினன். (அ௯)

பிரமதேவர் பூசித்தபடலம்.

இவ்வண்ணஞ்சொல்லியருளிய சூதமுனிவர் திருமுகம் நோக்கிச் சவுனகாதிமுனிவர் "பிரமதேவருக்குச் சிவலோகநாதர் வரமருளியதையுஞ், சிவலோகநாதருக்குப்பஞ்சலிங்கமமைந்தகாரணத்தையுங் கூறியருள்க" வென்றதும், முன்னொருகாலத்தில் திருக்கைலாய மலையில் பிரமதேவர் மஹாவிஷ்ணு இந்திரன் மற்றுமுள்ளதேவர்கள் யாவருஞ் சூழ்ந்து துதித்து நிற்கவும், பிருங்கியாதிமுனிபுங்கவர் வேதகோஷஞ்செய்யவுஞ் சிவபெருமான் நவரத்தினமயமாகிய சிம்மாசனத்தில் உமாதேவியாரோடு திருவோலக்கமாயெழுந்தருளி யிருக்குங்கால்: பிரமதேவர் பரமசிவத்தின் வதன நோக்கி என்னையனே! என்றன் எண்ணத்தில் ஒன்று தோன்றிற்று. அதனையனுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டும் என்று வேண்ட, அப்போது எம்பெருமான் அஃதென்னையெனக் கேட்ட மாத்திரத்தில் பிரமதேவர் சொல்லுகிறார். தேவரீர் சபையின் கண்ணே உற்றவரிற் சிலர் சந்திரனைத்தரித்தவராயும் நெற்றிக் கண்ணுள்ளவராயுஞ் சதுர்ப்புஜமுடையவராயுஞ் சூலந் தரித்தவராயும் உள்ள சிவசாரூபம் பெற்று இருப்பதற்கு ஏதுவென்னை? கடாக்ஷித்தருளல் வேண்டுமென்று கேட்க அதனையுணர்ந்த எம்பெருமான்; நீ கேட்டவாறு சொல்லுதும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியின்கண் மகாக்ஷேத்திரமான தில்லையென்னுஞ் சிதம்பரத்திற்குத் தென்பக்கத்திலுள்ளதும், பொன்னி நதியின் வடகரையிலுள்ள காளிமாநகரமென்னுந் தலத்திற்கும் புள்ளிருக்கு வேளூரென்னுந் தலத்திற்கு மேல்பாலுள்ளதுமாகிய கரஞ்சவனமென ஓர் தலம் விளங்கும், கரஞ்சம்-புங்கு. யாவரும் பேரபோகங்களை எளிதிற் பெறக்கொடுத்து விளங்கும் அத்தலத்தில் சௌந்தரநாயகிக்கநப்பாஞ்சுடரிலிங்கமொன்று தோற்றிவைத்தனம். அன்றியும் பஞ்சாக்ஷர உருவின் மயமாய் ஐந்து லிங்கங்களையும் அருளினம். அத்தலத்தினிடத்து நமக்குள்ள இச்சையை அளவிடப்படாது. நாமுமையோடு ஸ்நானஞ்செய்ய கைலைமலையிலுற்ற இடபதீர்த்தத்தை அத்தலத்திலிலைபெறச்செய்தனம். உமாதேவியார் பூசிக்க ஐந்து சிருங்கத்தோடுமுற்ற இலி

ங்கத்தின்மேன்மை சொல்லுமளவோ? அவ்விலிங்கத்தைத் தரிசித்தவர் நமது சாரூபமடைவரென்பது துணிபாக" வின் அண்டவ்வாறருச்சித்தேத்திச் சாரூப பதவி பெற்றனராவரென்றருளினர். அதனைக்கேட்ட பிரமதேவர் எமதுபெருமானே! அத்தலத்தைத் தரிசித்து அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் மகிழ்வடைந்து நீ சென்று இடபதீர்த்தமாடி சிவலோகநாதரைத் தரிசித்து வேண்டிய சித்தியையடைகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். பிரமதேவர் சரஸ்வதியோடு அன்னவாகனமேறி தக்ஷிண திசையைநோக்கி வருங்கால் ஆனந்தபரவசராய் இடபதீர்த்தத்தில் மகாசங்கற்பவிதியே தீர்த்தமாடிப் பூசைக்குரிய உபகரண திரவியங்களோடு வலமாக ஆலயத்தினுள்ளே சென்று ஸ்ரீ சிவலோகநாதரைக்கண்டு பஞ்சகவ்வியமுதலிய அபிஷேகங்களின் புரிந்து அர்ச்சித்து தூப தீபநைவேத்ய சோடசோபசாரத்துடன் வணங்கித் தரிசித்துத் தோத்திரஞ் செய்து நின்ற அளவில் எங்கோமான் பஞ்சாக்ஷரோபதேசம் அருளப்பெற்று விடைகொண்டு தனது உலகத்தையடைந்து பெருவாழ்வுற்றனர்.

முற்றிற்று.

இந்திரன் பூசித்த படலம்.

வேறு.

ஏகநாயகன் பதம்பணி யின்னடியினிறைவன்
மோகமோடுபஞ்சாக்கரம் பெற்றமைமொழிந்தேன்
மாகநீங்குபுவகவிதை காதலின் வந்த
மேகநாயகன் காதையை விளம்புவிற்பேறல். (௧)

தூயதூயுளமுளரியைச் சிவனடி துலங்க
மேயதாவிபவருச்சனை புரிதருமெய்யி
ராயதுன்றியேவேறதி ரேகமொன்றறைவ
னேயமோடுற நண்பினிற் கேண்மொனநிகழ்த்தும். (௨)

மறைகள்யாவையுந் தனதென முளரியில்வாழ்வோன்
றுறைகள்யாவையுமண்டங்க டம்மையுந்தோற்றி
யிறைகடம்மையாரெண்ணினு முதனிற்குமிறைவன்
றறைகண்மீதினி லவன் புகழ் சாற்றுவாரே. (௩)

முன்னிறந்தவர்பலருளு மொழியுமிவ்வுலகத்
தின்னிறைந்தவர்பலருளு மினிவருவோரு
முன்னிறந்திருக்குரல் முதலொருவர் போலொருவர்
மன்னிநின்றவருளர்கொலோ வெனச்செயும்வல்லான். (௪)

அஞ்சமேறியபலரையுந் தரைமிசைத்தங்கள்
வஞ்சமேறியேவாழ்வுறவின்னணம் வகுத்தான்
கஞ்சமேறியவிருந்தவன் கடவுள்வாகனமா
மஞ்சமேறினனொருமக வினைப்பெறற்கமைந்தான். (௫)

விண்ணெலாமுள விளங்கிழையாரையும்விரித்த
மண்ணெலாமுளமானவரையுநகர்
கண்ணெலாமுளார்தம்மையும் படைத்தபின்கைதேர்
தெண்ணெலாங்குயிற்றுரைக்கொணு வழுவிழையீன்றான். (௬)

அன்னதன்மையாலங்கு மகிழ்ந்திறையாம்
னென்னதன்மையின்வருவனோ வெனவோர்த்தெண்ணி
தென்னவர்சேகரன்றடாதகை திருவையாருசேயாய்
முன்னமீன்றவனெண்ணிய தெண்ணியேமுயனுள். (௭)

தீர்த்தங்கள்ளையென்றுரைக்கும் கோதாவிரிதீர்த்த
தீர்த்தராங்கத்துள்ளுணிறை சங்கமசேர்ந்த
பார்த்திபக்கணைவிசேடமாந் தலத்தினிலமர்ந்தே
பூர்த்தியமருந்தவரெலாம் வணங்குறும்புனிதன். (௮)

முச்சகப்பெயர்தன்னுளே பவித்திரமுதிர்ந்தோன்
நிச்சலுமக்கினிமகத்தினை விகழ்த்துறுசேமன்
சத்திரனைத்தவுருவனும் தற்பரன்பூசை
*சச்சதாய்ப்புரி கோதமனெனுமபிதானன். (௯)

ஆயகோதமன்பன்னக சாலியினையர்கள்
கூயதற்குமோரில்லை யில்லதோர்குறையால்
மாயிரும்புவிமுழுவதும் பெருக்குபுமலர்வாழ்
நாயகன்றிசைமுகவன் [illegible]. (௧0)

முளரிநாயகன் வாழ்வையின்வேனுமுன்னர்
வளரிராவினேக்குறும் வெப்பவல்லபரே

* சச்ச—மெய்மை.

விளரிவண்டறைபம்புயம் போக்முகமிளிர்க்து
தளரிராமனைக்களிப்பொடு முகமன்கள்சாற்றி. (௧௧)

வந்திருக்கெய்மென்னென மகிழ்வொடு வணத்து
சந்திரம்படியிருக்கெனக் கௌதமமுனிவன்
சொந்திமிக்குழலகலிகை தன்னைபான்கொள்ளத்
தந்திமிக்தமியேன் கருமாக்கமைதாற்கே. (௧௨)

என்றகாலையிலின்னடையிலுழைக்கிருமிகறை
னன்றுரன்றெனசன்குற சயத்தனைநுமி
யன்றிருந்திடமகத்தினிற் சனியமைக்குறாற்போல்
குன்றரிந்திடுவச்சிரத்தவன் குறுகுற்றான். (௧௩)

கின்றகாலையிலாதனமளித்தனனோரார்
பொன்றுவேக்தியலைக்கிரப்படையினன்புருக்கு
பின்னையேறினிற்[illegible]தனன் முகமன்கள்பேசி
முன்றலைத்தெரியலன்முக[illegible]நோக்கிவாய்மலர்வான், (௧௪)

இன்றளிவெய்திய கருமமென்னென்னக்
குன்றுதாளெனுங் குவிமுலைக்குமுதவாய்மதிய
மென்றுமைத்திலவதனஞ்சேர் வின்மகளென்னுக்
துன்றலோதிமைமணஞ்செயத் தோன்றினேனென்றன். (௧௫)

திரண்டதோளினன் செல்வினைக்கேட்டலுஞ்சிந்தை
மருண்டவாசவன்மொழிதடைபேன் கொல்மாதவற்கு
வெருண்டுரைத்திடுமொழிதடுப்பேன் கொல்மேலென்று
விரண்டுகன்றினுக்கிரங்குமோ ரசவெனவிருந்தான். (௧௬)

வந்ததுன்பங்கள் வருவனவருகமற்றவையைச்
சிந்தைசெய்குநர்திவுடையோர் செயலன்றென்
றந்தவெண்ணைத்தை மாற்றினனிலமீதெவர்க்கும்
புந்திவைத்துளாசலசி வினைத்துமேபொறிப்பான். (௧௭)

ஒருவருக்குமேநீங்கிலை தொன்றுரைத்திடினே
யிருவருக்குமோவன்மையை யிழைப்பவரெவரோ
திருவிருக்குமேந்திழையினை மணஞ்செய்கதிறம்பி
னாசராப்படையாரென வெண்ணிபேசலிவான். [௧௮]

நீயிரண்டத்தை மூவலமாகவேசேர்ந்தி
நாயினன்னவரங்களை கொழுனனுவாக
மாநிரும்புவியிடையொரு போழ்தினின்வரலேல்
பேரியொன்றனன்மரைமலருறைதரும்புத்தேள். (௧௯)

என்னக்கூறலுமிரு கோட்டியமெறிக்
குன்னலுக்குளேவருவன் யானென்றுரைகழறிப்
பொன்னகர்க்கிறைசேறலும் பொருவில்கௌதமன்று
மன்னுநாகனன்றன்முக நோக்குபொன்றறையும். (௨௰)

இமைக்குமுன்னமே யெண்ணருங்கோடியண்டங்க
டமைக்குநிற்றிடவல்லவின் றனைவலஞ்சாரி
லமைத்தவண்டங்கடமை வலம்வந்ததேயாகு
மெமைக்குமார்க்குமா யெண்ணலையெனவலுமியம்ப (௨௧)

தனைவலஞ்செய்தகோதமன்றன்மொழிதந்தி
வினைவிலாமையிற் சிவபிரானளித்தமேர்த்தகானத்
தினைபுந்தள்ளொணுச்சீர்மையாற் றிசைமுகன்றிகைத்துப்
பினையென்செய்குவன் கொள்கெனக்கரகநீர்பெய்தான். (௨௨)

பாணிதன்னிடைப்பாணியை யேற்றனன்பசும்பொ
ணாணிதன்னையானைக் கொண்டவ்வயினீங்கிச்
சேணினீங்கிநேன்வருமுனஞ்செல்வனென்றெண்ணிப்
பாணியாதுசென்றான்றவமுற்றுமேபடைத்தான். (௨௩)

வாணியைக்கொண்டுசென்று றுமலிநேன்போலப்
பூணியைக்கரக்கொண்டவன் செல்லுறும்போழ்தின்
வேணிமேவுறுவாசவன் மெல்லியற்கண்டு
நாணியென்செயப்பாற்றினி யென்றுளைந்தான். (௨௪)

என்னையிவ்வணமூவலஞ் செய்யெனவியம்பி
யென்னையிவ்வணம் புரிந்தனனிறுதகமைத்தோ
முன்னையாவையும் படைத்திடு முண்டகாசனற்கு
முன்னைச்சென்னியின் வரைந்தனனேவர்தமுருக்தன். (௨௫)

எனவியம்பியே யெவ்விதத்தேனு மிவ்வீழிகூர்
வனிதைதன்னையான் சேர்குவனென்னிமைவாரே

இந்திரன் பூசித்தபடலம்.

புனிதமுற்றிடுதுறவிபால் விடைகொளப்புகன்று
சனிதனீர்மையாற்குளுஞ்சுன் ரோருற்றதகையான். (௨௬)

உன்னியேயவணிருந் திடுகாலையின்னொர்நா
ளன்னமாதவன் குசையினுலமைத்த வாதனமேற்
பன்னசாலையிற் குலமதி சான்றவிஞ்சக்னி
தன்னியேதுயிலுற்றனன் ரோசைவிலுடும். (௨௭)

மாயையாலொரு வாரணமாக்கிவாயசமரப்
வாயையோங்கிலர்தலஜியுங் கூவியுமருவப்
பாவைநீங்கியே புலரியாயிற்றெணப்பாரா
வேலையைவென்றதோளணங்கினை யன்னம்விடுத்த (௨௮)

புலரிக்காலையிற்பொருவரு சந்திகள்புரிய
வலரிட்டிசைவருடுமரணடிக்கமல
மலரைச்சிந்தையில்வைத்தொரு வாதுறும்வகைபரிப்
பலருமேவுசங்கீர்த்தனத்தொடு சென்றுன் பழையோன் (௨௯)

வேறு.

அறங்கடைப்பட்டபேதமை தம்பினாயின்
புறங்கடைப்படுவானைப்போ லிலையெனல்பொய்யோ
திறங்கடைப்படு திகழ்செல்வங் கடைப்படுகிலத்த
மறங்கடைப்படு மென்றறியாமலேவந்தான் (௩௰)

உற்றநற்றவமுனிவா ரெவுறும்வேலை
யற்றநேக்கினைமதெண்ண முடிந்த[illegible]
புற்றராவுளதென்பது தெரிந்தும்[illegible]
கற்றறிந்திலான்போலவே யுள்புக்[illegible]திதின் (௩௧)

காமமேகொலைகட்கெலா மாதியாகவுங்
காமமேகளவுக்கெலா முதன்மையாக்காட்டுங்
காமமேகள்ளையுண்டிடுந் தொழிலினைக்கலிக்கும்
காமமேபெருநரகிடை யழுக்குறுங்கல்லே (௩௨)

காமமேபெருங்குலத்தினை நலத்தினைக்கெடுக்கும்
காமமேமிடியனைத்தையுங் கொடுத்திடுமெழுகள்

காமமேபாகதியடைத் திடுமொருவரடங்
காமமீமெலிதிக்கெலாம் வித்தெனக்கருதான். (௯௩)

வேறு.

தன்னவமுனிவரனென்னைச் சார்ந்துளா
னன்னவனறிவொடு மையினதிற்றமே
மின்னவள்செய்கையை விளம்பொறுதென்ப
பின்னவன்செய்கையைப் பேசுவாமரோ. (௯௪)

கண்டதுஞ்சகுனங்கள் பலவுங்கைமிகக்
கொண்டவனதவே குருகுறத்தபின்
விண்டவன்றாளக்கண் மேவிநாடியே
யண்டநாயகன்செய லென்றறிந்தனன். (௯௫)

ஏதறவுணர்ந்தபின்னில்ல மேவுறா
மாசையைநோக்கியே யணுகினனரோ
வாசவன்முனிவரன் வருதலாலொரு
பூசையிலுருக்கொடு போயினனரோ. (௯௬)

போம்புருகூதனைநோக்கிப் பொள்ளெனத்
தோய்பெறுவோமெனச் செல்லுந்தூர்த்தனை
மேம்படிலாயகத்தி னிடையோராயிர
மாம்புழையோனியை யடைவையென்றனன். (௯௭)

அரவுறுவினைமென வழுன்றுகொளதம
விரவினிவிழுதுவைர்வெய்துகென்னலுந்
துரிசினையுடையவன் றெக்கொருங்கவே
பிரகரமாகவே பெற்றனனரோ. (௯௮)

பகபதியாயினன் மகம்புரிந்தபி
னகபதியாயினன் சினைநறுக்கியே
சகபதியாயினன் றருமைத்தன்னலாற்
பகபதியாயினன் காமப்பண்பினால். (௯௯)

பகத்தினாலிவ பெற்றப்பையுறு
மிகத்தினிலைவில வாகவெய்தியபு

முகத்தினிலக்கன்று சேனுற்றோர்முலையிற்
றிகைத்தவனுய்த்துயர் செதிர்ந்துசென்றனன். (௬௰)

தாங்களென்றிருந்ததே பண்டிச்சங்கமத்
தீங்கினையிழைத்திலாச் சிறியன்பட்டினே
தாங்கொணுமுனிவிறும் சபித்திடேலெனப்
பூங்கமலச்சரண் வீழ்ந்துபோற்றினன். (௬௧)

போற்றினனொடிதவிழ்ந் துயிர்த்துப்பெரும்பியே
கூற்றினுருந்தவை கொள்ளும்வண்ணமே
சாற்றினடமலனைத் தனைப்பருஞ்சின
மாற்றியாரும்வகை மாழ்கிவேண்டினன். (௬௨)

மிதிலைபால்கவ்வடி வுற்றமேவினுல்
சததளமலர்த்திரு ஈரதைச்சார்தரு
விதிவழிமணஞ்செய விராமன்மேவுநாள்
பதமலர்த்தூளியாற் சாபம்பாற்றுவாய். (௬௩)

ஆவயின்றொல்லுரு வமைதியாளயின்
பாவநாம்முழிவரப் பாலையென்னவே
மூவுலகத்திற்கு மொழியுஞ்சான்றெனத்
தாவில்பாடாணமாய்ச் சமைதியாலென்றூன். (௬௪)

உருவினில்யோசனை நாறுமூழலான்
வருவினையோர்கடம் வதனநோக்கிலா
திருநிலந்தன்னை நோக்குபுவியம்புவான்
குருவினையடைந்து தாள்பரவிக்கூறுவான். (௬௫)

போதுளாள்வரினுமே புத்தியெண்ணிலாக்
கோதுளானுயினேன் கோதமப்பெயர்
சாதுளாண்மனைதனைத் தழுவினேனந்த
மாதுளானுயிரம்யோனிவாய்கென்றான். (௬௬)

வேறு.

பாசநீங்கினர் முன்னம்பகர்ந்திடும்
வாசகாதிகள் சுற்றுமறந்தனை

காசகாலத்த நண்ணினை யாதலால்
வீசவாவன்மதி யெம்மெனென்றெள்ளினான். (௪௭)

புரத்தையென்றவர்க் கொக்கும்புனிதன்றன்
றாத்தையெண்ணிலை தன்னருளாற்றரும்
வரத்தையெண்ணிலை மாதர்மயக்கத்தா
லிரத்தையெண்ணிலை புன்னினையென்னென்றான். (௪௮)

அற்பினற்பெரிதான வனுமிழை
கற்பினிற் பெரிதானவள்காசினி
யிற்பிறரிவருக் கிணையென்னலாம்
வற்பினலென் மறுத்திடப்பாலதோ. (௪௯)

செயற்கருஞ்செயல் செய்தனையாதலாற்
பெயர்க்கரும்பழி பெற்றிடுதன்மையுனீ
முயற்கறைதிங்கட் கில்லெனின் மூன்றுடல்
பயக்குமென்று பகர்ந்தனன் பண்பினே. (௫௰)

ஆனபோதுமறைக்குலன் கேட்டியால்
மீனகேதனன் றன்னை விழியினாற்
றீனநோக்கினன் மேவுறுதிவ்வியத்
தானமல்லதுதீர்க்கத் தகாதரோ. (௫௧)

காகமேறுமல்லெனுங் காண்டரு
நாகம்பூணுபிராசனிற் கப்பெய
ரேகநாதனிலங்கும் வாட்போக்கிதான்
போகொணாப்பழி யாவையும்போக்குமே. (௫௨)

இல்லையென்னுந் திருத்தலமொன்றுண்டா
லெல்லையில்லாத் தவப்பயனீயுமால்
சொல்லைச்சொல்லின் முடியுங்கொலாய்மையை
யில்லையில்லை யினையதற்கில்லையே. (௫௩)

எத்தலத்தினி லெண்புரைக்காகிட
மெய்த்தலத்துப் புனைகம்மிரவுமோ
வத்தலத்திலமர்ந்து பரவுமின்
கைத்தலத்தா மலகமாய்க்காணுதி. (௫௪)

அன்னகேத்திரத் தானதிருப்பனி
நன்னயத்தோ டியற்றிக்கனியணி
முன்னவன்றனைப் பூசனைமுற்றுறீ
னின்னசேதம் விட்டெய்துவையென்றரோ (௩௫)

என்றுதேசிகன் கூறவிப்பல்லையுந்
தன்றுணைத்தாள் சரோருகத்தம்மையு
நின்றுறச்சென்னி மீதுவெருமுங்கவே
சென்றுநீங்கினன் சேனைகள்விட்டரோ (௩௬)

தானவாரண சூர்பவன்றூரணி
மானவாரண வாகிவதிந்தபின்
ஞானவாரண நாதனைநண்ணியே
நீனவாரணர் தீர்தரவெண்ணினன். (௩௭)

வேறு

காசியில்வாழ்விசுவேசனை யன்பிற்கரைகாணு
நேசமொடேபாதநிதே வளவிலநேருற்றே
வாசமுயக்கபிடேகமதாற்றுபு மலர்கொண்டே
பூசனைசெய்துதுதித்து மனத்தொடுபோற்றுற்றான் (௩௮)

கேதாரப்பதியென்ற திருப்பதிசெழுமுற்றே
வேதாளத்துயர் போக்கியளித்திடு மேதக்கோய்
நீதானேக்கருணைக் கடலைத்தாங்கினையாயே
லாதாரத்தெனையாள் பவராரினியறியேனே (௩௯)

என்றிவைபலதுதியேத்தி யிறைஞ்சியிகந்தேகிக்
கொன்றைபுனைந்திடு கோகன்னப்பதிகூடுற்றே
நின்றுதுதித்துளனைந்து கரைந்தனனெடுமாயன்
பின்றுணையென்றிட முன்னவனென்னப்பெற்றானே (௪௦)

பொன்னியின்வடதிசை தென்றிசையெங்கும்பொலிவுற்ற
மின்னிசைபாடிறமன்னிய நற்றலமெங்கெங்குந்
துன்னியிறைஞ்சிவணங்கி புணர்ந்துதுதியேற்றி
பன்னியசீர்கொள் கடம்பை றுறைந்திடபதியுற்றான், (௪௧)

வாரணவாசி-காசி

அத்தகைமேவிவணங்கலு மன்னருட்பாலால்
மெய்த்தலமுழுதுமிரட்டிய சாக்கினங்கிடிமா
வுத்தமமானகாஞ்சவனத்தினிதுற்றேயேல்
சித்திரமானவெவன்கள விடையே செப்புற்றான். (௬௨)

தேவர்தமக்குளவயுதப்பருவஞ் சேர்த்தெங்குஞ்
சேவையியற்றினருளி வணங்குபுவினைதீர்ப்பான்
கோவிலுபுற்றுமனங்களி யுற்றுக்குடதிக்கின்
மேவுறுதிருவாணத்தல முற்றுமிடைந்தானுல். (௬௩)

கனவிடைகண்டவனனவிடை காணுங்காட்சியென
வனகமுறும்படித்தினகர னெள்ளவருட்சோதிக்
கனகநிறங்கொள்காஞ்சவனத்திற்கண்டிற்றே
மனமுறுகவலைதுணித்திட வெண்ணிமகிழ்கொண்டான் (௬௪)

இறும்பூதுற்றேயித்தலம் வாழெம்பிறையோரிங்
குறும்பூவுற்றுளொட்டான யாவருங்களியெல்லா
மிறும்போதின்றேயெப்பினை யென்றுணிக்கைக்கா
ணெறும்பேயென்னனனைப்பரு பாசையினையுற்றான். (௬௫)

வேறு.

கண்டிமெளவிநெஞ்சங் கரைந்தனன்கண்ணீர்மல்க
வண்டமர்சோலைவாவுக் கைலையின்மருவுய்யான
மண்டியபேறேயாவென்ன வதிரேகமிகவடைந்து
மண்டனில்வீழ்ந்திறைஞ்சி வரம்பிலாமகிழ்ச்சிகூர்ந்தான். (௬௬)

தம்பெயர்தாபித்திட்ட தடமதொன்றியற்றவேண்டி
யும்பர்தம்பெருமானை நிறுதருபீரிரண்டு
கொம்புயிராவதத்தைக் குறிபெற்றிடவினைந்தா
னும்பருமலவர்கண் ணிமைப்பினிலுற்றதன்றே (௬௭)

தானவென்னத்தைக்கேய்யுந் தந்தியினரசைநோக்கி
வானவர்பெருமானன்றுனம் வழங்குவனோர்மாற்றத்தான்
றேனிபீர்கடுக்கைவேணி சிவலோகநாதர்நிழ்பான்
ஞானதீர்த்தப்பேராலோர் வாவியையாக்குகென்ன. (௬௮)

நாகமேயிக்கோர்வாவி நல்கெனநவிலுமுன்னை
நாகமேபூண்டசெங்கை நாயகற்காட்டுதற்கு
நாகமேயுலகமட்டு நாலெனுங்கோட்டாற்குத்தி
நாகமேதடவுங்கையாற் பேர்த்தெறிந்த தாற்றிக்கும். (௬௯)

நாிருகோட்டுச்சேவா யுதவியதடப்பின்னுக
வீரிருகோட்டுமாவா லெய்தியதடமுன்னுக்
தாிருகோட்டுக்கொங்கை நாயகன்சன்னிதானச்
சீாிருகோட்டத்தின்றன் வளமையார்செப்பும்பாலார். (௭0)

சசிமணவாளனுமைந் தருவிலக்கினைவிலக்கிச்
சசியுமாமண்டத்தற்ற சாகதிமுதலெதாக்கமை
வசியரைக்கேர்ஷேசர்த முன்றெதுார்தீர்த்தமைந்தின்
இசைவுறமல்குமென்ன செண்ணினிமைணுமுருமைம். (௭௧)

அலகிலாக்கறங்கபோதுங் கிரமொன்றுறைற்பேசல
லலகிலாநதிகள்வந்தில் கலமந்தன கிறமொன்றுமே
புலகிலாதுள்ளமற்றை நீடெர்தொறுமமுரிஷேதபாடு
மலகில்புண்ணியதீர்த்தத்தின் பயனெலாமளிக்குமன்றே. (௭௨)

குமுதமுழுனரிதாறு மமர்தருங்கோட்டந்தன்னி
லமுதமேபுண்டதேவர் நாயகனுடியக்கச்
சமுகமாம்யோனிக்குநிறந் தனையொழித்திடுவனென்னி
லமுதமோவித்தடத்தின முதமோபெருமைத்தம்மா. (௭௩)

பிறர்மனைசங்கமத்தின் பிணையினையேப்பதற்கண்
குருமுறைசசியினேடிஞ் சங்கற்பவினைபுரற்றி
யுறுவினைநியமித்த யைக்கெழுந்துளத்தமைத்து
முறைமிகப்புரிந்துதீர்த்த மாடினன் முனிவார்வானே. (௭௪)

அண்டருக்கிறைவன்சந்தக் கோதிகமரையுடுத்திப்
புண்டரநுதலிலங்கத் தரித்தங்கமாலைபூண்டே
யெண்டருஞ்சகஸ்திரத்தி லெந்தெழுத்திதயத்தெண்ணித்
தண்டமிலினிதியகன்ம விதிபினைச்சமையச்செய்து. (௭௫)

எண்புரக்குருகக்கண்வசீர் ததும்புநவெயில்கடந்து
முன்பான்சினகரத்தின் மூவலமுறைபுரிந்து

பின்படிவத்திலங்கும் விடையிடைவிடையைக்கொண்டு
முன்பினில்விழுந்திறைஞ்சிச் சபரியைமுயலலுற்றான். (௭௬)

தங்கமார்தயிலமாதிச் சொற்றாறும்விதியினோடுங்
கங்கையேமுதலவான நதிகளிற்கண்டநீருந்
திங்களார்முடியின்மீது திருந்துமந்திரத்தாலாட்டி
ங்களத்தபனபூசை யாகமவகைபுரிந்து. (௭௭)

ஐயகோடிகத்தாலொற்றித் தூயகோசிகந்தரித்தே
டையரவெனப்பிராந்தியுற்றிடப் படலைசாத்தி
மையறுகாப்பணிந்து வளப்புறுதிலதமிட்டுச்
சைபவில்லெங்கோனுக்குத் தாளவக்கைதரித்து. (௭௮)

மாழையின்மணிபதித்த வரம்பெலபூணணிந்தே
பாழிசூழுலகமெல்லா மணப்பவைந்தருவளித்த
பாழியமருமற்ற மலரொடுமருச்சித்திட்டே
நாழ்விலக்வேதனித்துத் தான்பணிந்திட்டபின்னர். (௭௯)

அன்னவேலின்றனைத்தா னம்புயந்தன்னிலென்றும்
மன்னலாலென துநெஞ்சங் குழியச்செய்யென்றுரைகளை
யெண்ணுநெஞ்சினிற்குவிந்தங் கிந்தியமெல்லாமொன்றா
பண்ணுவையென்றசென்னி மீதினிற்பருங்கைகூப்பி. (௮௰)

நடைக்கலம்வந்துபொன்றேன் மனைவியைநண்ணிமாரன்
படைக்கலம்பொருதசேர்ந்த பனிமதிதன்னைச்செஞ்
சடைக்கலந்தருள்செய்திட்ட தன்மைபோற்றுட்கஞ்சத்தி
டைக்கலம்புகுந்துளேனை யாளுறவருள்வாய்போற்றி. (௮௧)

சலந்தரன்மனைவிதன்னைத் தண்டுளவணிந்தமாயோன்
கலந்துறவினைத்தனைக்கருணை நீ வைத்தன்றனைப்
புலந்துறச்செய்யாதென்றும் புற்கலமருவிலாயோ
நலந்தரவருள்செய்திப்பாய் நாதனேபோற்றிபோற்றி. (௮௨)

போந்திடுகொடுமைவஞ்சம் பொய்க்கொலைகளவுகாமஞ்
சேர்ந்திடுமடியனேனைத் தீயிடிமேலவிழித்

சாந்தமுங்கவருமன்றோ வச்செயல்காண்கிலாயோ
நிந்துகச்செய்யேல்காவாய் சேவடிபோற்றிபோற்றி. (௮௩)

கோதமன்மனையாற்போந்த குற்றத்தைத்தீப்பாயென்றே
வேதமந்திரகவின்று விழிகணீர்மாலையேய்ப்ப
வாதரவுடன்றுதித்த வமரர்நாயகனல்லண்ணை
மாதர்மென்முல்லையீன்ற முகைநகைமாதினுக்கும். (௮௪)

அத்தகையபிடேகாதி யாகியநிவேதனங்கள்
கொத்தறுமலரால்பிசாக் கரவருச்சனைகுயிற்றி
மெத்துறுபளிதநீபம் யாவுமேமிகவியற்றித்
தத்துறவொழித்தியென்னச் சரண்சரணிறைஞ்சுங்காலை. (௮௫)

வில்லுமிழ்கலன்கள்பூண்டு மிளிர்தருசெம்மாணிக்க
வல்லியோர்பாகத்தோடு மத்தவாரணமுகத்தோன்
சொல்லருமுருகவேளுஞ் சூழ்ந்திடச்சிவலோகேசன்
பல்லியமுழங்கக்காட்சி யருளினன்பகலோன்போல, (௮௬)

வல்லியோர்பாகத்தெம்மான் மனமிகவுவகைபூத்துப்
புல்லியகருணையால்மாற் றந்தனைப்புகலுகிற்பா
னெல்லையிலன்பாற்பூசை யிழைத்திடுதியமந்தன்று
னல்லனவெல்லாமின்றேநல்குதும்பெறுகவென்றே (௮௭)

கோதமனில்லாடன்னைக் கூடியகுற்றமுன்னைத்
தீதியற்றுதாநந்தமாணையாற்றீர்த்தளித்தோ
நீதியரடையாவண்ணம் புனிதமாய்திகழ்வாயென்று
பாதமென்றலைக்களிக்கும் பரசிவனருளினானல். (௮௮)

மண்மிசைநாமுவப்ப நித்யநைமித்யம் வாய்ந்த
புண்ணியவிழாவையாண்டும் புரிதனம்மடியாருக்கிங்
குண்ணியவுணவளித்தல் செயஞ்செல்வமுண்டாமென்ப
துண்மையேயென்னும்வேத வுரையினைபுணர்வையன்றே. (௮௯)

ஆதலானந்தமக்கு விழாவினையாற்றியீண்டு
மாதலாதிகமேயென்னப் பணிவிடைமன்னுவிப்பாய்
மூதலோத்தமமாம்வென்றி பெறநண்ணார்தமைமுடித்துக்
காதலாற்றருநடப்பக் கடைப்பிடித்திடுவையென்றான். (௯௦)

வந்திரந்தோர்க்குமிக்க வரமளித்தருளும்வேந்தே
கந்திறவேசனிக்குங் கடாம்பொழிகளிறல்யானை
வந்துவின்னைவறன்னான் மணித்தடந்தொட்டதாலே
யிந்திரதீர்த்தமென்றீ திலங்குகவெந்தனான்றும். (௬௧)

உருவினைக்காட்டியுய்யச் செய்திடுமொப்பிலானை
யருவினையடைந்தானாகி யிலிங்கந்தன்மறைந்தானாகத்
தருவினையேவல்கொள்ளு மகபதித்தனவானாகிக்
குருவினைவரித்துவேண்டும் விழாவினைக்குயிற்றினானால். (௬௨)

விடைமுதிதன்னிற்பூர்வ வுவாவினில்விசாகநாளி
லடைவுறுமேகாதன் நீர்த்தத்திலார்வமிக்கே
தொடையுறுகொன்றையண்ணல் விழாச்சிறப்பனைத்துந்தோற்றிக்
கடையுறப்புரிந்துசென்றான் விண்ணுறைதனதானமி. (௬௩)

இந்திரன் பூசித்தபடலச் சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளான மகரிஷிகளே! கேளுங்களென்று சூதபுராணிகர் சொல்லுகின்றார். பூர்வம் பிரமதேவர் மிகுந்த அழகுள்ள அகலிகையென்பவளைச் சிருட்டித்து அப்பெண்வளர்ந்தபின்பு தக்கநாயகன் கிடைக்கவேண்டுமென்று உள்ளங்கொண்டிருக்குங்கால், கௌதமரென்னுமுனிபுங்கவர் பிரமதேவரிடஞ்சென்று ஐயரே! நான்விவாகஞ்செய்ய உம்புத்திரியான அகலிகையைத் தந்தருள்கவென்று கேட்டனர். அப்போது இந்திரனும் வந்து உமது புத்திரியை நான்மணஞ்செயத் தந்தருள்வையென்று கேட்க; மலரோன் அவ்விருவரையும்நோக்கி நீங்கள் இருவருள் இவ்வண்டத்தை மூன்றுதரம் வலமாகமுன்னேவந்தவர்கள் யாவரோ! அவரே எமதுபெண்ணுக்கு நாயகனாகுவீரென்று அருளிச்செய்ய, இந்திரன் வெள்ளையானையின்மீதேறி அண்டத்தைச்சுற்றச்செல்ல கௌதமரெழுந்து நீர் அண்டத்தைப்ப

டைக்கும் நாயகராதலால் உம்மைச்சுற்றுதல் போதுமென்று அவரையேவலமாகவந்தார். பிரமதேவர் ஒன்றுஞ்சொல்லாதுஅகலிகையை மணம்புரிவித்தார். கௌதமர் அப்பெண்ணைக்கொண்டு செல்லும்போது இந்திரன் கண்டு பிரமதேவர்செய்கைக்குவருந்தி எவ்விதத்திலும் இவளைச்சேர்ந்து களிப்பேனென்று சபதங்கூறித் தேவலோகஞ்சென்றான். பின்னொருநாள் கௌதமர் நித்திரை செய்யும்பொழுது தான் காகவுருவடைந்து தனது மாயையினால் வாரணத்தையும் உண்டாக்கிக் கொண்டு கூவுதலும் கௌதமரிஷியானவர் விடியற்காலமென்று கருதி தீர்த்தமாடச் சென்றார். அப்போது இந்திரன் உட்புகுந்து அகலிகையை மருவி மகிழ்ந்தான். அம்மகரிஷியானவர் ஞானதிருஷ்டியாலிஃதுணர்ந்து பர்ணசாலையை வெட்டிப்பூனைவடிவமாகச்சென்ற இந்திரனைக்கண்டு உன்சரீரமுழுமையும் ஆயிரம் யோனியாகுகவென்று சபித்து அகலிகையை நோக்கி நீ கல்லாகக்கடவையென்று கடுஞ்சாபங்கூறினர். இந்திரன்வருந்தித்தன்குருவைக்கண்டு அடிகளோ! இச்சாபம் நீங்கும்வகை எனக்கருள்வீரென்று வேண்டினன். அதற்கவரிரங்கி இந்திரனே க்ஷேத்திரங்கள் சென்று தீர்த்துக்கொள்வாயாக வென்றனர். இந்திரன் காசி முதலிய பலதலங்கள் சென்றும் நீங்காமல் காஞ்சவனத்தைக் கண்ணுற்று மிகவு மகிழ்வுகொண்டு தன்பேரால்தீர்த்தமுண்டாக்கிச்சங்கற்பவிதியின்முறைப்படிக்குஸ்நானஞ்செய்து சிவலோகநாயகரை வலம்வந்து வேண்டுவன கொண்டு பூஜை புரிந்து பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தபரவசனாயிருக்குமளவில் சிவலோகேசர் காக்ஷிதந்தருளி நீ செய்தபூசனைக்கு மகிழ்ந்தே உனக்குற்ற பழியைத்தீர்த்தனம். இனித்துயரமொழிந்து நமக்குத்திருவிழாவை ஆண்டாண்டுதோறும் செய்வையென்றருளினர். அப்போது இந்திரன் களிகூர்ந்து வைகாசி மாதம் பருவத்தில் விசாகநாளில் திருவிழா முதலியன சிறப்பனைத்துஞ் செய்து தனதுறைவிடமாகிய இந்திரலோகத்தையடைந்தான்.

முற்றும்.

௳

அகத்தியர் பூசித்தபடலம்.

உம்பலூர்தருமும்பருக் கிறைவனுரனைக்
கும்பனோர்ப்பதிசாபத்தைத் துறந்ததருமித்து
தம்பதூற்றுதிருமணக் கோலத்தைநாடிக்
கும்பமாமுனிவரம்பெறு காதையைக்குணிப்பாம்.

மைமக்கருங்குழற்சிலையினை மகளைப்பெற்று
முக்கண்மேவிய நக்கனுக்களித்ததின்முறையரம்
மிக்கமாதவனென்றிடு மேதகைவர்ய்த்த
தக்கனென்னவேயாவருஞ் சாற்றுமிதாவன்.

திருக்கிளர்ந்திடுசெல்வமெல் லாமிராசதஞ்சேர்க்
திருக்குறும்மகிவேகமெல் லாமெய்ண்டுறுகேடெய்து
முருக்குறுமிவைநான்கு மேய்யர்க்குவன்பால்மொய்க்கிற்
றருக்கினுற்செய்யோனைப் பெருகுந்தான்றுன்.

ஆரணிக்கன்பிறுயர்த்தவர் பாவமாற்றிடுந்
தாறுயர்த்திடுமறமென்ப தனையிலாதுழும்
புனைசெய்பாவமென்றனைப்பனதப் புகரறவிளக்க
வாரில்யாகத்தின்மறித்தலே பெற்றிடுமரவோன்.

தீயசெய்கையிற்சிறந்தவன் சிறுமியென்றிடுபே
ராயதன்மைமையைமாற்றிட வெண்ணியெம்மமை
நாயகன்றனைவினையினை யண்பினிருக்கிச்
செயலினைச்சிறுந் செய்யவாய்வின்றும்.

இமயமலைக்கிறை நயம்புரிநின்றதலைமுறாய்
சமுகலைக்கொருவர்களின் தனைக்கமரிழிருன்றி
நமைமகிக்குறித்திருந் நயம்புரிந்திருமே
யமைவுநாம்படிக்கறும் புரியென்றனைந்தார்.

குடுக்கைக்கண்ணியான் கூறனும் கமலவாண்முகத்தா
ளுடுக்கைசேர்தலுந் தினைக்கமுதவுவபோல

விடுக்கணீக்கிடமகவிலாவறுமையை யிசைப்ப
வடுக்கறுக்கிறைகாணுறக்குழவியா யமைந்தாள். (௭)

அன்னமன்னவள்காண்டலு மகங்களிதுளும்பிச்
சொன்னமென்கொடிவெவ்வயிற் றேன்றியதென்னக்
கன்னலின்சுவைக்கண்டினைக் கண்டெனக்கைக்கொண்
டின்னருங்களிப்போடுதவினன் மனையுவப்ப. (௮)

என்னபாதவஞ்செய்ததோ வென்னசெழுந்தே
தன்னகங்களிதளும்புற மருமத்திற்றழுவிக்
கன்னமுட்டுறத்தெவிட்டுறு மதரமேடலின்
முன்னிலோகர்காணலமுதே யெனமொழிந்தாள். (௯)

சித்தமேவுறுபெருங்கவிப் புறவதாய்ச்செவிகொள்
மத்தமேவுமாமருப்பிடை வராததாய்ப்பூணின்
மெத்தமேவுறப்புன்மூரிலதாய் விலையறியா
முத்தமேமென முத்தமிட்டாள்களிமூழ்க. (௧௦)

குழலுமியாழுமேயினியவென் றேபலர்கூறி
புழலுமாத்தரிலுமன் றமன்றே திரிந்தோர்தாஞ்
சுழலும்பாலொடுதேன்கலந் தாலெனச்சொற்றசொல்
மழலைமென்மொழியா லவைநீத்திடவளர்ந்தாள். (௧௧)

பெண்ணினுக்கரசாகிய மயிலினைப்பிறங்கு
மண்ணினுக்கெளிதாகிய மதியினைவயங்குங்
கண்ணினுக்கொளியாகிய மணியினைக்காணப்
பண்ணினுக்கினிதாகிய வினிமையைப்பார்த்தே. (௧௨)

அல்லியாங்கமலச்சா ணடியருக்கருளிக்
கல்வியாவர்க்கும்வினையறு சிவக்கம்பக்கண்ணே
வல்லியாங்கொடியேறியே விழாவயங்கற்கு
மெல்லியாளவண்வளர்ந்திட வளர்த்தனன்மேனா (௧௩)

வெள்ளிதங்கன்குசேயத் தவர்விழியாக
வொள்ளிதாகவேயுறையினு முலகினிபல்லை

யெள்ளிலாமலைகுருமுன் மௌனத்தையுமொருங்கே
தெள்ளிதாகவேயுணர்ந்தனள் சிவயெனுஞ்சிலையே. (௧௪)

மெய்ம்மையிரெழுபுவனமுந் தாங்குமேருவினை
மும்மையாப்புரமெரித்திட வளைத்தமுன்னோனை
யிம்மையெந்தலைதாங்குற மென்றிளமுலைதா
மெம்மையும்வளைத்திடுவரோ பார்ப்பமென்றெழுந்த. (௧௫)

இமிழ்திரைக்கணேயின்னுமால் கடையுறினெய்தாங்
திமிரமாம்விடஞ்சிவனலா லெவருணல்செய்வார்
அமிதமேதுளித்தானுமே சோகநீங்குறுமென்
றமுதகும்பமேவளர்வபோற்றனம் வளர்ந்தமைந்த. (௧௬)

பார்க்குளேயேபோர்ப்பரவுபார்த் திபர்க்கும்பன்னிக்கு
நீர்க்குளே குளிர்போன்மனத் திடைக்களிசிறப்ப
வீர்க்குளேபுகவிடமின்றித் திழலையையேய்ந்த
வார்க்குளேதனம்வளர்ந்திட வளர்ந்திடுகாலை. (௧௭)

எழுவராமுனிவரையரன்வருகெனவெண்ண
முழுவரம்பறிதருபவர் கண்ணனுமொழியும்
வழுவிலாமலைமகடனை மணம்புரிதற்கே
பழுதிலாதநீர்பெரியே வம்மெனப்பணித்தான். (௧௮)

கோதுறுமலைசெயற்கருந் தவமுற்றுங்குயிற்றிப்
போதனாதுமேபுகழ்தரும் புனிதர்கள்பொற்பின்
மாதையீன்றிடுந்தந்தையா மலைக்கிறைவன்பாற்
றாதுவிசென்றனர்கண்டன னவனடிதொழுதான். (௧௯)

முந்தையேயென்முதாதையோர் புண்ணியமுதிர்வா
லெந்தையோசெலாமுனியன்பா லெய்தினீரென்னச்
சந்தமாமுகமன்பல வுவகையிற்சாற்றி
வந்தகாரியமென்னென வினவினன்மலர்ந்தே. (௨௦)

அண்டம்யாவுமோரணுவதா யணுவண்டமாகக்
கொண்டபேருருச்சிற்றுருக் கொண்டவெங்கோமான்

றொண்டர்நாயகனிப் பெரு கதையினைமனப்ப
ண்டிடும்படியெம்மை யுய்த்தானென விளம்ப. (௨௧)

வேறு.

தளிர்ப்புறமுல்லையிற் சாற்றலோடுமே
வளைப்புறுந்தோள்வதி விண்டவாகுவில்
களிப்பெனுங்கடற்கரை காண்குறுமலே
யொளிப்புறுவோரென மூழ்கியுற்றனன். (௨௨)

மாறலெனுமவர் மதிநோக்கியே
தமனியெரித்தவர் கருத்திலுன்னிடி
யெழுந்தகமியனைக் கேட்பித்தனினித்
தாமதமென்மனஞ் சமைக்கவென்றனன். (௨௩)

வேதியர்தம்மைக்கூய் விமலனுக்குயல்
வேதுவாமயினுக்கு மணவிழாற்றுக
கோதிலாப்புண்ணிய காலகுறித்திட
வோதினன்மலைய சென்னுமுத்தமன். (௨௪)

மூழங்குறுகணிதரான் முற்றுணர்ந்திடு
மழுங்கிடாப்போறி லமைந்தமாட்சியா
ரொழுங்குறவோரை யாதியலைவுள்ளியே
வழங்கினர்பணிமலை மன்னன்தேறவே. (௨௫)

வெள்ளிநாண்முடங்கலின் விரைந்துதீட்டியே
கேள்விசால்முனிவரைக் கிளர்ந்தனுப்பினு
னெள்விசாலங்கினர் கயிலைசேர்ந்தபி
விசாரணையினைக் கவின்றுகல்கினர். (௨௬)

மலைவாழ்வுறு சதுர்முகத்தனைப்
மருவுறுதிருப் பொலிந்தனான்றனைக்
காமருவுற்றபற்றுற குமாரத்தினை
யேமருவுறவழைத்திடுமி னென்றனன். (௨௭)

கண்ணகனிலமெலாங் காப்பிரோனையும்
விண்ணகத்துரிமையின் மேவுவோரையு

ழுன்னகத்தாவிறை யெனச்சொல்லோரையு
மன்னவென்பவனவர் வழைமியென்றனும் (௨௮)

இன்னரரியக்கர்கள் கருவர்கேள்விசா
ரன்னயத்தமார்க ளருஞ்சித்தர்கண்
பின்னுறுசாரணர் கெருடர்கிஞ்சைய
ரின்னவர்முறைமுறை யெய்தினரரோ. (௨௯)

பொன்னவனுமேலர்ப் புனிதன்றன்னொடுங்
கொன்னமர்தேவர்கள் குழுவினேடுமே
யன்னமுங்கேழறு மதியொனுடவ
னின்னியமார்ப்புற விமயமெய்தினன். (௩௦)

காவிரன்றொரிமிரு திசைபுரன்னலான்
மேலதுபூதாய் விபுலேமேவியே
சாலவேயுத்தரன் றருதந்தென்றிசை
யேலவேயிருந்தி யேற்றங்கண்டனன். (௩௧)

பாகலையானுப் பன்னூறுதிமே
நாமணிக்குந்தமிழ் முனியைநாடியே
யாமனைப்புரியதி தெற்கமைந்திடத்
பூமனைராகவே யொருத்தியமன்றனன். (௩௨)

கருத்திறுந்திடவினைக் கரத்தினன்னியே
யருத்தியொடுமுமையில விள்ளையன்
பருக்கவனுருத்தமே வச்சிரத்தினல்
விருத்திராசனரின வெல்லையல்லனே. (௩௩)

பொன்னியேபொருவுதல் பொன்னேயல்லதோ
மின்னியேபொருவுதன் மின்னேயல்லதோ
வன்னியேபொருவுத வன்னேயல்லதோ
தின்னியேபொருவுத லீயவாறுண்டோ.

தேவருமுனிவரு மித்தர்யாவரு
மூவருமிடைக்கடன் மொய்ப்பவென்னொடே
யேவருமுனக்கிணை யக்கவென்றிடத்
தாவருமியதாய்க் கமதாருமால். (௩௫)

என்றிவையமொழிந் தேகவேவலு
நின்றிருவேள்வியைக் காணுநேடனே
னென்றிருநோக்கத்திற் றியைந்தபலத்தால்
பின்றவோவென்னினிப் பேசற்பாற்றென்றான். (௩௬)

நலனுற திருமணக் கோலநாடியே
பலருமேபுண்ணியம் படைக்குமாற்றதனால்
புலரியினெனையரும் போற்றமேவிய
மலரிசைக்காணுறக் கூசையாகவே. (௩௭)

என... விழுற்றுமா முனிவியம்பலு
...நிறைகருணையால் வதனநோக்கியே
சனநிறைகுழுவினுற் றாணியேற்றப்பா
னணியுறினெவ்வண நடத்தற்பாற்றென்றான். (௩௮)

* கரிப்பங்குறுமலே நண்ணுவாயெனில்
விருப்பெங்குமின்றியே வேட்டவண்ணமே
திருப்புன்கூரிடைநமைச் சேவித்துய்யலா
மிருப்பங்கேயெனத்தென்பா லேகுவாயென்றான். (௩௯)

என்றதும்விடையினை யேற்றமாதவக்
குன்றெனுங்குறுமுனி குறளுமென்றுமே
சென்றுறவேயெனைச் சிலம்பனீங்கியே
தென்றிசைநோக்கியே சேறன்மேயினான். (௪0)

அலகிலாக்காவத மரைநொடிக்கணே
விலகிடுநவவிமானத்து மீதுவின்
டலமெனுமாற்றினுற் சாருமாமுனி
கலகஞ்செய்விந்தமாங் கிரியைக்கண்டனன். (௪௧)

வேறு.

அவ்வரைநாண்மதமாமுனி யுரைத்த மொழியதனையகத்திற் கொண்டு, நவ்விமிகும்பொன்மேருதாழ்ப்பவுயர் வோமென்று நவிரமெண்ணிக், கவ்வைகொளி இப்புள்ளனைத்துஞ்செல்ல நெறியில்லாற்ககனமெங்கு, மெவ்வுறவேவளர்ந்தகன்று செம்மிற் றுலென்னமிக வோங்கிற்றம்மா. (௪௨)

கரிப்பு துன்பம்.

ஆறுமாற்றமிருங்கிச் சுமெனுங்குன்றம் பொன்வரைபோற்
றுவன்றியெரு நடையற்றுடைத்தனைக் குறுங்கரத்தைநீட்டி
ப்பசதலத்தைத் தாவி, விழுமப்பி னெவ்வளவி லுயர்ந்ததனரோ
வவ்வளவுமிழிவென்றுணர், குமிகட்டிவிதைப்பார்ப்பிரென வழு
ந்திச்சென்றனன்குரவனம்மா. (௬௯)

பாவிரிபுகழ்முனிவன்சையமெனுந் திருநாமப்பதம்பின்
மாத்ர, மாவிரியும்வதனத்தைதங்காக்கடவுள் பாணியாம்வடிவங்
காவி, நாவிரியுமறையவிழும்பனவனுப்வர் தக்குரன்னவிலாமின்,
காவிரிஙங்கிய கரகத்தினைச்சற்றுப் பிடியென்னக்கைக்கொடுத்தான் ()

பாவியாற்புனிதமதாயெறும்வன்னை மயலிடத்தைப்பரிவு
டாவியாங்கரிமுகவனுமதனைப் பூமிசையேவைத்தப்பின்
வேணியார்த்தலவுசின்றவராயசத்தி யுருக்கொண்டுகேயேவிப்
பாவியாவதுசிழச்சாய்த்ததனால் வரையின்மிசைப்பரவிற்றம் [௭௦.

வேறு.

காவிரியப்பழுக் கவிழ்த்திடத்தெவிர்
பூவிரிக்குதெங்குமே பொலியமேவலா
நாவிரியும்புகழ் நன்றெரியெங்குமே
காவிரிநதியெனக் கழுதவோங்கிற்றால். (௭௧)

முன்னைதிபத்தரும் போற்றமுன்னவ
னெங்கிமிடப்பணிக் கம்புவிக்கவே
யெங்கிகளுக்குமே யெற்றலீதைச்
சொன்னதிமிடப்படி யுற்றுத்தோய்ந்தனன். (௭௨)

தலைமுதலைந்திப் பாங்கர்ச்சார்தந்த
யவ்முதன்மதியணி யன்னைசார்தரு
நிலைபெருமின்னாரிசை தூதுசேயத்தான்
மலைமடப்பெருமை யணக்கிபேவிபே. (௭௩)

வேறு.

மன்றுதிரிகோடியெனு மன்னவர்கள் கூடி
முன்னமாலைச்சபரி செய்தமுன்றயாதேல்

சொன்னதிரிகோடியெனுங் காவலுதித் தூய
முன்னவனருச்சனை புரிந்தருண்முடியக்கி. (ரு0)

* மாயுரமெனும்பதியின் கீர்த்திவிடைதீர்த்தந்
தேயுமக்கு அப்பதிக் கிறைதுதித் துக்
கேயுரமணிக்தெழில் கெழீஇவடன்பாகன்
மேயவடிந்தாமரையில் வீழ்ந்துபுகழ்ந்தேத்தி. (ருக)

பொற்புறிருமாதுகலை மாதுபொதிவாரு
மற்புதருசேசபமலர்ந்த திருவாவி —
யெப்புடையுமேவியெழின் மேவியிலகுற்ற
கற்பகவனத்திதி கரஞ்சவனங்கண்டான். (ருஉ)

ஏர்மறைவேதியர்கள் சூழமறைகெங்கு
மேயகலையாகமம் விராயமகவேள்வி
நேயமொடியற்றிட நெருங்கவருதூய
மாயவெனமாலெனவளர்ந் தவனோமேய்ச்சும். (ருங)

ஏங்கிணுமறப்புறமினைந்திடுதல்பல்ல
வெங்கிணுமேபட்டிமண்ட பம்பிலகல்பல்ல
வெங்கிணுந்தொறத்தொழுவ மேற்றிடுதல்பல்ல
வெங்கிணும்வளங்கொடன மீந்திடுதல்பல்ல. (ருச)

இன்னவளமிக்குறு கரஞ்சவனமெய்தித்
தன்சிருக்கணிரது ததும்பகிறையன்பின்
முன்னஓறுவென்புகனைக் குற்றுறத்தலங்கிச்
சொன்னதலமீதென மனத்துவகைதாங்க. (ருரு)

என்னவதிரேகமென்ன வைபவமென்று
பன்னியொடுமுன்னமொழி மாணவர்கள்பாங்காய்த்
தன்னலமேவுகுடக்குங் குணக்குத்தாய்தாய்
நன்னயமிகுந்ததிருக் கோட்டுமறைநன்னி. (ருசு)

ஆகமிதிப்படிச்சங் கற்பமதையாற்றித்
தாகமொடுமைக்கெழுந்தைகத் தாவிளிற்பதித்துப்
பாகமுறுதன்மனைவி யைக்கரம்பிடித்தே
யாகமுறநாடியதி வாடினன்றங்க. (ருஎ)

* மாயூரம்-மாயுரமெனக் குறுக்கல்விகாரம்

கொள்ளைகொடவத்தலைவர் கூலமதிலேறி
வெள்ளிவிரக்கோசிகம் விரித்துரையுடுத்தி
யுள்ளுறும்வெண்ணீறதனை யைந்தெழுத்தமைந்தே
தள்ளுதலிலாத திரிபுண்டாந்தரித்து. (ருஅ)

கண்டமதிலுஞ்சிரத்திலுங் கரத்திலுங்கை
கொண்டசெயமாலைபுனைந் தேதுலைவருலாவ
வண்டபகிரண்டமுதல் யாவையுமளித்த
துண்டமதிவேணியனைக் கருத்திற்றுன்னி. (ருகூ)

நித்தியம்புரிந்திடு கன்மங்களைமுறைத்தே
யத்தலுறைதந்த திருவாலயத்துவேகி
யுத்தமதரத்தினி னிறைஞ்சுபுவுவந்தே
பத்தியொடுமூவல மியற்றுபுபரிந்தே. (சுO)

வேறு.

சித்துருவடிவமாயுயிர்களுக்குத் தெவிட்டொணாத
புத்தமுதாயுமார்க்குமுயிர்க்குமுயிராய்ப்பொங்கும்
வித்தகச்சிவனைக்கோவென்னம்மைமேவுங்கோயில்
சித்திரமகுடத்தான படிக்கடிநேர்ந்திறைஞ்சி. (சுக)

உத்தரபாகப்பஞ்சலிங்கத்திலுண்மைகண்டிங்
கித்தலத்திவண்கணப்போ திருப்பினும்பேறாமென்று
பத்தியாயுறைந்தெம்மான்றன் சன்னிதிமருவிப்பல்ல
சித்திபுமருள்வானென்றே சிந்தனையுவப்பினாலே. (சுஉ)

அன்னவாழ்மூலத்தானத் தருகிலுத்தரமுகத்தா
லின்னனிறவல்லியத்தோ லாசனத்துறந்துவந்து
பன்னுறுமைம்பர்த்தத்திற் பயிலட்டமியற்றுகின்ற
வெண்ணுறுமவ்வேசேகமென்னு மைந்தனையுமெண்ணி. (சுங)

இதயபுண்டரிகத்தன்னி லிசைவுறமிக்கசெந்தீ
யுதயமுமிரங்கடம்மிலுந் தமக்குடிலையுற்றே
பதிசெய்பஞ்சாக்கரத்தையும் பன்னிராயிரந்தரத்தின்
முதிர்வுறசெபம்புரிந்தே முற்றியதனைமுடித்தான். (சுச)

அத்தகுசெபதபத்தாலண்ணல் மிக்குவகையுற்றே
யுத்தமமூலலிங்கத் திடைநின்றுமுமைப்பிலாத

பத்துநூறுங்கரங்கொள் பாநுவினுதயமென்னச்
சித்திரமணக்கோலங் கொளுருவினிற்றிகழ்ந்துநின்றான். (௬௫)

மங்களச்சோமன்றன்னை மகிழ்ந்துதன்சென்னிபெற்றோன்
மங்களச்சோமன்றன்னை வடிவமுழுநாளுமேந்தித்
*கங்கணமாமாலைக்கரத்திலொளிர்பெற்றோன்
கங்கணத்தனைச்சோதி கருதுறவேயணிந்து. (௬௬)

வேணியில்வேணிவைத்தே முடியெனவேய்ந்தோன்றானே
மாணுறுமணியிழைத்த மாமுடிசிரமேற்புனைந்து
காணுறக்கேட்கவொன்றுங் கட்செவிக்குண்டலத்தோன்
சேணுறவொளிருஞ்சோதிக் குண்டலஞ்செவிதரித்து. (௬௭)

திருகணுற்காணெனுதென் றிமையவர்விரும்பவார்ந்த
ஒருகணுற்பதுமன்றூ மெனக்குநோக்கொணுதென்பான்பன்
னிருகணுமஃதேயென்ன விளைந்துமேறுங்கண்ணுறு
மிருசகத்திரக்கண்ணுறு மெய்ப்பப்பேரெழிலிலங்க. (௬௮)

அழகினுக்கழகியான சௌந்தரநாயகிப்பே
ரெழிற்கொளிதுரும்பு கோமளாம்பிகையுடனே தூய
மழவிடையதின்மிசைத்தி மணக்கோலமதனைக்காட்டி
விழவுறுகணத்தரோடு வெளிப்படவிமலனின்றான். (௬௯)

சொக்கமாய்வெட்டுமெய் சோதிமாமணியைப்போல
நக்கனாருளிற்றந்த கோலத்தைநாகமீதில்
திக்கெனச்சினியென்ன விருடியர்க்கிறைவன்காணு
மிக்கவானந்தமென்னுங் கடலிடைவீழ்ந்தானன்றே. (௭0)

கடலினைக்கரங்கொண்டுண்டோன் களிக்கடல்கரைகாணுதே
யுடலினைமண்ணின்மீதா வுறும்படிமிகப்பணிந்தே
மடலுறுகமலக்கண்ணீர் வழிந்துவாரிதியின்மல்க
விடலினியென்னையென்று துதிபலவிளம்பலுற்றான். [௭௧)

முதுக்குறைவாளர்க்கெல்லா முன்னர்துய்த்திடுதிம்பாலே
யெதிர்க்குறுவாளர்க்கெல்லா மீறியற்றுவைதிம்பாலே
கதிக்குறுமடிமைக்கெல்லாங் கையுறுமமுதகும்பம்
விதிக்குறுகொடுமைக்கெல்லாம் விண்ணுறுமிராசிகும்பம். (௭௨)

கங்கணம் தலைக்கட்டம்

ஏலவேதுதிபுரிந்தே யெஞ்சிவலோகநாதர்
கோலம்வாழ்வுதனிருப்பின் வரங்கொளக்குறிக்கொடேயம்
மூலலிங்கத்துக்கேற்றசபரியின் முறையியற்றச்
சாலவேவேண்டல்யாவுஞ் சமைத்தனன்றவத்தெங்கோனே. ( )

முன்புறுதயிலமாதி வகையினைமுறையினாட்டி
பின்பிறழ்வேணிக்கங்கை யேமுதல்விளம்பாநற்ற
பொன்பிறழ்பொன்னிகோதாவிரி பலபுனிததீர்த்த
மன்புறுநீரைக்கூட்டி யாட்டினனமலற்கம்மா. (எச)

மெல்லியகோசிகத்தான் மெய்யினீரொற்றிநீக்கிச்
சொல்லியவெண்பட்டாலே சூழற்றநேசாத்திப்
பல்லியல்வடிவிலொப்பில்லகமா மணியைப்பாங்காய்
நல்லியறிலகத்தோடு மணிந்தனன்ஞானமூர்த்தி. (எரு)

உதயமேயாக்கமாகு மூலமாயின்றியுணர்வமைந்த
சிதைவிலாவண்டம்யாவு மணைந்துறத்திகழாநின்ற
விதையமாமலரின்கண்ணைத் தருச்சிக்குமிருடியெங்கோன்
புதியபன்மலரினாலே புறத்திறம்பூசித்தானால் (எசு)

வன்னிமாவருக்கைகோங்கு பனிச்செய்யாவரையேமத்தம்
பன்னிபோடாத்திலங்கம் பாதிரியிலந்தைவில்வந்
துன்னியகுருவைபச்சை துளசியேபலசிச்சி
மின்னபத்திரங்களாலு மருச்சனைவகையியற்றி. எஎ

ஆவியைநிவேதனிக்கு மறவன்பல்லோதனங்கள்
மேவிரவப்பவர்க்கம் விளம்புபல்வகையினோடு
மாவியல்கனிமுன்னான பலகனிமல்குதாரை
தேவியரும்பூவானிவேதனஞ்செய்தபின்னர். (எஅ)

என்றுமேதூபதீப மியலுயிர்தனையளிக்குங்
குன்றுறாமுனிவன்றாடபிரங்கள் சூழவாற்றி
யொன்றிரண்டாகவொன்றினிற் றையுமொன்றதாக்கி
நன்றியையினிந்திலைத்துத் தனிமொழிசகிலமாற்றன். (எகூ)

நகுசடைமுடியாய்போற்றி நக்கண்முடியாய்போற்றி
கருபகல்லுடையாய்போற்றி கருதலர்க்குடையாய்போற்றி

தருமாழுப்படையாய்போற்றி தகாவளம்படையாய்போற்றி
மிகுவெண்மையுடையாய்போற்றிமெய்யர்பாலுடையாய்போற்றி.

பதுமனுக்கருளளித்தும் பாகசாதனனென்றோதிக்
கதுமெனவந்திறைஞ்சுங் ககனநாடுறைவானுக்குங்
குதுகலக்கருணைவாரி கொடுத்தருள்கூரியலாபோ
விதுநல்லவமையமென்றே யெய்தினனிறைவபோற்றி. (௮௧)

பத்தியுந்திடமாய்வேண்டும் பகாருமுண்மைபெற்ற
புத்தியும்வேண்டுமிந்நாள் வரைபுமேபுரிதவத்தின்
சித்தியும்வேண்டுநின்றன் திருவடிநீழல்சேருஞ்
சத்தியும்வேண்டுநின்னைச் சரணெனச்சரண்புக்கேற்கே. (௮௨)

மங்களகல்யாணச்சீர் வாய்ந்திடுகோலந்தன்னை
மங்களவபிடேகாரா தனையெவர்வகுத்திட்டாரோ
வங்கவர்திருவுங்கா மகப்பெறலினைத்துமுற்று
மங்கவர்முத்தியெய்த வருளெனப்பணிந்தானங்கண். [௮௩]

அகத்தியமுனியிரப்ப வகத்தியமளித்துமென்ன
நகத்தினற்சிலைக்கைக்கொண்ட நக்கனுநவிறலாலே
சகத்தினிற்றத்துவங்கொ டலைமைவாய்ந்திட்டமிக்க
மகத்துவமிஃதுபோலெத்தலமதைவகுக்கற்பாலர். (௮௪)

எண்ணியவரங்களெல்லாம் யாவருமெய்தும்வண்ணம்
புண்ணியமுனியெங்கோமான் பொருந்தியவ்வயினேபன்னா
ணண்ணியதலத்தின்பாங்கர் நவிலுந்தன்பேரிலிங்க
மண்ணியதலத்திற்சின்னா ளமர்ந்தனனருளின்மூர்த்தி. (௮௫)

இன்னணஞ்சௌந்தரப்பேர் நாயகியானவெம்மோய்க்
கன்னவன்மனைவிலோபா முத்திரைச்சரியாற்றிப்
பன்னரும்வரமனைத்தும் பாலனம்பெற்றுவந்து
தன்னிருசோருகத்தின் சரணமேசரணுப்போற்றி. (௮௬)

இவ்வுழிச்சரியாற்றி யிருந்துழித்தென்வடக்குச்
செவ்வுழிச்சமைதாக்கித் திருந்தமாபுலகிருப்பி
னெவ்வுழியேனுமிக்க வதிநர்களெண்ணிநோக்கின்
செவ்வுழிப்புரியலுற்ற தவமலாற்சிறந்ததுண்டோ. (௮௭)

மறுவறுதவம்புரிந்த மாதவன்வளப்பமல்கி
யுறுதலைமெனுங்கரஞ்ச மாவனமொருவிவெண்மை
பெறுமறைக்காட்டுக்கேகச் சென்றனன்பெட்பினுற்று
நறியமாணுக்கரான குழாத்தொடுநணுகலுற்றே. (அஅ)

அகத்தியமுனிவர் பூசித்தபடலம்
முற்றிற்று.

அகத்தியர் பூசித்தபடலச் சுருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய மகரிஷிகளே! கேளுங்கள். தக்கனென்பவன் மகளாகிய ஈஸ்வரியானவள் பரமசிவனை நோக்கி யெங்கோமானே! எனக்குள்ள தாக்ஷாயணியென்னும் பெயரை மாற்றியருளுக வென்று கேட்க, சிவபெருமான்: பெண்ணே! இமயமலைக்கிறைவன் உன்னைப் புத்திரியாகவேண்டித்தவம்புரிகின்றனையின் அவன் மகளாகுவை யென்றருளிச்செய்ய, அவ்வாறே மாதேவி இமயமலையடைந்து அவ்வரசனுக்கெதிரே குழந்தையாய்த்தோன்றினள். இமயமலையரையன்கண்டு ஆனந்தக்களிகூர்ந்து இருகரங்களாலு மெடுத்து உச்சிமோந்து தன் மனைவிகையிற்கொடுக்க, அம்மேனைதேவியும் மிக்கமகிழ்ச்சியோடு பாராட்டி வளர்த்தனள். வளருநாளில் சிவபெருமான் சப்தருஷிவரையு மழைத்து இமயகிரிக்கரசன் மகளை நாம்மணஞ்செய்யப் பேசிவாருமென் றனுப்பினர். அவர்களும் மலையரையன்பாற் சென்று வினவலும் மலையரையன் களிகூர்ந்து தருவதற்கிசைந்தான். அச்செய்தியுணர்ந்த சிவபெருமான் அரிபிரமாதிதேவர் யாவருஞ்சூழ இமயமலைக்கு வந்தவளவில் இமயமலை தாழ்ந்து தென்றிசை உயர; அகத்தியமுனிவரைநோக்கி நீர் தென்றிசைக்கேகி கரஞ்சாரணியத்தை யடைந்து பூமியைச் சமப்படுத்துவீரென விடைகொடுத்தருளினர். அப்போது குறுமுனியும், அம்மலையைவிட்டு நீங்கி விந்தகிரிகண்டு காவேரிநதியையும் அருவிப் பலதலங்களையுந் தரிசித்து கரஞ்சாரண்யத்தை யடைந்து மேற்கிலுங் கிழக்கிலுமுள்ள [illegible] ஆலயம்புகுந்து

சிவலோகேசரையுஞ் சௌந்தரநாயகியையுந் தெரிசித்து பன்னீ ராயிரம் உரு பஞ்சாக்கரஞ் செபித்துத் தவமுற்றிருக்குமளவில் சிவலோகநாயகர் கல்யாணக்கோலங்காட்டி யருளுவாராயினர். அதுகண்டு ஆனந்தங்கொண்டு பூசாவிதியை முடித்து வணங்கித் தோத்திரம் புரிந்தனர். இவ்வண்ணம் உமையவளுக்கும் பூசனைபுரிந்து அடுத்ததலத்தில் தன்பெயரால் சிவலிங்கம் ஸ்தாபித்துத் திருமறைக் காட்டுக்குச்சென்றனர்.

சருக்கம் முற்றிற்று.

பன்னிருவேலிபெற்றபடலம்.

பொன்னிருங்கடுக்கைவேணிப் புண்ணியன்பூந்தாள்போற்றி
யென்னிருமலர்மணந்த விமலைக்குப்பத்தென்பாரின்
முன்னிருந்தருளைச்சொற்ற முகில்பொருமுன்னும்பின்னும்
பன்னிருவேலிகொண்ட பான்மையைப்பகருற்றாம். (௧)

மூன்றொனுமுகத்தினந்தன் கலியுகமுதலிற்சியத்
தோன்றலுஞ்சேயோன்றனு முன்னுறநடப்பசங்கன்
நீன்றகுதரிசியென்ற நேர்வர்பின்னுறவேமேவி
யென்றறவக்கோனின்ன கதியினிலிருந்தவம்மா. (௨)

தடிந்திடுமெழிலிபெய்த புனல்காதரிமேவின்
படிந்திடுமழைநீராறு நீர்கவிவுறுநீர்பாயு
நெடுந்திரைக்கடலுங்குன்று மெனவான்றோர்கிழ்ந்தலாலே
படிந்திடும்வையமென்னா வையமென்வருந்துங்காலே. (௩)

மழையறுமெறுக்குமாயின் மாநிலவளப்பமென்னே
மழைபத்தவத்தினாலே வாய்த்திடுமாதவந்தான்
பிழையிலாவறச்செங்கோலாற் பெருகிடும்பெருகிலாதேற்
பிழையிலாவுலகினோர்க் கென்சுகம்போசற்பாற்றே. (௪)

சுசியுறவிசும்பினின்று துளியவைவிழினல்லாற்
பசியுற்றலையுங்காணப் படாவெனப்பகர்ந்ததாலே

இசையுறுபைங்கூழெது செப்புதானியங்களெது
மிசையுணவிவைகளேதின் னென்னினிவிளம்பும்பார்ந்தே. (௫)

மாரிபெய்வளப்பங்குன்றி மலியினின்மறுத்தலாலே
ஏரினைப்பண்ணைதன்னி லோட்டுறுமியற்கைத்தாமோ
ஆரியமுற்றோர்க்கெல்லாந் தானமெட்டிணையுமுண்டோ
சேரியதவமுமுண்டோ வென்னினிகழ்த்தற்பாற்றே. (௬)

மீக்கொளும்வறுமையெய்தி மேதினிவெயிலிற்பட்ட
பூக்கொளுமென்பிலாத புழுவெனப்புலம்பன்மூழ்க.
நாக்கொளுநீருமின்றி யுரோதனைகண்ணுவாரேல்
கோக்கொளுநீருமின்றி யுடைத்தெனிற்கூறலென்னே. (௭)

சகமதின்மறையோரெல்லாஞ் சதுர்மறைமகமறந்தார்
மிகவுறுபுத்தேளெல்லா மகியுறும்பலியுமறந்தார்
புகழுறுந்தொழுக்குமெல்லாம் பொழிதரும்பயமறந்த
முகிலிலாக்கூற்றந்தன்வாயிற்றெனைமொழியப்பாற்றே. (௮)

தானமுந்தன்மமிந்தார் தவமிகுமன்னோர்யாரு
மானமும்புகழுநீத்தார் வண்மையிலான்னோர்தாமு
மீனமுன்செறிவன்பரவு மிழைத்தனரெங்கும்பாலைக்
கானமுமருதந்தானுங் கடித்ததுகாணுமூர்க்கே. (௯)

பிறப்பருடர்க்கைவித்தை பேணியேயுரைத்தோன்போதஞ்
சிறப்பினையுபதேசித்தோன் றிமிடிக்கண்ணமீந்தோ
னறப்பெரும்பயத்திலஞ்சே லென்றவரைவர்தாமுந்
தறப்பருந்தக்கையென்று மூதிபவர்சொற்றதாலே. (௧௦)

மேதினியுற்றோர்பலரும் வெறுக்கையைவெறுக்கையாக்கி
யோதனைத்தேதுவசன யாவையுமொன்றிலாராய்ச்
சேதனமழுங்கிவேறு செயலின்றிவல்லியத்தின்
சேதனமுயர்த்தமன்னன் பற்றிரண்டொருங்குகெட்டி. (௧௧)

எந்தையேதருமச்செங்கோ லேர்தலைபெருநிலத்தோர்
தந்தையேயறத்தின்றாயே தயாநிலையாமருந்தே
கந்தலில்விளக்கேயென்ன றுதனோசன்மைமிக்க
இந்தையேயுடையாயென்று செறுநர்ச்சரணம்போற்றி. (௧௨)

சலம்பெறுவிடுலையென்கு மிடிமிஞற்றகுகாணத்திற்
றிலம்படுமாறுபோலே யெண்ணறச்செப்பவொன்றைப்
புலம்பலையடைதனின்றும் போக்குதவன்றியாரே
நலம்பெறப்புரிவாரென்செய் கோமெனவின்றரம்மா. (௧௩)

தானமேதருதலாலும்பாரதந் தந்தாலுங்
வானமுகிலமும்பொன்குன் றதிக்கையுமதியும்பெற்றே
யீனமாய்வருவார்தங்க ளிடர்களைந்திறைவனுகி
மானமும்பெறுதலாலங் கரனிகர்மன்னனன்றே. (௧௪)

உரிமையிலுறலாலா மூசமதாலொன்றுர்செற்ற
வருமையிலுறலாற்கோழி யமைதலாற்சங்பாரு
ரிருமையும்புகழ்தலாற்குன் றேறலாலமையோரேத்தும்
பெருமையிலேற்றலாலு முருகவேளினைபெறுயோ. (௧௫)

குணகடறின்னத்தெழுந்தே யிரவினைப்போக்குங்கொள்கை
மணமுகமலர்த்திக்கையா யிரந்தந்துமொளிமல்குற்று
வணமொருதிகிரிதன்னைச் செலுத்திவையத்தின்மேவிக்
கணமதின்வரலாற்பாலு நேரன்றேகாவலோனே. (௧௬)

இரவலர்முகமலர்த்தி மயல்கொளுமிருளைநீத்து
வருகலையெட்டெட்டானவினைத்தையும்வசமதாக்கிப்
பெருகுறும்புவைருண்ண வமுதினுமதியும்பெற்றே
யுருகலையுதயமாகும் சோமனேரொப்பேயன்றே. (௧௭)

உலகினைத்தாங்கிமிக்க பணங்களும்பொறையமைந்தே
மலருரமாலைமன்னி மணிமுடிபெற்றமைந்து
நலமுறப்பொறியடக்கி யறிவமைந்தறலான்ஞாலத்
தலமிணையனந்தனென்ன லவயமென்னரசரேறே. (௧௮)

என்பத்தைக்கேட்டமன்னர்க் கிறைபவனுள்ளமெய்த்தே
மூன்பொத்ததோற்றத்தெம்மில் யானென்றுமுடிவிலாத
துன்பத்துக்கேதுவானே னென்னினிச்சொல்லப்பாற்றென்
றன்பத்துக்கெல்லையுண்டோ கண்கணீரரும்பிநின்றான். (௧௯)

செனித்ததீராப்பிழைக்குத் தெய்வமேதுணையென்பாரிக்
குனித்தவிற்கணையாலாவி குறைக்குவேனென்றபோழ்து

யெனைத்தறுகுழுக்களுக்கிங் கிடாறுமோவென்றெண்ணுப்
புனிற்றினக்கன்றிறந்த காலிபோற்புலம்பினுனல். (உ0)

இடரெலாம்வந்தபோது மினைத்தெனவறியோனுத
படரெலாம்வந்தபோதும் பகர்ணம்மாலென்றமோ
வுடரெலாமுயிரிலாமை போலவேயொல்கின்ற
குடரெலாங்குழம்பப்பாற்றே வென்றனன்கோழிவேந்தன். (உக)

வேரினுக்குதகமுட்டின் விரிதறைமேவுமாபோ
லொருபத்திரமியக்கி விளிலெங்கும்போனாறே
யாரணிவேணியெம்மா னண்டங்களனைத்தினுக்கும்
வேரதால்குளிர்ச்சியெய்தின் மேலெலாங்குளிருமென்றே. (உஉ)

வசந்தரையீதேயெங்கு மன்னியசினகரத்துட்
பசுந்துளவலிந்தோர்போதன் பரவரும்பரமனுக்கவ்
விசைந்தநற்றிலநெய்யாதி யபிடேகமியற்றுவித்தேல்
விசும்பினின்மழையுண்டாமென் றிகைமென்மேலளித்தான். ( )

ஆலயந்தொறுமெம்மானுக் கன்பினின்மிகப்புரிந்து
சாலவேசபரியைத்தான் றுமிழுற்றிட்டபோழ்து
மேலவேயொன்பானென்னுங் கோளினுக்கிறைவிதித்த
காலமேபெண்ணியெண்ணிக் கரைந்தனன்காவலோனே. (உச)

இன்னணமிவனிருப்ப விலேகர்கள்பலருங்கூடிப்
பொன்னியாற்றருகிற்கான சித்தனப்புனிதவொன்று
மின்னவிர்வேணியானைப் பூசித்தார்வேண்டுகோளான்
மன்னவன்கனவின்கண்ணே யெழுந்தருள்புரிவள்ளல். (உரு)

கோழியென்றுரைக்கும்வேந்தே குலவியபொழில்சூழ்ந்தே
நூழியுமழியாச்செல்வ மோங்கியதிருப்புன்கூரில்
வாழியசிவலோகேசன் வரத்தினின்மழைவந்தெய்தும்
மாழியவன்பீதிசெல்லென் றருளினனறத்தின்மூர்த்தி. (உசு)

கேரிவிலூரெங்குஞ்சென்று குளிசினையுண்போர்தங்கட்
கேவலாவினைகளிக்கே திருப்புன்கூரெய்துங்காலை
நாவலூராளியென்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திவண்ப
ராவலாயத்தலத்தி லெய்தினான்பரிசும். (உஎ)

ஒன்னலர்முடிகளெல்லா முரிஞ்சறுதாளனை
மின்னவிர்வேலானன்னூர் பெற்றிமைவிளம்பக்கேட்டு
முன்னவரடியாராலே முற்றுருக்கருபமுணர்டோ
வின்னவராலேபாடி யெய்தறவுண்டலென்றான். (உஅ)

துறவியென்றுரைப்போர்க்கெல்லாம் வேந்தனோர்தரும்பென்றெ
பிறவிவேரறுக்குமெங்கள் பேறருள்பெற்றியோர்மு [ன்னிய
னறைவிரிமாலைப்பென்னி காட்டிறைக்கரசனென்னி
மறைவிரிநாவினுரை வணங்குபுவழுத்தலுற்றான். [உகூ]

சடையனார்தவத்தில்வந்த தனிக்குணக்குன்றேகொன்றைத்
தொடையர்மேற்றொடைகள்சூட்டுந் தொகைகடலமுதேபத்திக்
கடலெனவருசிவானந் தப்பெருங்கடலேதண்போ
ருடவினியுயிராய்வந்த வொப்பருமுறவேபோற்றி. [௩0]

எம்பிரானேனலைகாட்டித் தடுத்தாண்டகொண்டமேனோர்க்
குமபிரானைக்காட்டக் கோயிலின்வரையேறுகி
நம்பிராகத்தோடேபித்தாவென நமைப்பாடென்னச்
செய்பிரான்கேட்பப்பாடுந் திவ்வியப்பாவாய்போற்றி. [௩க]

வேறு.

பாடுமுன்பெண்ணைக் குத்தரமிருந்த வெண்ணெய்நல்லூரெ னும்பதியைப், பாடுதென்பாலாக்கினை விரட்டானத்தான் பல நரங்காலைச், சூடுபிரத்தினிட்டுறச்செய்தாய் தோழரென்றேதி ருவாரூ, ராடுபின்றூர்பரவைபாறு தாயாக்கினையையனே சர ணம். [௩உ]

குண்றையூர்தனிற்சொற்போதி குறடீக்குறம்பட்டிக் கூறினை குறுகு; மன்றுநெல்லைப்பலர்க்குமேயளித்து மணைதருசெங் கலைப்பொன்னை, யென்றுமேபுரிக்குமாற்றிவிட்ட பாவையை க்கோட்டத்திலெடுத்தான், சென்றிடக்குருகாவூரரன்போதிசோ றளித்திடச்செய்ததார்செயலே. [௩௩]

ஐயனேயாடவம்மைதான் றாளமடித்திடப் பாடிடவமைந்தோ ய், மையில்புக்கொளியூரிடைக்கராவுண்டமதலையை வரப்புரிந்த னையால், வையகந்தன்னினிலக்கினையாக வழங்குறத்தகுங்கொ

லோவள்ளால், செய்யதாளிணைக்குப்பொய்யிலாவன்மை சேர்ந்த தார்சீர்மைசெப்புவரே. [௩௫]

செயற்கருஞ்செய்கைபுரிகுவர்பெரிய ரென்பதைத்தேற்று றச்செய்த, மயற்கருமுதலேலின்றிருவடியெந் சென்னியில்வைத் தொருவரத்தா, பெயற்கருமுகில்பெய் துலகெலாம்வளப்பமுடை ருகிடக்திருப்புன்கூரதனில், கயற்கரும்விழியாள்பாகமார்முதல்வன் கருணைதந்திடவருள்காண்பாய். (௩௬)

ஒவ்வொருவருமொவ்வொருவருக்கே யுதவியுதன்புமுத ளு, விவ்வொருவருமெனக்கல வுலகத்தவர்க்குமெய்தலக ண்டாய், அவ்வொருவுற்றே யுயிரெலாஞ்சோம்பித் துஞ்சமா றிருப்பதந்தோன்றினையால், செவ்வொருமேனிப்பிரானருள் சுரப் பத்திருவருள்செய்கெனத்தொழுதான். [௩௭]

சாற்றனும்வடிவேல்வள்ளலேனமைமுயித்தல்மதிற்பெய்திடினதனுக் கேற்றகைம்மாறுமொருஞ்சிவனெனதனுக் கேதென்னென்னப் பேற்றினைக்கேட்கும்பொழு தமரருமபெட்புறவளிப்பன்யார் போற்றியபோதுகாவலூரசனிபுகழுவன்புகழுமையுறவே[னென்று

பன்னிருவிழியும் பன்னிருசெவியும் பன்னிருகரமகற்களித் துப், பன்னிருமதியாண்டினுக்குமரன்தான் பன்னிருபருவமா ய்ப்படைத்துப், பன்னிரண்டினினத்தினிற் றுன்வாழ்பரன ருதலாவென்றும், பன்னிருவேலிதர்தருளென்னப் பணித்தனன் பார்த்திபனோர்த்தான். (௩௮)

மன்னவன்மாகச்சோமன்றன்கதிர்காண் சகோரம்போன்ம கிழ்ந்தினிதிருப்ப, வென்னையாண்டருளுகாவலூராளி யெஞ்சிவ லோகராயன்முன், முன்னவன்முன்னின்றிடின்முடிபாப்பொருளு மேமொழிகரவுளவோ வென்னினிச்செய்வோங்கருணைபுரிவா யென்றதமெய்வனிரக்கனுள். (௩௯)

எனப்பலகேட்டோயுனர்பாட றுயக்குமுனென்றும்வர்ன்ப ரவிக், எனக்குமுன்கடனீருண்டவர்ல பன்றுகொல்கருக்குமு ற்றினுமே, யனக்குமாய்வில்றாவெப்பவென் முகில்களருட் கடனிலையுண்டன்றே, மனக்குமாமெல்லாமண்மிலைசளிப்பத் தடித்துமின்னிப்புடைவயுங்க. (௪௦)

பெருமழையின் மேலெண்ணிடையின்றிப் பெய்தனசோலென
ப்பிறங்க, வொருமழைத்தாள் பூசனிப்பபூமோவேறொருமலர்த்து
ளைதோவென்ன, வருமழைத்தாரைதிசைக்கரித்துதிக்கை வானி
னூறும்வந்ததோவன்றேற், பெருமழையண்டம்பொதுத்தொழு
கியதோ வெனச்சளசளவெனப்பெய்த. (௪௧)

நல்லவரொருவ ருளரெனிலெங்கு மவர்பொருட்டாகவேகண்ணி,
யெல்லவர்தமக்கும்பெய்யுமாமழையென் றியம்புறுமொ
ழிபுண்மையெனவே, செல்லலவர்தமக்கும்பெய்தலிறுலை திரை
க்கடல்சூழுலகிடையே, யில்லிடமில்லையெனும்படி யெங்கும்பொ
ழிந்தனவிருண்டிடாவெழிலே. (௪௨)

ஒருழியின்று மோருழியொருவ ருய்ப்பதுஞ்செல்வதுமின்றாற்
திருழியாக்கள்மேதிகள்மேயு முழியிடைச்சேறலுமின்றாற்
பெருழிபேருமிடமிலாமையிற்புள் பேர்ந்திலகுடம்பையினின்று
தேருழிவாரிபூழிவந்ததுகொ லெனப்பெயுஞ்சேர்ந்திராப்பகலும்.

குளனெடுந்தடமேரிகணதியோடு குறுகும்வாய்க்காலிறைந்
தோட, வளனெடுபெய்யும்வகையிறைக்காற்றும் வாய்ப்பினவன்
றேங்கெடுமரங்கள், பளனெடுமேடுஞ்சரியதாயெங்கும்பாவி நீர்
பெருக்கெடுத்தோட, வுளனெடுமெங்குங்குளிரவேண்டினர் வே
ண்டாமெனவேண்டினரொருங்கே. (௪௪)

நாவலூராளிதன்முகநோக்கி நனிமாணு சிறடிபோற்றிக்,
காவலூராளிக்கிள்ளிபசமயன்கருத்துவசுதேயிரந்திடுவன், சேவ
லூராளிதந்தையுஞ்சிவலோகப்பெருமான்றிருமுன்னென், றவ
லூராளிசெயற்கருஞ்செய்கைபுரிந்திடு பெருமையென்னறைவாம்.

பாடுமின்பாட்டின்விருப்பனுதலிறைற் பரசிவனினக்கிரங்குற்று
வீடுகடோறுமிடியிலாவன்னம் வாங்கியேயளித்தனன்மிகவே
யேடுகள்கமழு மலங்கலங்குழலாள் பரவைபாலிரவெலாநடந்து
கூடுறூபுரிந்தானன்றியேகுவனே கோதிலாமறைக்கரியோனே.

இந்நிலைபுதுமையெனச்சொலி ராஜேந்திரப்பெயரேற்றிடுசோ
முன், மின்னிலைபுற்றவெண்முகில்பரந்து வெள்ளிடையின்றியே
விரவி, யந்நிலைபெய்தகாட்சியெஞ்ஞான்று மறந்திலனெனவிறும்

௧௦

பூதாய், சென்னிலையதனைமறுத்திடப் பாடுகேளவடிசென்னியிற் சேர்த்தான். (௬௫)

பன்னிருவேலிபெய்வதற்களித்தாய் பார்த்திபமறுத்திடப்பெயர்த்தும், பன்னிருவேலியளிப்பையேயென்றேபகர்தலு மறுத்திடாதெப் பன்னிருவேலிதந்தனன்பன்னீராயிரம் பாரெல்லினையப், பன்னிருநாளைத்தலையிசைவைத்தே பணிந்தானருள்பெறும்பண்பன். (௬௬)

அன்றுதான்வேண்டபமைமறுத்தவா னன்றுகொட்டேதிங்கேடாறு, மென்றுபேழும்மாரிகள்பெய்துதனதாளியங் களும் வளங்களுமீண்டிக், குன்றுருதாகிச்சோறுடைதான்றுறையறு செல்வமோங்கியதா, லின்றுமேற்றைநாட்டினுக்கெல்லாஞ்சென்னிநாடெனிவெண்றேனிசைப்பாம். (௬௭)

தெய்வத்தின்செயலைத்தெரிந்துணர்யாருந் தேர்ந்தனர் இந்தையுட்டெளியச், சைவத்தின்றகைமைபறிவுறார்பலருமறிந்தனர் தலைமையீதென்றே, பொய்வத்துவினைபேசமேல்லாவரியும்புல்லியபுலமையர்யாரு, மெய்வத்தியெரிமேல் இழுதாய்க்கொளினுங்கிழூமியமாவெனவேர்ந்தார். (௬௮)

பன்னிருவேலிபெற்றபடலம்

முற்றிற்று.

பன்னிருவேலிபெற்றபடலச்சுருக்கம்.

ஓசௌனகாதிரிஷிகளே! கேட்பீர்களாக. உலகத்திலெக்காலத்திலும் ஒருகாலத்தும் நடவாத மகாமகிமைபொருந்திய ஆச்சரியமுள்ள சரித்திரமொன்று இத்தலத்தில் நடந்துள்ளது. அவ்வாறுய அற்புதசரிதம் என்னவெனில், கலியுகாரம்பத்திலே சூரியனுஞ் செவ்வாயும் முன்னேயும், குருவுஞ் சுக்கிரனும் பின்னேயும், நடக்குமாறு நேரிட்டது. ஆகலின் நிலவுலகத்துமழையுளஞ் சிறிதுமில்லாதொழிந்தது. ஆகையால் விளைவுமுத

யாவுஞ் சுருங்க க்ஷாமமிருந்து ஜீவர்களுக்கு மலினமுண்டாகி யாவரும் இராஜ சமுகமடைந்து பூதலமெங்கும் பொதுநீங்குநீதியருட்டி மனுநெறிசெலுத்தும் அரசரேறே! யாமெல்லாம் மழையில்லாமல் வறுமைநோயாற் பிடிக்கப்பட்டு மிகவருந்துகின்றோம். வேறுஉய்வகையில்லை. என்றுமுறையிட அதுகேட்டு இராஜேந்திரசோழனென்னும் அரசனும் மனக்கவற்சியடைந்து இதற்கு என்செய்வோமென்றேங்கி வேரில் ஜலம்விடுதலால் மரத்தின் இலைமுதலிய தளிர்த்தல்போல எப்பொருட்கு முயிராகிய பரசிவப்பெருமானை அபிஷேகாதிகள் சிறப்புறச் செய்து பூசனைபுரிவித்தால் உலகுசெழிப்படையுமென்று கருதி பற்பல சிவாலயங்களுக்கும் பூசையாதியவைபுரிவித்தான். அப்பொழுது காவிரியின் வடகரையிலுள்ள திருநீடூரென்னுந்தலத்திலெழுந்தருளிய கானநிர்த்தனேஸ்வரர் அரசன் கனவில் எழுந்தருளி அரசனே! திருப்புன்கூரென்னுந் தலத்தில்வாழ்கின்ற சிவலோகேசன் அனுக்கிரகஞ்செய்யின் மழைபொழியும் ஆகவின் நீ அத்தலத்திற்கேகிப் பூசித்தங்கே என்று கட்டளையிட [illegible] சோழன் திருப்புன்கூரென்னுந் தலத்தையடைந்து பெருமானைப்பூசித்து வேண்டிக்கொள்ளும் போது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தமது திருக்கூட்டத்துடனே எழுந்தருளுவாராயினர் அவரைக்கண்டு சோழன்வணங்கித் தோத்திரித்து மழை மறுத்தமையால் சன்னிதியிற்பாடி மழைபெய்யும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். சுவாமிகள் அங்ஙனம் மழைபெய்யின் பெருமானுக்குப் பன்னிருவேலி நிலம்விடுகவென அரசனுக்கு விதித்து உடனே சிவலோகநாதர் சன்னிதியிற்பாடவுங் கடவுளருளால் மேகங்கள் நீர்முகந்து மின்னியிடித்து நிலமெலாம் பலவளஞ் சுரக்கும்படி பெருமழைபெய்தன. அவ்வாறுபெய்தலாலுண்டாகிய வெள்ளப்பெருக்கைக்கண்டு அரசன் மிகமகிழ்ந்து மழையை நிற்கச்செய்யவேண்டுமென்று சுவாமிகளைப்பின்னும்வேண்ட இன்னும் பன்னிருவேலிதந்தால் நிற்குமென்ன அப்படியேதந்தேனென்றான். உடனே மழையானது நின்றது. க்ஷாமமும் இல்லாதொழிந்து அன்றுமுதலாக மாதமும்மாரி பெய்து உலகஞ் செழித்தது. அங்ஙனம் திருவருட்பெற்றியுடைய சிவ

லோகேசர்மகிமை யாவராற் சொல்லிமுடியுமென் றுசூதபுராணிகர்திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

சருக்கம் முற்றிற்று.

இராஜேந்திரச்சோழன் பூஜித்தபடலம்.

பனிவிராதகலப்பாணுவந்ததுபோற் பாடுமொருரர்தன்பெருமையன், றனிவிராதகலப்பாடிவெண்முகில்கள் சொரிந்தனகாதையாருஞ்சொற்றான், தனிவிராமேசன்றனையிராமன்முன் றருசயரியினையாற்றியபோ, வினிவிராசேந்திரமன்னன்பூசித்த வியல்பினிசைத்திடுவாமால். (௧)

உலகெலாம்வியப்ப வித்தனைபுரிந்த வுயர்சிவலோகநாதன்றன், றிலகவாணுதலாளொடுஞ்சவுந்தரநா யகியெனும்பாகத்திற் சேர்ந்தே, யிங்குமெம்பெருமானருவினுற்சேவை யெனியமன்னிடக்கருணை, யலகிலாதனிக்கின்னருளுண்டே லெண்மையுமென்றியம்பினனரசன். (௨)

அன்றியுமெல்லாத்தலத்திற்கு மீண்டிங்கதிகமென்னித்தலத்தனைந்த, கன்றியென்னெனியேன் றெளியுமாறெனவிறைநாவலோவென்ன, வென்றிகொண்டெளிரும் புலால்கமழுற்றவெற்றிவேல்வேந்தனேகேண்மோ, தன்றிறேன்றணப்படிக்கருணைத்தலத்தின்சீர்சொல்லுறப்பாற்றோ. (௩)

வேறு.

சேகரத்தலைத்திசைமுகன் பூரம்பெற்றன்சேவாய்
வாகனப்பெருமானடிக் கஞ்சத்தைவணங்கி
மேகவாகனமேறியே யூர்ந்தவன்வேண்டும்
போகமுன்னியே சோழமன்பன்னியைப்புணர்ந்தான். (௪)

மற்றவன்றருசாயத்தின் மாற்றவொண்ணாத
குற்றமுற்றவுக்கிருநாள் கொள்கையித்தலமால்
பற்றுவேலிமவான்பவன் [illegible]தனிற்பலரு
மூற்றகாலத்தென் மேலையூத்தாராழ்ந்த.

வேதந்தேடுமெங் கோனிடமாகிக்கமேய
பேர்தன்மான்முதற் புரந்தராதியரெலாம்பொருந்திப்
பூசரத்தினுத்தரமுறப் புகழ்குமுனியா
மாதவத்தனிங்கமர்தரச் சமைமணவாய்ந்த (௬)

அன்னவன்றனக்குவப்புற வளமனைக்கோலன்
முன்னிவணித்தலந்தன்னிடைத் தரிசனந்தந்தா
னின்னமிப்பெருந்தகைமையென் சொல்லுனொனியேன்
சொன்னசொற்பழுதாமலாற் றூயகாயரோ. (௭)

இத்தலப்பெருந்தலத்தினை யெத்தலமுளதோ
வித்தலத்தடத்தீர்த்தமே யெத்தடமுளதோ
வித்தலச்சிவலோகநா தற்கிணையேதோ
வித்தலத்தலாலெப்பய னடைகுவரெவரும். (௮)

னகரத்தின்மேல்பால் விடைத்தீர்த்தமுங்கிழ்பா
லனைமுற்றிசிமிந்திர தீர்த்தமுமமையு
மினிவினுதியெல்லா முற்றவேநேர்ந்தே
சனகமற்றமேழத்திய முன்மையிற்றருமால். (௯)

ஆதலாலுன்றன்மனக்கிடை தானுமேயமைந்தே
மீதலின்றியேமுத்தியு மடைகுவைமேவந்தே
கோதலுற்றுளையலே நுவலுமெம்பெருமான்
காதலால்விழைபூசனை செய்யெனக்கரைந்தான். (௧௦)

பொன்னிநாட்டினுக் கிறையவன்போற்பொன்னிநாடாள்
மன்னவன்சிவனர்ச்சனைக்கு வேண்டுவவரித்து
நன்னயம்பெறுமிடபக்கோட் டந்தனைநண்ணி
யின்னயம்பெறச்சங்கற்பம் விதிமுறையியற்றி. (௧௧)

சோடசம்பெறுதானங்க ளேமையிற்புரிந்தே
யாடகப்பணியணிதரு மொய்ம்புகொளரசன்
வீடகப்படப்பிதிர்கட்கும் வேண்டுவநல்கிப்
பீடகப்படுசான்றவர் தமக்கும்பொன்பெய்து. (௧௨)

ஆக்கயத்தினீரிடிய பின்னரேயயில்வேல்
கைக்கொள்காவலன் காம்பினைப்புண்டரீகருல்

வக்கமாமணியாகம விதிப்படியணிந்து
தக்கசந்தியிலாம்பஞ்சாக் கரந்தழுதழுந்து. (௧௩)

மூவலஞ்செய்துவசவண்ணர் பின்முறையிறைஞ்சி
நாவிலைந்தெழுத்தினை யிடைவிடாதுறநவின்று
தீவலஞ்செயுமோமங்கள் தபனங்கள்சிறப்ப
நாவலஞ்செயும் பாவராலாற்றிடநடத்தி. (௧௪)

திலமெலாந்தருநெய்முத லாரமீருச்செப்
பலமெலாம்புரிதருமபி டேகங்களாற்றித்
தலமெலாந்திகழ்பொன்னி நீர்சகத்திரகும்பம்
வலமெலாம்பெறப்புரிவித்தான் வளவர்தமன்னன். (௧௫)

நன்னிறத்தகோடிகத்தினு லொற்றியேநலத்த
செந்நிறத்தகோசிகத்தினாற் றிருவரைசுற்றிப்
பொன்னிறத்ததாங்கலையினாற் பொலிவுறப்போர்த்தி
மின்னிறத்தபன்மணியிழை பணிபலவேய்ந்து. (௧௬)

சாதிமௌவலம்பிணையலைத் தருமுறைசாத்தி
யோதிமப்பெடைபோலவே கவரியையோச்சிச்
சாதரூபங்கடருமுக வாசங்கடந்து
கோதகன்றபல்பாளித நிவேதனங்கொடுத்து. (௧௭)

முல்லைமல்லிகைசண்பகஞ் செவ்வந்திமுளரி
யல்லியாம்பல்செங்கிறதொடு துரோணமேயாதிப்
பல்விதப்பமலரினால் கூவிளம்பலவு
நல்லருச்சனைசகத்திர மனுவினாலயர்ந்து (௧௮)

எண்ணிரண்டெனப்படுமுப சாரங்களிழைத்துக்
கண்ணிறைந்திடவெளிதந்தாற் றீபத்தைக்காட்டி
யுண்ணிறைந்தவன்பூற்றெழுந் தெனக்கணீருகுப்பப்
பண்ணிறைந்திடுதுதியினாற் பழிச்சுதலுற்றான் (௧௯)

வேறு

மறைநான்குந்தேடரிய வானவனேவன்சரிதைநீ.
துறைநான்குக்கப்பாலாய் நின்றிலங்குதூமணியே

சிறைநான்குயோனியினுந் திரிந்தலைந் தியங்குவனே
முறைநான்கெனும்பரவி தந்தருளமுதல்போற்றி (௨0)

நிலவுமிழுமெயிற்றரவின் வாய்த்தேரைசேர்ந்ததுபோற்
பலவுமிருமிடிமின்கணைகப்பட்டுப் பரிவுறா
அலகிலருட்கடலதனைக்கண்டுகளித் திங்களித்துநெ
யுலகினிற்றுஞ்செழிப்பித்தா யுனக்கென்னகைம்மாறே (௨௧)

வழிவழியாய்மயின்முலைநயின் றுலம்வினைக்குமகவில்லே
னெழுபிறப்புந்தியவைதீண் டாவிருத்தருநிலத்திற்
பழிபிறங்காப்பண்புடைமக் கட்பெறுவென்றேபகரு
மொழிகருத்துக்கடையேன்பால் முற்றவில்லைமுன்னவனே (௨௨)

எம்பொருளென்பனவுன்னை யன்றியேறினியுண்டோ
நம்பொருளென்பனவெல்லாங் கதிகொடுக்க நண்ணுமோ
தம்பொருளென்பனதமது மக்களவர்தாமன்றிச்
செம்பொருள்கள்வரைவிலாதிருந்தென்னேசெருவதே. (௨௩)

தகவினையேபெற்றுலார் தாணிமுற்றும்பெற்றுலு
மகமியற்றித்தேவரும் வரும்வழியைப்பெற்றுலு
மிகபரத்தைபடைவிக்குந் தொழில்பூண்டில்லறம்விளக்கு
மகவிலையேற்கதியுண்டோ வள்ளானியருளுவையே. (௨௪)

இனையவகைபலதுதிக ளிரப்புரைகளமொழிந்து
மினையவகையுச்செல்வ நாயகியாமம்பிகைக்குந்
தனையனைதொருவரியற் றிலையென்னும்படிச்சரி
தினையரியதாப்புரிந்து நேரிமைநஞ்சிபுருகினனால். (௨௫)

மருப்பணிசெய்யிறைவனொடு மாதுளம்பூமேனியினாள்
திருப்பணிசெய்தினகரமு மண்டபமும் வெயிலிலவிலுங்
கருப்பணிசெய்கிரகமுமே ககின்கொள்ளும்படிபலவாந்
திருப்பணிகளிழைத்ததனைப் புதுக்கிமகிழ்சிறந்தனனால். (௨௬)

என்பெருமான்விடைபெற்றுச் சோழன்மாளிகையென்னுந்
தன்பெரியநகரதனிற் புக்கதற்பின்றாணியர்க்குப்
பொன்பெரியவொன்றையனி குடிலைநாளில்
பின்பெரியகளிகொள்ள வொருமகவுபிறந்ததனே. (௨௭)

அச்சுதனுக்கருட்பாக்கி யச்சோழனென்றமைய
நச்சுறவேவயிட்டனவாக் காதலொடுநாடோறும்
வச்சடிமைபூண்டவனைத் திருப்புன்கூர்வள்ளலடி
நிச்சலுமேத்திப்பவனைய் னெஞ்சிலுள்ளேயிருத்தினனால். (உஅ)

எப்பொருள்வந்துற்றாலு மெப்புதுமையேய்ந்தாலு
மப்பொருளொஞ்சிவபெருமா னடிக்கென்றேயாக்குவித்து
பொய்ப்பொருளைநீக்கியுண்மை தேர்ந்தறிவொலிவுற்று
மெய்ப்பொருளாஞ்சிவலோக நாதன்றாண்மேவினனே. (உகூ)

முற்றிற்று.

இராசேந்திரச்சோழன்பூசித்தபடலச்சுருக்கம்

ஓசௌனகாதிரிஷிகளே! கேட்பீராக. இம்மகிமையைக்கண்ட இராஜேந்திரச்சோழமகாராஜன் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளாலிந்தலமான்மியத்தை விரிவாய்க் கேட்டு அற்புதமெய்தி ரிடபதீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகருமமுடித்துத் திருக்கோயிலையடைந்து வலஞ்செய்து சிவலோகநாதனை அபிடேகாதிகளாற் பூசித்து அன்புமீதூரத் தோத்திரஞ்செய்து மகப்பேறுதவுமாறு வரமும்பெற்றுத் திருக்கோயிலுக்குரிய திருப்பணிபலவுஞ் செவ்விதிற்செய்துதனதுவாழ்விடத்தைச்சார்ந்தான்.

சுருக்கம் முற்றிற்று.

சந்திரன் பூசித்தபடலம்.

கொங்கலமர்ந்தாரணிந்த கொற்றவேல்கைக்கொண்டு
பிங்கலமென்னுமிரா சேந்திரப்பேர்பெறும்வளவன்
தங்குறுமமைப்பெற்றுச் சுதன்பெற்றகாதையிது
திங்கள்பூசித்திட்ட சிறப்பினித்தெரிந்துரைப்பாம். (க)

நித்தகைமையெண்பனவுஞ் செப்புகின்றதாழ்மையையு
நீத்தவரேநேமியவா வாகியோனீர்வேண்மின்
சித்திரையையென்னிடினுந் திகழுமிவையெனினு
மாத்தலத்தினியற்பெருமை யாவரவிடவல்லார். (உ)

நீத்தவருமத்தனருமன்னரு ளாய்க்கருணெழுந்து
சூத்திரருந்தாழ்மையருந் தொழுதாடோறும்பரசங்கள்
சாத்திரியிற்சிவலோக நாதர்தமைப்பெற்றோரைப்
பூத்திகழுமிடியனந்த னன்னியாள்புகல்வதென்னே. (௪)

மின்னார்மிப்புருடர்க்கித்த ... செழுபினவர்
முன்னடைந்தபேறடையேனொ சித்திகள்யார்மொழிகுவார
அன்னாசிவலோகநா யகனடியையருச்சித்தே
நன்னெறியிற்பெற்ற பேற்றினையென்னவிளம்புவாம். (௫)

அயன்படைத்தவண்டத்தில் கவிஞர்க்கோர்விளக்கென்ன
வியன்படைத்தவிருவிக்கி யெழுதினிற்புலமினைத்து
நயன்படைத்தவெராவிதிகளு நவில்க்கொருகுவரை
செயன்படைத்தவதனத்துத் திங்களிவண்செப்புவதே. (௬)

சித்தசராசிரவமைமேயா ருருச்செயிருஞ்செப்பொருளை
வத்தனைபவனப்பெறுமி மொளியினாற்றுபாகத்தரன்
பத்தினெறிமாயனிமோர் கலைகுறையும்பானமைவீளை
யத்தாக்கீழுத்தமொம்பொன்னனிடத்தோராதுவான் (௭)

செல்வியிருந்திங்கடனைக் காண்டலுமேநிறைப்புறா
நல்லியாளொளைச்சொல்லும் பொன்னனன்றனுயியுறுவ்
கவ்வையமிருதாரையெம்பாள் கலவிசெயவேபெண்ணவி
வல்விமலங்கூடும்வகைச் சருவல்பிகவாய்ப்புற்றான். (௮)

மையல்மிகச்செயுமுதா வடிவினள்மலரைவென்ற
நெய்யொழுகுமேவுரகண்ணாள் சருவிமிகவெழுங்குதலாள்
மெய்யழகார்தருசோமன் வேள்கணைபட்டிடமெலிந்து
தையலைத்தான்புணர்வினைக் குருமனையென்பதுந்தனைந்தான்.

வாசவனும்பிரானைக்க டேயாறன்வந்தருடேன்
பாகனைத்திலுருவாய் வதிந்தான்றன் மலர்வேத
றுசிலொருகாலிருந்தாள் கோசிகனுந்தானோனிற்
தேசபொழுகலியறியா மையல்வசோதோ. (௧௦)

ஆகமிர்ந்திறநாடை வெனயக்கட்வி லருந்தூதுறை
காதலிறவைமணந் தேசவிக்காதண்டான்

பூதலமேழும்வழிபுக் கிணையின்றன்றிருப்புடைய
ஆதலினித்தலத்தபொன் னேன் றன்சினத்தறுபினனுல். (௪0)

கோலங்கெப்பெற்றமையாற் குருமனையென்றெண்ணுது
சாலவிரகாற்கூடிப் புதன்றன்னைப்பந்தனையா
வீலமுயனெய்கொண்டு வின்கலியெந்தணர்ந்து
மூலமேகெடுமையென மொழிந்திட்டான்கடுஞ்சாபம் (௪௧)

பொன்னேனைச்சாபமது புகன்றிடலும்போதொன்றிற்
கன்னேறென்வொருகலையாக் குறைந்தற்றுலைம்மூன்று
பின்னுருக்கலைகுறைய மீதியொருகலைநிற்பத்
தன்னுவியொன்றுமே யின்றனைக்கசியென்பான். (௪௨)

அத்தகைமை தனைக்கண்ட மகதியாழ்மைமுனிவன்
சித்தமகிழ்வொடுநோக்கிச் செழுங்கலையோய்மையத்துன்
மெய்த்தவநெறியீங்குத் திருப்புன்கூரிடைமேவிச்
சுத்தவருளாகரனுடையன் தடியைத்தொழுதுய்வாய். (௪௩)

எனவுரைத்தமொழிகேட்ட வழுதகுணத்திங்கள்பான்
மனவுவப்பினொடுசென்று வண்மையொடுவலம்வந்தே
யனகமுறத்தன்பேரால் வாவியொன்றமைத்தானைச்
சினகரத்திற்பதிட்டைசெய்து தொண்டுசெயத்திருந்தான் (௪௪)

இடபதீர்த்தத்தனிலு மிந்திரதீர்த்தத்தனிலுந்
திடமுறமேல்புக்காடிச் சிவலோகநாயகன்றன்
கடிமைமெனவேவிறைஞ்சி யழுதினிலைமேடகத்
தடசபதிதாள்புரிந்து சபரிலைபேகண்டனனுல், (௪௫)

உன்னருகிற்கொண்டுண்டு தவறிலுயிர்போமெனவே
யென்னிருக்குவெய்முதலா யயிடைகந்தனையியற்றிக்
கள்ளிருக்குமலர்தொக்கொ டருச்சித்துக்கம்பலையாய்
தென்னிருக்கும்பீடிகைக வண்மையொடுநேர்ந்தியற்றி. (௪௬)

வெயிரகன்றதாபதிபத்தினி சேதனஞ்செய்தே
புயிரகலாதறும் பற்பொற்றுன்போற்றிப்புயும்வண்ணங்
கயிரவநாயகன்கரைந்து கனிந்திடாவுயிராரும்
புயிர்ழக்குப்புல்போல்லா வென்றனம்பதைத்தனனுல் (௪௭)

அறந்தவர்கடொழும்பாதச் சோதியேன்கருணை
நிறைந்தருளாயிலையென்று நேயனேனிழைப்பக்காற்
சிறந்தசெல்வமிகப்பெற்றுச் சேர்வினைவிளைப்பயுமன்னை
பிறந்தபின்போவெளிக்காப்ப தெந்தாய்நீயிரங்குதியால். (கஅ)

முன்னொருமையேற்றிறைவன் றனைச்செற்றமுண்டகத்தான்
பின்னொருமையேத்தியமாற் கண்டன்றான்பெறவளித்தாய்
என்னொருமைச்சாபத்தை நீத்தனன்னருள்புரியாயே
லுன்னரியாய்கருணையிலா தனாதனிதுமுறுவனே. (க௯)

உம்மையின்மரபாதகன் முனிவர்நிலைகாரணமையிற்றொடு
நம்மையலாவிவற்புரப்பா ரரென்றானின்றனைபால்
மெய்ம்மையலானின்வாக்கு விளம்புமோவேதமன்றே
வம்மொழியும்பொய்யாமோவெனவுன்பாலடைந்தனனால். (உ0)

வேறு.

என்பனாதிபல வியம்பியேத்தியே
முன்புளங்கரைந்தவனிற்பமுன்னுமோ
ரன்பிறுக்கிரங்குற மையன்றோன்றியே
தன்பெருந்திருவுருக் காட்டிதந்தனன். (உக)

வணங்கினின்றோங்குறு மதியைநோக்கியே
யணங்குநேல்சாபம் பொன்னவனைதந்தா
ரிணங்கியகலையிறும் குறைநவையெய்திலும்
வணங்கெழீஇவளர்கவ வெய்யவரத்திறலென்றான். (உஉ)

என்றருள்புரிந்தபி னிமிணையிலெம்பிரா
னன்றொருகலையினை யங்கையேந்தியே
தன்றலைச்சடிலத்திற் றரித்துநின்றனன்
குன்றவில்லிப்பெருங் கருணைக்கொண்டலே. (உ௩)

மதியவன்றேய்ந்தழி வளரும்வண்மைத்தா
நதியணியெஞ்சிவலோக நாயகன்
விதியருட்டன்மையி னன்றிவேறுண்டோ
கதியினைல்லதார் காட்டுகிற்பரே. (உ௪)

முற்றிற்று.

சந்திரன்பூசித்தபடலச்சருக்கம்.

ஓ சௌனகாதிரிஷிகளே! கேட்பீரென்று சூதபௌராணிகர் சொல்லுகின்றார். ஆதிகாலத்திற் சந்திரனென்பவன் எக்காலமும் ஒரேதன்மையாயுள்ள தனது மகாஜனங்களனைவோரிலும் மிக்க அழகும்வாய்ந்து விளங்கியிருத்தலின் வியாழபகவான் மனையாட்டியாகிய தாரையென்பவள் சேர்ந்தண்டு வியப்பெய்திச் சித்தந்தக்கரிய மோகங்கொண்டு தன்னைப்புணருமாறு வேண்டவும் அவன்குருமனைவியென்று ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருந்தான். அவள் பலாத்காரமாக வென்னைப் புணரவேண்டுமென்று சேர்ந்து புதனைப் பெற்றமையால் வியாழபகவான் கோபங்கொண்டு சந்திரா அழகு குறைந்து உன்கலையெல்லாம் நாளுக்குநாள் தேயக்கடவையென்று சபித்தார் சந்திரனானவன் அக்கு ஒவ்வொருகலையாகக் குறைந்து ஒரோகலையாயிருந்தகாலத்தில் நாரதமுனிவரால் கேழ்வியுற்று இத்திருப்புன்கூரையடைந்து தீர்த்தமாடிச் சிவலோகேசனைப் பூசித்து வளரும்படியான வரம்பெற்று வணங்கித் தமது பதவியையடைந்தானென்று சூதமகாரிஷியானவர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

சருக்கம்முற்றிற்று.

சூரியன் பூசித்தபடலம்.

விரிதிரைக்கடல்வெண் டிங்கள்சாபத்தை
யொருவியுய்ந்தமை யோதினமாயினிச்
சுருதிநாயகன்றுணிமலர் துன்னிய
பருதிபூசித்தபான்மை பகருவாம்.

தக்கனென்னுக்கதனன்றும்புரி
மிக்கமாமகத் தன்னிடைமேவுத

வுய்க்குமோபாசரங் கேட்டபின்னேறொலைக்
தொக்குநின்றன ரன்னவன் குழுவில்· (௨)

உவணப்புள்ளினை யூர்பவ னேயிமை
யவணைத்தன்னைப் புள்ளுருத் தாரகத்தா
னெவனைக்கூட்டமும் வந்தமையெவ்வழியே
யுவலிற்சார்ந்தன னுக்கிரதத்தனலே. (௩)

திங்கடன்னைச் செறுத்துப் பதம்வைத்த
மங்குறுப்பம ... ய்த் தனும்வாரிவன்
பங்கமுற்றிடவே யொளிபாற்றியே
சிங்குறும்படிச் செய்தனன்றீமையை, (௪)

நல்லவர்க்குபகார நன்றிறியார்
நல்லநன்ப வாழ்வைப்பனை...
செல்லவன்றக்கன் பக்கத்திணைந்தலால்
பல்லிறுத்தனன் எங்கள் பகவனே. (௫)

பேதையாட்புப்புணர்ந்தவர் பின்னரும்
பேயரேயலதென் னெனப்பேசுவார்
தீயர்தங்களைச் சேருநர்தம்மையுந்
தீயரென்பதற் கென்னசந்தேகமே. (௬)

மற்றுமுள்ளவர் வானவர்யாருமே
குற்றமொவ்வோர் வகையாற்குறுகலாற்
முற்றகால்கை சிரங்களிழந்த...
செற்றனன்சிம்பு ளாகியதேவனே· (௭)

இக்குழுக்களி னிடை பூடுறமிசைப்
புக்குளார்தம்மில் புண்படாரில்லையால்
செக்கர்வான்கதிர்த் தேவன்செவ்வாய்ப்பற்
களுக்கதாலென்செய்வேனென வுன்னினன், (௮)

இக்கிலாங்கலி யாவையுமேற்கவே
தக்கல்லெயிறின்றித் தவிர்ந்துளா
னக்கருக்கொருகண்ணின்றன்னிறு
மிக்குறைவினை யெய்த்துற்றனரோ, (௯)

ஆரணிக்கபெம்மான் முனைமண்ணிவே
பூரணத்தம்பியத் தடிபோற்றியே
வேரலின்கண் விளங்குறுமுதற்றென
மூலம்பெற்றிடு வேணுமுன்னினான். (௧0)

ஏகநாயகனென்றியம்புஞ்சிவ
லோகநாயகன்வாழ்வுறுநோன்மைசேர்
போகபூமியெனச்சொற்றிருப்புன்கூர்
மோகமுற்றடைந்தாங்கதின்முன்னவன். (௧௧)

வேறு.

தன்பெயராலொரு கோட்டந்தான்றொட்டே
யன்பினிற்சிவலிங்கப் பதிட்டையாற்றியே
முன்புறவிடைத்தடம் விதியின்மூழ்குபு
வென்புநெக்குறக்கண்ணீரரும்பவெய்துற்றான். (௧௨)

வரன்முறைவணங்கிநேர்மைறபின்சோதியைச்
சிரன்மிசைக்கைத்தலங் குப்பிச்செய்வலர்
தரன்முறைவர்தமுதலீசத்திற்றங்குபு
பரன்றிருவடியினிற்பூசைபண்ணுவான். (௧௩)

சங்கரனையனாதிக்கீறிலன்புற்றே
செங்கணையுற்றிடுந் தினகரப்பிரான்
கொங்கலர்ந்தருமலர் கொண்டருச்சித்தே
யங்கணபோற்றியென்றடிவணங்கினான். (௧௪)

வித்தின்றிவிளைவதொன்றில்லையெய்யவின்
மித்தின்றியுலகுளதாதற் செவ்விதோ
வித்தனைச்சென்றெனும் வணங்கும்பேதைபால்
சித்தம்வைத்தருளுமெ தேவபோற்றியே. (௧௫)

ஆட்டுவைப்பாரனே யாடத்தக்கதைக்
காட்டுவைப்பாரனே காணுமின்கவை
யூட்டுவைப்பாரனே யுறக்குவித்துப்பின்
கூட்டுவைப்பாரனே குழகபோற்றியே. (௧௬)

பல்லிலாதாருமேற் பரமமந்திரஞ்
சொல்லிலாதாருமாற் சொற்பயிப்பின்றேன்.

மல்லிலாதாகுமே வாழ்விவயுற்றிடு
மில்லிலாதாகுமே யென்செய்கிற்பனே. (கஎ)

இச்சிவசூரியனென் றிவ்வெல்லையே
மெச்சுறமேலவர் விளம்புவாரன்றோ
வச்சனுக்குக் கண்ணளித்தல்போலவே
சச்சிதானந்த தந்தருள்வைதந்தமே. (கஅ)

சதனமீந்தரு டருந்தலைவதற்பர
மதனமோமுதலியர் மண்ணில்வானினில்
வதனர்தான்பல்லின்றேல் வனப்புண்டாங்கொலோ
விதனமெய்திடினிக்கென்ன மேன்மையோ. (ககூ)

என்றுபற்பலதுதி யிசைத்தலோடுமே
யென்றுமாமலர்முக மிறைவனோக்கியே
சென்றுறுதசனமுமருளிச்செய்யவா
யின்றுபோல்வாழ்தி யென்றேவினனரோ. (உ0)

எக்குறைதவிர்த்துறவெண்ணுகிற்பினும்
பக்குவம்யாவுமே பலிப்பவேண்டினு
நக்கனென்றிடு சிவலோகநாயகற்
புக்குவேண்டிடில் வராப்பொருள்களென்னையே. [உக]

முற்றிற்று.

சூரியன்பூசித்தபடலச்சுருக்கம்.

சூதமகாரிஷியானவர் நைமிசாரண்ணியரிஷிகளை நோக்கிச் சொல்லுகின்றார். கேட்பீராக பூர்வத்தில் தக்கனென்பவன் மகாபலவானாய் பரமசிவத்துக்கு மாமனாயிருந்தான். அவன் மகாயாகஞ்செய்யத்தொடங்கி பிரம விஷ்ணு முதலாகிய முப்பத்துமுக்கோடிதேவரும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் சூழ யாகம்புரிந்தான். அக்காலையில் சிவபெருமான் தமது நெற்றிக் கண்ணிற்பிறந்த உக்கிரவீரபத்திருக்குக் கட்டளையிட்டபடி அக்கடவுள் அந்தயாகத்தினிடையே சென்று விண்டுமுதலிய

தேவரைத் தனித்தனியே தண்டிக்குங்கால் வாயிலுள்ள பல் விழுந்த சூரியனானவன் பெருக்கசிந்தித்து இத்திருப்புன்கூரெண்ணும் உத்தமதலத்தைச்சேர்ந்து சிவபதீர்த்தமாடிச்சிவலோகேசனைப்பூசித்து வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து சிவபெருமானே என்முகத்திலுள்ள பல்லில்லாமல் பற்களையருள்செய்யென ஐயன் அருளினால் பற்களைப்பெற்று மகிழ்வுடைக்கு தன்பேரால் லிங்கப்பிரதிட்டை புரிந்தனன் இத்தலத்தைச்சேர்வாரையுமுள்.

சூருக்கமுற்றிற்று.

அக்கினிபூசித்தபடலம்.

பஞ்சமிலருடரு பாழுறப்பெற்றபின்
செஞ்சுடரவன்கதை செப்பினும்மினி
வெஞ்சுணமேவிடு வன்னையையேவிய
வஞ்சிதனர்க்கையைப் பறைகுவதுமோ. [க]

பணங்களினரவணி பாதம்போற்றிடு
குணங்களுள்ளாரையே தெய்வமாக்கொள்வர்
குணங்கள்சற்றிலரவ்வெக் கொள்கையோருமே
பிணங்களென்பவலர் பேசலென்னையே. (உ)

தான்கெடவன்றியே தட்டர்சாருவோர்
தாங்கெடுவாரெனும் தையந்தாருமோ
வாங்குறுந்தக்கன்பா லுறுந்தன்மையா
லீங்குநல்லைந்தினன் தேய்த்தேவனே. [௩]

முழுதிணைமயியுண முன்னுநாவினைப்
பழுதுறப்பிரிதமுன் பால்மையென்னுறன்
வழுவுறுகாலினன் பனைத்திறன்னுற
னெழுவண்ணாவினை யவப்பிரதிட்டிதம். (௪)

நன்குறைவுறுதிறந் குண்ணாவ்ருவன்
தன்றுணைந்தருக்கமுத்த தகனமாக்குவன்
மன்றுளைக்காதலிலை தெரிந்திலோமே
பொன்குலாதிரசயில் நாமூர்த்தித்தேவரோ. [ரு]

கிராமடைந்து தீர்த்தமாடிச் சிவலோகேசரைத் தெரிசித்துப் பூசித்துத் தன்னுடைய அந்தரங்கம் உண்டாகும் வரத்தைப்பெற்றுத் தன்பேரால் லிங்கப்பிரதிட்டை புரிந்து தன் பதவி யடைவானாயி னான்.

சருக்கம் முற்றிற்று.

வானரம்பூசித்தபடலம்.

செவிக்குணவான வேதச் சிரப்பொருடிருத்தாளின்கண்
மவிச்சருக்கினைவிண்ணோர்க்கி யம்பவனர்ச்சைசொற்றும்
புவிக்கிறையான தாசரதித்தனையாகப்போந்த
கவிக்குழாமர்ச்சனைசெய்த காதையைக்கூறுகிற்பாம். (க)

நிசிசரக்குழுக்கடம்மை நேமியிற்றுமிக்கப்போந்து
தசரதன்வெந்தனாலே தாசரதிப்பேர்வாய்ந்து
கசரததுரகங்கொண்ட காகுத்தனெனுமிராமன்
குசரதங்கையிற்கொண்டே யயோத்தியிற்றன்னினானால். (உ)

பிதாவொடுதாய்க்குஞ்சேய்தா னடக்கும்பெற்றியர்போரண்மை
முதாமுறைமன்னர்க்கெல்லாந் தருமநன்னெறியுந்தம்பி
யிதானமுமில்லறத்தி னேர்மையுஞ்செங்கோனேருஞ்
சதாசிவபூசையின்றேற் றமுங்காட்டத் தரணிவந்தான். (ங)

அன்னையும்பிதாவுஞ்சொன்ன மொழியினைச்சிரமீதாக்கிப்
பின்னையாஞ்சீதையோடுதம்பியும்பெட்பிற்கூடி
முன்னைவானகரநீங்கி முளரிகாந்தாரம்போந்த
தென்னைபேசொல்வன் கோதாவிரிநதியெய்தினானால். (ச)

பொய்யிராவணமகத்தைப்புரிதரும்பொற்பிர்கேண்மின்
மெய்யிராவணந்தானும்ற மகதேவர்க்காதியான
வையிராவணன்முன்மேவுங் கயிலையையகற்றித்தூக்குங்
கையிராவணன்றான்சீதை தன்னையே கவர்ந்துசென்றான். (ரு)

சீதையைப்பிரிந்தபின்பு சிந்தனைமிகைத்தோனாகி
வாதையையடைந்துணங்கிக் கிட்கிந்தைவரையைமன்னி

வேண்டுமையலாலெய்த விட்டிப்பின்றேனைநட்ட
காதையைச்சொல்லவென்றால் கடலெனவிரியுமன்றே. (௬)

அவுண்வருதினியைக்கூடி யாயிழைதன்னைத்தேடத்
தவனடையாளங்கூறித் தரணியிற்காண்பினென்ன
வவன்முனமுய்த்தகாலை யொருங்குராற்றிசைபுந்தேடிக்
கவனவேகத்திற்சென்று காஞ்சமாம்பதியைக்கண்ட. (௭)

அப்பதிமகிமையாவு மான்றவர் மொழியக்கேட்டுச்
செப்பருங்குணத்தின்மிக்க வெஞ்சிலலோகதேவன்.
மெய்ப்பொருசனம்போற்றின் வேண்டியசிறல்கொள்வோமென்
றொப்பறுமர்ச்சைதன்னை யுஞற்றறவெண்ணியுங்கண். (௮)

அர்ச்சைக்குவேண்டுமாறு கனிமுதலனைத்தும்பெற்றுத்
தற்செய்கைக்கேற்பமேல்லே ஞானநடர்தம்பிலாடி
யுற்சவம்புரிவதேய்ப்பவுண்மை ரிஷிபேடனித்து
நற்செயல்புரியும்பொன்னி நதியிடைநறுகேர்கொண்டு. (௯)

தேவுலகிடையுமிப்பூ வேதிதனைத்தேவர்செப்ப
மாவுலகிடைவேறன்னமனியிலெனக்கொணர்ந்து
மூவுலகினுமப்பானுமேமன மெய்த்தகாலே
பூவுலகெனும்பேரன்று முதலின்றும்புகலுவாரால். (௧0)

திருச்சிறப்புற்றவிர்தத் திருப்புன்கூர்நாதன்றனுக்
கருச்சனைபலவுமாற்றிக் கனிவகையளப்பிலாது
வரிச்சிலைத்தம்பிமொய்ப்ப மதுக்குடம்வரைவிலாமே
யுருச்சனையாளுக்கு நிவேதனமுவப்பிற்செய்து. (௧௧)

ஆபதிபருவியற்றிக் கொடைசம்பாவுமாற்றித்
தாபதர்பலர்க்களித்துத் தனையிலெனச்சமழ்ப்பச்
சிபதியாங்களருத்தல் தூய்தேவன்கெறிக்குசேனை
யாபயாவுந்தெரிப்பப் பரகியேபழிச்சலுற்ற. (௧௨)

பரசிவம்பிரமமென்னப் படுமொருமுதலேபோற்றி
சராசரனங்கள்யாவுங் களித்துனைக்கேவல்செய்யத்
தரையிலெவ்வுழிசென்றுறைந் சதாபரயிகவருந்த
வாமருங்புரியவேண்டும் வன்னாலேபோற்றிபோற்றி. (௧௩)

இராகவன்றூதராகவேகலாணிருலைத்தி
லராவகலல்குற்செவ்வா யணங்குடன்னைக்காறு
விராவியகருணைபெற்று மீண்டிடக்கருணைசெய்வாய்
காரசலவுரியாயெங்கள் கணகணுபோற்றிபோற்றி. (கச)

முசக்கலையொன்றுகையாற் கூவிளம்பறித்துமுன்னைஞ்
சிக்கலையுடையான்மீதே யெறிதலின்றாணிமுற்று
மிசைக்குறுமுசுகுந்தப்பேர்ச் சக்கரவர்த்தியென்றே
துசக்கொடிபெற்றேயாண்டான் பெருமையார்சொல்லப்பாற்றே.

நயத்தொடுமிக்கசெல்வம் வேண்டிலேனுலமீது
பயத்தொடுமன்னரெல்லாந் திறையிம்பரிசுவேண்டேன்
சயத்தொடுவிமானமேறு மிந்திரன்கதியும்வேண்டேஞ்
செயத்தொடும்வாழ்கவென்று கருணைசெய்வாயென்ன. (கசு)

எனப்பலதுதிபுரிந்தே யெந்தைதன்னருளும்பெற்றே
தினைப்புறுபலமொன்னார்க டமைத்தெறிநெருங்குமுற்ற
வினைப்பலசேகங்க ளப்பதியிகந்துதென்பான்
முனைப்பெறுகடல்பார்த்த தொப்பவேமுடுகிச்சென்று. (கள)

முற்றிற்று.

வானரம்பூசித்தபடலச்சருக்கம்.

சூதமகாரிஷியானவர் நைமிசாரண்ணியவாசிகளைநோக்கிச் சொல்லுகின்றார். ருமகரிஷிகளே! கேட்பீர். பூர்வத்தில் அயோத்தியாபுரிக்கரசனாகிய இராமமூர்த்தியின் மனைவியாகிய சீதாபிராட்டியாரை இலங்காபுரியை ஆண்ட இராவணன் கவர்ந்துகொண்டு போனகாலத்தில், இராமமூர்த்தியானவர் வாலியைக்கொன்று சுக்கிரீபனுக்கு அரசளித்து அவனது வானரசேனைகளை வருவித்துச் சீதாபிராட்டியாரிருக்குமிடந்தேடிக் காண்கவென்று செலுத்த, அச்சேனைகள் இலங்கைத்தீவுக்குப்போகும்போது திருப்புன்கூரென்னும் முக்கியதலத்தின் மகிமையை யுணர்ந்து சிவலோகேசர்சந்நிதியடைந்து தீர்த்தமாடிப் பூசனைபுரிந்து தாங்கள் செல்லும் இடங்களில் தங்

னுக்கிருடன்னும்படிக்கு காய்கனிகள் கிடைக்கவும் சிதாபிராட்டியைக்காணவும் வரம்பெற்றுச்சென்றன.

சருக்கம் முற்றிற்று.

பதஞ்சலிமுனிவர்பூசித்தபடலம்.

ஈசனெஞ்சிவலோகத்தோ னெந்தையையிறைஞ்சிநின்ற
நேசகுமாரங்கள்பெற்ற வரத்தினைக்கெழுமச்சொற்றான்
தாசனென்றென்றென்றைக்குந் தவம்புரிபதஞ்சலிப்பேர்
யாகிலாமணியனுன்செய் பூசனைவழுத்துவாமால். (க)

வேறு.

பதஞ்சலியாமலே தவத்தைநேர்ந்துளான்
பதஞ்சலியாமிகு திருவுள்ளத்தவ
னிதஞ்சலியாமலே யுரைக்குமேற்றத்தன்
பதஞ்சலிமுனிவனென்னும் பான்மையான். (உ)

சேணுறும்விபுதர்தாள் போற்றத்தில்லையுட்
பாணுறும்விபஞ்சியர் பரதம்பாடுநின்
றாணுறும்பெருநடந் தன்னையென்றுமே
காணுறுதேயுளக்கண்டிலாதவன். (ங.

இரசிதகிரியினை யெய்தியுற்றநாள்
விரகிலோனதனை யண்ணல்வேதியற்
குரைசெயுமென்மையை யுன்னியித்தலம்
பரசுறவேயுளம் பதிந்திற்றனரோ. (ச)

இறையிடிற்புகழுமை திருப்புன்கூரினி
லுறையிறையினை யடிவணங்குற
வுறைவிலையெய்தினே னெனவுரைத்தலும்
பெறலியதன்னையும் பேசினனரோ. (ரு)

இன்டையோன்றுறையை யெய்தியெய்திய
* வுன்டையோர்பேரச்சை யினையுருத்திய
பண்டைநாள்பெற்றிடு பயனினைத்தையுங்
கொண்டுளக்கழ லகற்றிமார்வத்தான். (அ)

---

* உண்டை—சேனை

உண்டையோடிந்திரனுற்று மர்ச்சனையைக்
குண்டையூர்பவன் களிகூர்ந்துகோதமன்
பண்டைநாளிந்திடு பழிதவிர்த்திடு
மொண்டிறற்செய்கையை யுன்னுவானரோ. (௭)

யானுமத்தலத்தினை யெய்தியர்ச்சனைபக்
கோனுவப்புறப்புரிந் தளப்பில்கோடியாம்
பானுவைக்கண்டருள் பழுத்தளித்திடுந்
தேனுவைப்பெறுவலென் றுளந்தெளிந்தனன். (௮)

இருபுறம்பொன்னியா றெய்தரப்பண்வாழ்
வருபுறம்பணையொடும் பொழில்கண்மல்கியே
திருப்புறம்போந்திடா தமைந்தசீர்கொளின்
னொருபுறம்போந்திடுந் திருப்புன்கூருற்றான். (௯)

தலவிசேடத்தினை யுளத்திற்றான்கொண்டே
பலவிசேடங்களும் பொருந்தும்பண்பினை
னலவிசேடத்தட மிலிங்கத்தாபனந்
தவ்வியேப்புறமுனங் குயிற்றினனரோ. (௧௦)

அத்தடமூழ்கியும் விடையின்பேரமை
மெய்த்தடமூழ்கியும் வெள்ளிக்காப்பொடும்
பொய்த்தடம்போக்குறு மணியும்பூண்டுளை
சித்தடச்சந்தியைச் செய்யப்பெற்றபின். (௧௧)

சடபரிசெய்பொருளை யாவுந்தன்கரத்
தபரியாத்தொண்டு மூவலமுறுத்தியே
யுபசிடதப்பொருளினை யுளங்கொடே
சப[illegible]ாகவே சமைப்பவுன்னினான். (௧௨)

உந்தியின்னீரெலாமுற வரித்துமே
யைந்தெழுஞ்சுத்தியை யாசவாற்றியே
புந்தியின்மாயையின் புணர்ச்சிபோக்கியே
யிந்தியமவித்தன னிகியெய்ந்தனன். (௧௩)

அருச்சனைமுதலிய கடன்களாற்றியே
யுருச்சலைவநிவேதன மொருங்கமைத்தரோ

மந்தவனுக்கு சிவபெருமான் அருளிச்செய்த வண்ணத்தைக் கேள்வியுற்றவராகிய பதஞ்சலிமுனிவர் இத்திருப்புன்கூரென் னுந் தலத்தையடைந்து, தீர்த்தமாடிச் சிவலோகேசரைப் பூசித்து இலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து வேண்டியவரங்களைப்பெற்று சிதம்பரஞ் செல்வாராயினர்.

சருக்கம் முற்றிற்று.

வியாக்கிரபாதமுனிவர் பூசித்தபடலம்.

இம்முனிசாதைதலைய மிற்றெனவிசைத்
தம்முனியுடனுறை யன்னமந்திரச்
செம்முனியாம்புலிக் கால்சிறந்துள
மெய்ம்முனிவான்கதை விரித்துக்கேட்டிரால். (க)

தொல்லியக்கால்கொடு மாதவர்க்குளே
நல்லியல்பியன்றிடு நாயகப்பிரா
னல்லியல்கண்டனை யர்ச்சையாற்றிடச்
சொல்லியதையிசோ தொழும்பூண்டுளான். (உ)

தில்லையினடந்தரி சித்திடாமலே
செல்லையுமுணவுற விரதமேற்றவர்
வல்லவந்தரனருள் வரம்பிலாவரந்
தொல்லையிற்பெற்றிடு தூய்மைமிக்குளான். (ங)

வந்துறுகாளிலே வள்ளறன்னரு
ளுந்துறுபாற்றிரைக் கடலையுண்டிடு
சந்ததிபெறுமுப மன்யதாபதன்
றந்தையென்றிடுமிரு தவந்தழைந்துளான். (ச)

நாவலூராளிதான் சயிலைநண்ணுறப்
போவதைக்காண்டிறும் புண்ணியங்கொளு
மேவரும்புகழுமம் முனியையீன்றதின்
தேவனென்றிடு புகழ்சிறந்துளானரோ. (ரு)

நற்றுளவணிந்திடு மாவண்ணநாதனுக்
குற்றவைந்தெழுத்தினை யுணர்த்தினைத்திடு

மற்றவக்குருவினை மகவெனச்சொலப்
பெற்றவனிவனலாற் பிறிதுவேறுண்டோ. [சு)

ஒருவர்வைத்திடுகந்த வனந்தினுற்றிடு
மருமலரெடுத்தருச் சனையைமன்னிடிற்
பொருவரும்பயனவர் தமக்கும்போமெனப்
பெருமகிழ்வோடுதா னியற்றப்பெற்றவன். (எ)

கயத்துரிபோர்த்தவன் கழலருச்சிப்ப
நயத்தின்மாணவர்கள்பூ வெடுத்தல்கிடிற்
பயத்தினிலுறுவெனப் பானைழாமுனஞ்
சுயத்திற்றானேயெடுத் திடுநற்றாயவன். (அ)

உடுவினைமழுக்குவ னுதயமாயபின்
கடிமதுவினையறு கால்களுண்டுறிற்
செடிமலரனைத்துமுச் சிட்டமாமென
விடியுமுனெடுத்துறு மேதக்கோனரோ. (கூ)

எங்குலப்புறவதன் னவனன்பேற்றமே
கங்குலின்மலர்கொய்யுங் கருமநோக்கியே
யெங்குலநாயகன் வரமிசைந்ததா
லங்குலிதொறும்விழி யமைந்துளானரோ. (க0)

அகக்கணையரனடிக் கமைக்கப்பெற்றவன்
முகக்கணானோக்கியே முருகுசேர்மல
ரிகக்கணார்போலவே யெடுக்கப்பாலனே
நகக்கணானோக்கியே கொய்யநண்ணுவான். (கக)

பழுதறுமலரொடு பத்திரத்தினுங்
கெழுதகுந்தருக்களி லேற்றங்கொண்டிட
வழுவுறும்பனியினி லெனும்வழுக்கிறை
அழுவையிணடியிரை யுற்றுளானரோ. (கஉ)

அன்னவன்கைவிலி லருகுமாற்றனுசொன்
மன்னவன்பதியி னிப்புரைமுன்னியே
யென்னவன்பெருமையென் றெண்ணிபெய்திய
பின்னவன்பெற்றியைப் பெட்பிற்கேட்டிரால். (கங)

வேறு.

தரஞ்சமாவனக்காட்டினைக் கண்ணுற்றி
நிரஞ்சனைத்தலைப்பேற்றி னிலம்பயில்
வரஞ்செறிந்திடு வாவியுந்தொட்டபின்
றரஞ்சிறந்தவிலிங்கமுஞ் சமைத்தனன். (கச)

வாவியாடி வழுவில்கடன்முறை
போவிலாமலா ற்றிவலம்வந்தே
யாவியன்னவ னம்புயத்தாண்மிசை
மேவியேபணிந் தான்வினைவிட்டுவான். (கரு)

ஆதியந்தமில் லாதவம்மான்றனைக்
காதியந்தம தாமபிடேகமோ
டோதியாவுஞ் சரியைக்குள்ளன
வோதியாற்புரிந் தேபணிந்தோதுவான். (கசு)

வேறு.

கண்ணெல்லாங் கரஞ்சவனச்சிவலோக நாயகப்பெம்மா
னேயிய, வெண்ணமெய்ங் கண்ணையுமையா மோ விக்கமதுபெருங்கட
லையில்லூக்கொல்லோ, மன்னுந்தனிருமடைந்தவாகுமெதோ நின்
னருளின்வாழுமுகண்டா, வெண்ணமெலாமுழும்படிக்கே யெனக்
கருணிற்பிறைமுயாமோ வினியிவாயே. (கஎ)

வாயசந்தானெனுருகேசடியுநிறு மொரு கல்வின்முனையரு
வுங்கொல்லோ, *பாயசந்தானண்டையுண்டையாயுதிலும் வல்லிய
முன்பாறிடாவோ, தேயதிருப்புன்கூரிலெனதுகருத்திருந்தோ
ய்கனிலத்தி, லாயசந்தானடையாய்நீ யெனக்கந்தமிந்தமதெ
ன்றுகுமம்மா. (கஅ)

என்குற்றமியாக்கருளாதிருந்திடினே சிவலோகப்பெரும்
மானே, முன்குற்றம்பன்குற்றம்யாவுங்குணமாமே யெனமொழிந்
தோர், நன்குற்றமொழிபார்க்கினடியருரை நின்னுரையன்றே
தவின்றோர், தன்குற்றமெனவிவாய்கொல்லோ வென்றேனி
யென்சாற்றுமரமே. (கக)

* ஆயாசமென்பது—குறைவிற்று.

வேறு.

[illegible] மறைதேசுவான்றனக்
கன்னயந்திரந் தன்னையருளியே
பின்னமின்றிப் பலவருட்பேறுற
வென்னையாளுடை நாயகனீந்தனன். (உ0)

வேண்டுமாறு வரமிகப்பெற்றபின்
தூண்டுசோதிய னும்புமுள்ளத்தவன்
காண்டொறுங்கண் பிலிற்றக்கரைதலோ
டாண்டுநீங்கியனுகினன்றில்லைக்கே. (உக)

முற்றிற்று.

வியாக்கிரபாதமுனிவர் பூசித்தபடலச்சுருக்கம்.

சூதமகரிஷியானவர் நைமிசாரண்ணியவாசிகளை நோக்கி ஓ மகரிஷிகளே! கேட்பீர்களாக: பூர்வத்தில் கைலையங்கிரியில் பிரமதேவனுக்குச் சிவபெருமான் அருளிச்செய்த வண்ணத்தைக் கேள்வியுற்று வியாக்கிரபாதமுனிவர் இத்திருப்புன்கூரென்னும் பதியையடைந்து தீர்த்தமாடிச் சிவலோக[illegible]செய்து சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து வேண்டியவர[illegible]பெற்று சிதம்பரஞ்செல்வாராயினர்.

சுருக்கம் முற்றிற்று.

சப்தகன்னியார்பூசித்தபடலம்.

வன்னிமானை மலர்க்கரந் தன்னிலே
மன்னினானை வழுத்துசன்மார்க்கரிற்
சென்னியாம்புலிக் காற்கலைதசெய்பிறைக்
கன்னியார்தங் கதைதனைக்கழறுவாம். (க)

முத்திருத்திய மூண்டகமாமலர்
வைத்திருத்திய தென்னம்வதனத்துக்

*அன்னயந்திரம் —தாம்பலமந்திரம்.

கோத்திருத்திய கூந்தலையையன்
பத்திருத்திய தாமுளம்பண்ணினேன். (௨)

சொன்னமாக்கொடி போலுந் துளங்கிடை
யன்னமாகுநடையுடை யம்பிகை
முன்னமேமகிடாசுரன் மொய்ம்பினைச்
சின்னமாக்குறச் செற்றிடவெண்ணியே. (௩)

வேறு.

மூன்றுகாமேற்கையாகிப் பின்மூன்றுகாடிருவாய்
மூன்றுகள்கலைமாதென மூவருவாரமும்
மூன்றிராத்திரிமலிதவ முயன்றிடலாலே
மூன்றுகண்ணுடைநாயக னுமைமறவமுன்னி. (௪)

டற்றலாரிலையெனும்படிப் பகர்வுறப்பாரின்
முற்றிலாமுலையனநடையாய்மிக *முதமாய்ச்
செற்றுகம்மிடைமீளுவ வென்றுதிக்காதுஞ்
கொற்றவாளிகளளித்தனன் கோறலின்பொருட்டே. (௫)

ஆயபின்மகிடாசுரன் றன்னைபாகவத்தின்
காயமெங்கணும் வானவர்மலர்மழைதூவ
மீயுயர்ந்தபொன்மாரியை மேகங்கள்பொழிய
மாயுறும்படிச்செற்றனன் மலைதருமகளே. (௬)

அன்னபின்னரேயிரத்த பீசப்பெயரவுணன்
வன்னியாசுரனெனப்படுமவுணரில்வல்லா
ரென்னவுள்ளூறுதானவ ரொன்பதென்பவருந்
துன்னவெங்கணுமின்னலைப் புரிந்துறச்சூழ்வார். (௭)

இந்திரன்றனையெள்ளியே யவனிபமேறி
யந்தரத்தினிற்றனையை நடத்துறவனைவார்
சந்திரன்றனைத்தவிர்த்து மரணத்தினிற்சார்வார்
மந்திரிக்கணைவவ்வெவ ரிருக்கிலைப்பை. (௮)

மயிலையீயெனவானவர் தமைமெலாம்வதைப்பார்
குயிலையீயெனக்குவலயத்தோர் சமைக்குறைப்ப

*முதம்—ஆசை.

நயிலைபூதியெனவானவர் மயிலேயேயிலைப்பர்
நயிலையானையமர்பொரக் கருதிவேகாண்பர். (கூ)

இன்னவாறிவாகைத்திடு மின்னலையெல்லா
முன்னமாலயனாதியர் தமக்குலப்புறுமோ
வென்னவாறெனவுமக் குணர்த்திடவென்றிசைமுபோர்
சொன்னவாறெலாங் கேட்டனள்மலைமகடொருந்து (க0)

ஐந்தெசந்தியாயகிலமெல்லாம் படைத்தளித்து
நந்தவேயழித்தேமலைறந் தருள்மலைநங்கை
நைந்துவானமுமவையமு நலிவுறுதென்று
மூய்ந்துறும்படிபவுனைச் செற்றிடவுன்னி. (கக)

உன்னிதாங்கியகரத்தனை மாலயன்முதலோர்
நன்னிதானமாய்வென்றிடத் துணையெனநண்ணார்
கன்னின்வேறதாய்ச்சங்கரிபுதவுறச்சபத
கன்னிமாரோனன்மின்ன குலவைகாக்கருத. (கஉ)

மத்தவாரணமுரித்தது மாபலியட்டுசேர்
சத்துருகத்தைபுரித்ததுந் திரிபுரமெரிப்பக்
கைத்தனுப்பெறமேருவை வளைத்ததுங்கானிற்
சத்தியன்றியுமொல்லுமோ சங்கரன்றனக்கே. (கங)

நகிரம்போன்றிடுஞ்சிலையினை வளைத்ததுமாலை
யிவாக்கேழலாயெடுத்தது மேனையோருமினைக்
கலருறப்புரிந்ததுங் கடலினைக்கலக்கதுமா
விவளாயல்லதுவெல்லாறும் வகையுண்டோவெண்ணில். (கச)

என்குலப்புறுமிவர் பெருந்தகைமையுமெண்ணிற்
கங்குலைப்பழித்திடு குழற்கன்னிப்பாவி
யின்குலப்பறுநவர்தரு நலமதுவென்றே
வெங்கொடியேயிதனை இசைவெடோன்னி.

முன்னமும்பஞ்சாக்கர மருள்புரிந்திடுமுறைபோ
லின்னமும்பலவாமொழி மெய்திடுமென்றே
அன்னங்கேட்டவாகண்டனப் பேற்றினுற்காண்போ
மென்னமுற்றுமன்பதே சீர்த்திடவெய்தி. (கசா)

நன்றுநேர்ந்திடுவாமெலா நல்லிதலங்க
ளொன்றும்வேறிலையென விவணைத்தலாலே
யின்றுங்கன்னியர்குடி யெனவியம்புவரொன்னிற்
றொன்றுதொட்டிறுபுகழ்மையார் சொற்றுறப்பார்ந்றே. (கஎ)

ஆயவிப்பதியெய்தியே யிடையெனுமாவித்
தாயதாம்புனல்மூழ்கு துவலம்வந்திதொழுது
மேயவர்ச்சைக்கிவேண்டிவ கொண்டுவெள்ளிடையி
னாயகன்றனையனுகினர் யாருமுண்ணயப்ப. (கஅ)

ஐந்துசத்தியாலகம்புறந் தூய்மையதாக்கி
மைந்துகண்கணீரரும்பிட நான்மறையாதி
முந்துரைத்தவோமாதிகள் முறைப்படிமுடித்தே
யிந்துசேகரன்றனக்கபி டேகங்களியற்றி. (கக)

ஐந்துதானமேனுறைதரும் பொருளெனவறிய
வைந்தெழுத்துருவாகியுற்றிலங் கமைவென்ன
வைந்தெனப்படுவதனமு மமைந்தனவென்ன
வைந்தெனுஞ்சிருங்கம்பெறு மரணகமகிழ. (உ0)

நாக்கினூற்றருந்தோலொடு தந்தியின்றோலு
மரைக்கணியுடுத்தப் பெறுமமலனுக்கேதென்
றுரைக்கவேமணிபற்பல விழைத்ததிவ்விளிசே
ராக்கெதிர்ந்திடுவோக்க வெழில்பெறவமைத்தார். (உக)

அத்தனுக்கெங்கள் சௌந்தரநாயகியன்றி
யித்தலத்தினிலெமையன்றிச் சூட்டுவரெவரே
பொய்த்தநுண்ணிடையார்க்கெலாம் பொருந்துமோவென்ன
பத்தியோடவர்சூட்டினர் பன்மலர்ப்படலை. (உஉ)

ஈசனைந்தெழுத்தெண்ணிமெய் யருச்சனையியற்றி
வாசமிக்குறு தூபதீபங்களை வயக்கி
பூசனைத்திறமுற்றுமே புரிந்தடிபோற்றி
மாசனைத்தையுநீக்கியே வழுத்தமுறலுற்றார். (உங)

மூத்தாரெனும்பக்குல்வாணகைமுகிழ்முலைபா
தித்தாம்பலபூவணி நாயகிக்கிறைவ

பத்தருளவர் தங்களுக் கருடரும்பல
வித்தமாகியசங்கர னின்மலபோற்றி. (உ௪)

வந்தரத்தபிசாதியோன்பதின் மனைமடிக்கச்
சிந்தைகொண்டனம் மேற்செய்வகையினைத்தெரியோ
மெந்தமக்கருளளித்தெந்நிலையடைக்கலமீதி
யிந்துசேகரவிறைவ வென்றுதொழுதனர். (உ௫)

உன்னருட்டுணையுள்ளதே துலகெலாமுறவாய்
நின்னைத்தொழுமென்றுன் கரியந்தெய்யனென்று
முன்னருட்டுணையில்லதே துலகுயிர்க்கொரு
வின்னலுற்றிடுமே யெங்களிறைவபோற்றி. (உ௬)

எண்புயத்துணைமொழிந்த வெஞ்சத்தமடரந்தெல்லா
நினைப்பருந்திருவுடன் கைலாசத்தெழுந்து
முனைப்பொரவென்பேனின்றமுதன்மை சேர்படைகளிந்து
அனிப்பலவாமுகங்கள் சாருமென்றியன்றான். (உ௭)

என்றருளித்தலோடு மெய்ப்பரமேட்டியோர்தாரு
சென்றனரவுணர்மேவு குழுமிற்சேனையோடு
மன்றவொரூர்தசேனை பகைவரிடையேபுக்கு
வென்றிடப்பெரும்போராற்றிப்படைகளைச்செற்றனர்மேலும் (உ௮)

இரத்தபீசப்பெருந்தவவுணன் மெய்யிடையினின்றுக்
கரித்துச்சொரிதல் துளியொருதுளி தரையின்வீழ்ந்து
பெருத்தவிருதுவத்தோடு கோடியாகப்பெற்று
அருத்தவர்தம்மைக்கோற லாசுக்குமானதென்று. [உ௯]

வெஞ்சமர்புரிந்தே வேறிலையியதென்றெண்ணி
பஞ்சவர்போரவனை மொழிப் பமென்றுள்ளக்கொண்டு
பஞ்சமெல்லையானமயிர் காளியைப்படைத்தாரென்று
செஞ்சியுளதுமவனரத் பெருக்கையுந்தெவிட்டாளன்றோ. ( )

சிறுசிறுந்தோணிதர் தான் கடலெனக்கிளர்ந்தபோழ்தும்
பாழ்படும்தமிதர் தாமுக் தரையிலைச்சப்படாமதுவன்ன
வேழ்பெருத்தேதவிமாறு மெய்த்தவிவாளர்கிட்டிப்
கேழ்படவர்துமோரை யெலிதனர்விதிவேறுதிம். [௩௧]

பொன்னெனுமரிதன்னைப் புயல்பெயவின்றேரெல்லாம்
ன்னுயாமலரின்மாரிபெய்யப் பல்லாண்டுகூற
வன்னையாயருளுமெங்க ளம்மையாருறையுமாற்றால்
கன்னியார்குடியெனப்பேர் வாய்ந்ததென்றுங்களுமம்மா. [கூக]

முற்றிற்று.

சப்தகன்னியர்பூசித்தபடலச்சுருக்கம்.

சௌனகாதிரிஷிகளே! கேளுங்களென்று சூதபுராணிகர் சொல்லுகின்றார். உமாதேவியாரானவர் தேவாதியர்க்கு தீங்கா இழைக்கவே புரிந்து வருகின்ற கொடுமையுள்ள மகிடாசுரனென்னும் அசுரத்தலைவனைக் கொல்லுமாறு திருவுளந்தொண்டு முன் மூன்றுநாள் துர்க்கையாகவும், இடைமூன்றுநாள் இலக்குமியாகவும், பின்மூன்றுநாள் சரஸ்வதியாகவும் திருவுருக்கொண்டு நவராத்திரியாக சிவபெருமானைப் பூசித்து அருந்தவஞ்செய்தனள். பின்னேகொண்டது சரஸ்வதியுருவமாகலின் இந்நவராத்திரி இறுதிநாள் சரஸ்வதிபூசை கொண்டாட்டப்படுகின்றது. பத்தாநாள் பெருமானிடம் வேண்டியாங்கே ஆயுதமுதலிய துணைக்கருவிகள் பெற்று அம்மகிடாசுரனை அம்மையார் சங்கரிப்பாளாயினள். பின்னர் இரத்தபீஜன் வன்னிகாசுரன் முதலிய மகாகொடியர்களை வெல்லக்கருதி சப்தகன்னியராக உருவங்கொண்டு திருப்புன்கூரையடைந்து இடபதீர்த்தத்து விதிப்படி மூழ்கிச் சிவலோகேசரை அபிடேகாதிகளாலுபசரித்துத் தவஞ்செய்து நல்வரம்பெற்று அசுரரை எதிர்த்துப் போர்புரிந்து வென்றனர். இத்தலத்து அம்மையார் வசித்தஇடமே இன்றும் கன்னியார்குடி என்னும்பெயரால் விளங்குகின்றது.

முற்றிற்று.

வீரவிக்கிரமச்சோழன் பூசித்தபடலம்.

வாரிதிசுலவுகின்றவசுந்தரை மீதுசெங்கோ
லாரினியிவரோடொப்பா ரெனவரமலைமந்தேபோச்சூர்
தாரணிகுலவுத்திண்டோண் மனுகுலந்தன்னில்வந்த
வீரவிக்கிரமனென்னுநாமங் கொள்வெற்றிவேலோன். (௧)

அள்ளிலைபோன்றசெய்த்தா யலகைக்குவிருந்திடற்கா
மொள்ளியவேலாற்சோரர் தமையெலாமொருங்கவித்தே
கள்ளினற்குழலார்க்கெல்லாங் காமனுக்காத்தலாலே
வள்ளியதிருமாலென்ன மன்னவன்வாழ்வுற்றானால். (௨)

பைந்திரைசுருட்டுந்தெண்ணீர்ப் பார்முற்றுமாளிலென்ன
செந்திருமாதுவீரமாதெலாஞ் சேரினென்ன
முந்தியகன்னிநற்காய்களியின்றி முதிருமாபோற்
சந்ததியில்லாச்செல்வந் தமைத்தென்னசாற்றுங்காலே. (௩)

பொன்னிமாநதிதீரத்திற் போந்துபல்லாண்டுதாக
மன்னியோகப்பேற்றுக்கா மகம்பலவாயிழைத்தும்
பன்னுமுப்பானிரண்டா மறமொராம்பயின்றுநின்று
மின்னறீர்நோன்பனைத்து மியற்றியுமின்மைகண்டான். (௪)

வேண்டியவடியவர்க்கு வேண்டியவடியனுவிப்
பூண்டெழுகருணைசெய்வான் றிருப்புன்கூர்புகுந்தேயங்க
ணீண்டியவெற்றியாவும் விளையுளத்தலைவனீந்த
தூண்டியவிளக்கேயென்னத் தூய்மையின்விளங்கப்பெற்றான். ()

இச்சிவலோகநாதற் றரிசித்தவியல்பினாலே
அச்சுதனுதித்ததென்ன வுதித்தவச்சுதற்குநாமஞ்
சிற்சபாநடேசனென்னத் திகழுறத்தேற்றத்தாலே
வைச்சவத்தனைப்பிரியாத மகிழ்வொடுமன்னினானால். (௬)

மறையொழுக்கமொழுகிமா[illegible]மயலனைத்தியற்றித்
துறைதொறுமறங்கண்மல்கித் தொறுக்கள்பாலினிதுதல்க
நிறைந்தமையிற்செங்கோலோச்சி யெண்ணிரண்டென்னப்பட்ட
முறையுறுசெல்வம்பெற்றே [illegible]யத்தினிதுவாழ்ந்தான். (௭)

இத்தலமேன்மைதன்னால் யாவுமெய்தினனுமென்றே
யத்தலமதனிற்றீர்த்த மமைத்திலிங்கப்பதிட்டை
முத்தலமதிப்பவாற்றி முனிக்குமாமுடிபுனைந்து
கைத்தலமமர்ந்தசெங்கோ லரசினைக்களிப்பாகலின். (௯)

இருவினைச்சமத்தனாகி யெஞ்ஞிவலோகநாதன்
மருவினைப்பதுமத்தாளை மருவியின்புற்றுவாழ்ந்தான்
றருவினிகர்கரத்துச் சிற்சபாபதி தன்றனுஞ்
செருவினையடக்கிமன்னர் திறையிடச்செருக்கினின்றான். (௧0)

படைகுடிகூழமைச்சுநட் பரணுமும்பாங்கா
யுடையவனரசர்தம்மி லேறெனவுரைக்குமாற்று
லடைவுடன்முற்றும்பெற்றே யண்டத்திற்பரிதியென்னப்
புடவியிற்புகழ்விளங்கப் புலிக்கொடியவன்வாழ்நாளில். (௧௧)

பிறந்திடின்முத்தியாகும் பேற்றினையளிக்குமாரூர்ச்
சிறந்திடுதலத்தின்மேவுஞ் சிற்சபேசன்றடம்மை
நிறைந்திடுமன்பினாலே நிசியர்த்தயாமந்தன்னில்
மறந்திடான்றினமும்போற்றித் தரிசிக்குமியமம்வாய்ந்தான். (௧௨)

இத்தகையானவேந்த னெம்பிரான்றிருவாரூரிற்
பத்தியோடுறைபுநாளி லிந்திரன்பழிநீத்தே
யித்தலங்கட்கெல்லா முத்தமமாயுறைந்த
சித்திரக்காஞ்சத்தாவப் பெற்றியைச்செப்பக்கேட்டு. (௧௩)

சீர்தருமாரூருக்கு மேன்மைசேர்திருப்புன்கூரை
யாதரவொடுபணிந்தா லறமுதற்பொருளனைத்தும்
போதருமெளவனத்திற் புகலருமுவகைபூத்து
மோத*மங்கலமெடுப்ப முதுநகர்முன்னினானல். (௧௪]

தன்பிதாவரத்தினாலே சாத§முற்றமைமையெண்ணிப்
பொன்பிறழ்கடுக்கைவேணிப் புனிதனையலமாய்ப்போந்தே
யன்புதானுருவாய்வந்தேயன்னவன் பணிந்துபோற்றி
யென்பெருமானேயென்றே யிருகணீரிறைப்பநின்றான். [௧௫]

என்புநெக்குருகும்வண்ண மிதயந்தான்மிகத்துளங்க
வன்பினெவ்வளவுருக்க மாயினரோவவர்க்குத்

---

* மோதம்—உயர்வு.

§ சாதம்—பிறப்பு.

துன்பினையகற்றிவேண்டும் வரமெலாந்துலங்கத்தந்தே
யின்பினையிருமைக்கீயு மெந்தையேயிணைத்தாள்போற்றி. (௧௬)

அரகரசம்போவெங்கள் சங்கரவடியர்தம்பப்
பரவையின்விழினின்னே பதைத்துறுங்கன்றினுக்கான்
வருவதுபோன்றவர்தின் காருறும்வள்ளலேயீங்
கொருவருந்துணையிலேனுக் குறுதுணையாவாய்போற்றி. (௧௭)

என்னவேதுதித்தவேண்டும் வரம்பலவியைந்துபீண்டு
பொன்னவாஞ்சுணங்குபூத்த புணர்முலைச்சௌந்தரப்பே
ரன்னையம்புயத்தாள்போற்றி யளப்பிலவரமமைந்து
பின்னையோர்மண்டபத்தி னிடையுற்றான்பிறங்கற்றோளான். (௧௮)

வேறு.

அவ்வழிப்பாதநாலினைச் செய்யாளழகைவெள்ளலர்மகளழி வைச், செவ்வழிப்பண்ணின்சுவையினையொன்றாய்த் திரட்டியே யோருருவாக்கி, நவ்விகொண்மாரனுய்த்தென வந்தவங்கனுமணி யெனுநாரி, யொவ்விலாவுருவத்தவள் சௌந்தரமென்றுரைபெறு மணிகையங்குற்றாள், (௧௯)

பிறங்குறுகணிகை தமிழ்சிறப்புற்ற பேரெழிலுடையவளரு ருவி, னிறங்குறிகுணங்கடைமுக்கண்டவளவி னிருபர்கள்சிகாம ணிநோக்கி, யிறங்குறுதுறையி னிச்சுதாயினபோ லேந்திழைய வப்பெறுங்கடலிற், கறங்கெனச்சுழன்றே யாழ்ந்தனன் கரை யைக்காணுறுதுளமிகக்கவன்றான். (௨௰)

பெருந்திருவேனுமவானநாரி யெனவொருபேர்படைத்த மையால், விருத்தமதாய்த்தன்றலைவனைக்குற் றவில்லெனப்போய்ப் புகுமென்னி, னருத்திகடாவே மங்கையாய்வந்திவ் குலைதரினு மைத்திடப்பாற்றோ, கருத்தெனுமுசிதனையவளழகாங் காந்த மெகவர்ந்தனனின். (௨௧)

கோசிகன்பிருகுவசிட்டர்வான்மீகி குறுமுனிபரத்துவாசன் றன், காசியன்முதலாய்விருத்தமாய்ச்சருகு கந்தமூலாதிகளயி ன்றும், பாசிழைமடவாரவல்லுரும் பரவையிற்படிந்தன

ரென்னிற், றேசமெய்வனமுஞ்செல்வமுமளித்த நிரவைச்செப்பு வதெவனே. (௨௨)

வேதியன்பருமன்பெறுதிலோத்தமையா மகளினைமேவுறவிழைந்தான், மாதவன்மகன்பெற்றிட்டபூதேவி யெனும் பௌத்திரனைமணந்தான், பூதலமேல்மாபாதகன்றனையப் புணர்ந்துமேவுற்றனனதனால், காதல்காமத்திற்கில்லைகண்ணென்பர் கணிகையைவிரும்புதல்கடனே. (௨௩)

திருபனுரித்தேகிகாறுவனப்பி னிறைந்திடுசேரிமைசெல்லும், பொருவருமில்விற்புக்குழிச்சென்று போர்மதமாதங்கம்போல்வான், பெருவிலைப்பணியுமளப்பிலக்கியுட் பெய்தவடனமெனும்வரைமேல், வெருவராதேறி நிதம்பமாங்கடலில் வீழ்ந்தனனிராமுற்றுமவிழைய. (௨௪)

காமமாமதுவுண்டவற்கு வேறெண்ணக் கருத்தெழுமோகருத்தெழினும், வாமமாங்கழல்கொள் காலடைக்குறுமோ மற்றுணவேற்றிடவருமோ. சேமமாகித்தக்கடன்செயவுணர்வு சேருமோ நிலைபெறுமுத்தி, சேமமீதன்றிவேறுளதென்னச் சிந்தனைவருங்கொலோசெப்பின். (௨௫)

படுறப்பசிதான்மிகவிருந்தறே யுறுப்பெலாநோய்மிகமலிந்து, வாடையிலாடைமீதுபோர்த்துறவே யிப்பிடுக்குறவருந்துவனுங், பீடுறுமயிலார்விரகநோயென்னும் பிணிக்குடைந்தே புறங்கடைபோய், வாடையேற்றிடுவரேன்மதனம்பால் வரய்ந்தவர்விடுவர்கொல்மயலை. (௨௬)

சந்தியானதனைத்தான்மறந்திடினுந் தனத்தார்தருபொதுச்சேரிச், சந்தியானதனைத்தானென்று மறவாத்தகைமையான்சந்திசெய்தோறு, முந்திசெய்யங்கர்யாசத்தைமறந்து முறைவழுவுறினுமொய்முலையை, முந்தியேகார்யாசத்தினைமறவா முறையினின்றேயொழுகுவனல், (௨௭)

எண்ணினுக்கரிதாமின்பவாருதியை யெல்லினும்பகலினுமெய்திக், கண்ணினுக்கரிதாமுருவினளோடு கலப்புறுகாவலன்றனும், பண்ணினுக்கரிதாஞ்சுவையையும்பருகிப் பகருமுத்தி

யிதென்ன, மன்னனுக்கரிதாயடைந்தவன்சின்னாளகன்றபினேருரைவழங்கும். (உஅ)

இம்பர்விடளிக்குந்தெய்வமாமகளிர்க் கிறைவிபாமெனத்தண்மணியே, யும்பருக்கரியவமுதே வரிவண்டுண்ணவொண்ணாததீந்தேனே, கொம்பரிற்பழுத்தகனியனாய் முன்கூடிப்பிரிவேனெனக்கூறுஞ் செம்பொருட்பயனையினைத் துளமுருகித் தியங்குதற்கென்செயற்பாற்றே. (உகூ)

என்றுநல்லாரைக் காணுதலொழிகென் றியம்பியமாற்றமுன்னையதே, அன்றுநின்ட்புப்பெணுதலொழிக தவன்றியே யுறின்பிரிய, லென்றதையொழிக பிரிவுறினுயிர்வாழ்ந்திருத்தலொழிகவென்கிலான், மின்றிகழ்மேனிப்பெண்ணினுக்குமுதே * விரலினென்னுயிர்விடுமென்றான். (௩0)

மலரினின்மணமுநீரினுண்மீனு மாழையினொளியும்வாவிவிணி, னலரிநன்கொட்டியாம்பலுமாகத் தாவிமுமதுவினிற்சுவையுஞ் சலமுறலயாண்டுமுற்றிடுவது போனமுறவாகவேகண்ணி, புலருமாறின்றியிருப்பவென்னுளம்போலுன்னுளமுறமுவையென்றான். [ ]

செங்கழுநீரினைச்சேடாம்பலுமே திகழ்கமலம்பலவாகத், தங்கழும்பூந்தடத்திகழ்ந்திடு கமலாலயமுறாதலத்தில்லினைகன்றே, யெங்களுக்காகவெழுந்தருடியாகேசப்பிரானின்டையந்தானைத், தங்கமாய்ப்பணிந்திருந்திடலாம்பைந் தோகையேவருகவென்றான். (௩௨)

† சொற்பொதிபெற்றபானைதான் பலர்க்குந்தோன்றல்போலவிந்தவென்னத், கற்பொதிகொணருமாறுகைக்கரிமேற் சகடமேல்யாந்தருங்கனகப், பொற்பொதியதனைக்கொணர்ந்துபல்லோர்க்கும்புகழ்பெறவேயளித்திடலாம், விற்பொதிந்தோளிரும் வாணுதலேவா மீட்டுமோருரைசொலாயென்றான். (௩௩)

பாலொடுதேனைச்சீனியின்சுவையைப்பாகினைவடித்தெடுத்தான்றாடுத்தி, நாலெட்டுகலந்தேநொடித்திடுமாறன் வைவடிருவுளத்தினுமையக், கோலொடுநீதிபிரிவுறாதாளுங் கொற்றவீர்சிங்கத்தைநோக்கி, § நாலடிபிரண்டடிகொளற்கேய்ப்ப மொழிகுவனென்குரைநயந்தே. (௩௪)

* விரலின் — ரீவின்.
† சொல் — நெல்.
§ நாலடியார் — குறள்.

வெள்ளியேபதிதென்றைந்தாரான்கெண்ணும் வீட்டின் மேவுற்றருள்வான்போல், *கிள்ளியேரீயெழ்சுருளுவையெளினு மறுதலங்செழுமுழுவாத, முன்னியேயிருப்பனொருகணமேனுமொருவுறேனித்தலத்துகிராசற், கின்னியேதரினும் விழைகுவேனன் பின்வரந்கொள்லேனென்றுரைகளக்கும். (௩௫)

இவ்வுரைகேட்டகிள்ளியென்பவனு மவளுழயில்விளையிகந்து, செவ்வுரைபண்ணின்சுவைகொளுஞ் சகுணப்புள்ளுறுசெவித்தலமதனூற், றெவ்வுரையானபறையொலிதனைக்கேட் டயருமாறேதியங்குற்று, வெவ்வுரைபொருளுய்த்தென்றிசைநோக்கிமீண்டனன்பொன்னியாள்வேந்தன். [௩௬]

அச்சவுந்தரப்பேர்க்கணிகை பொன்பிரியமல்லதங்கவன்பிரிவெண்ணி, நச்சுறவளோவிருட்டினவாறினள்று பிணாகழ்இயற்றன்றோளிசைதர, ளித்வசையாறொழுகிக்கிண்ணமாற் றிடுமோர்காதையன்றேபிறகிண்டு, பச்சிலைகோலக்காயுறைபேழை தனைக்கொளட்பாவையுட்சென்றாள். [௩௭]

மாழையின்கண்ணேமணிபதிபலபூண் மருவுறும்பேழையைநோக்காத், தாழையினிளரீரெண்டிெநாளாய்த் தாவைபற்றபணிகள்காணுமன், மாழையுண்கண்ணிச்சிற்றிடைமடமான் மருண்டுயிர்கீத்தமெய்மானச், சோழைமிக்குற்றேயென்செய்வனென்னத் துனக்கியேதுயர்க்கடலழுந்தி. [௩௮]

பார்த்தியன்சென்றநெறியினைத்தொடர்ந்து பாவையைக்கரத்தினற்பற்றி, †சேத்திரமொடுபலபணிகளுமே னெழுங்குப்பேழையிலிலாமையினு, லார்த்திகொணினதுபரிசனரெவரோ வவ்விவராதவினருளிக், கேத்திரஞ்செல்லையென்றுரைத்திடலுங் கணிகையைநோக்கியேகிளத்தும். [௩௯]

நந்தமைச்சொல்லவஞ்சியேநந்தம் திரணமேனவிலுமொன்றுச், சிந்தனைகலங்கிச்சேயிழையார்க்குட் டிகழ்ந்திடுதிருந்திழாய்கண்மோ, சந்தனமெழுப்பூணணி பெரியதனத்தைக்கைப்பற்றினனன்றி, வந்தவர்தம்மில்மாவமன்றுறு னின்றனத்தையாவவ்வுவமென்றான். (௪0)

* கிள்ளி—சோழன்.
† சேத்திரம்—வஸ்திரம்.

யானுமேபழியேனெவ்வழியெப்பேழை யினுழியனுகிற்றேவ
தனைத் தானுமேயறியொணுமையால்வீணிற் றடுத்திடேலெனப்
பலசாற்றி, வானுமேபோற்றுந் திருப்புன்கூருறைபும் வள்ளலா
ருருளதௌசீ, தானுமேமொழியாதேகுதியென்னத் தடிப்பரு
ஞ்சினத்திற்சாற்றினுல். [சக]

பொய்யுரையாடாவாடவர்தமக்குப் பொய்முயக்கத்தினிற்
புணர்த்திப், பொய்யெனலன்றி வஞ்சகங்கொடுமை புதுக்கிய
கொலையெலாங்கண்ணுய்ப், பொய்யினைவடிவுகாண்டுறவெண்ணி
ற் * புற்கலமெடுத்தாயென்பாய், பொய்யுரைத்திடேனின்வழக்கி
ன்றேவேனிந்தப் புதுமையைப்புகல்வாய். [சஉ]

என்றுமன்மொழிந்தமாற்றத்தைக்கேட்டவிரக்கமில்கணிகை
யுமிசைப்பாள், குன்றம்பாறநிமூம்பாழிகொளிணைத் தோட்கு
ரிசிலேகுறுகியித்தலத்தி, லொன்றுறக்கடத்திற்படிந் தருளுரை
யா தொழுகிடில்விடேனெனவுரைத்தா, லன்றுபோந்தரசனிந்திர
தீர்த்தத் தருகினினின்றிடுமளவில். [சங]

ஆபபின்கோட்டமுற்குமவெண்ணுமன்னமே யந்தீர்முற்
று, மாயமாய்க்குருதிவடிவமதாகு மாற்றத்தைமன்னவனறிந்து,
நாயகன்செய்யநிறத்தனுதவிஞ னண்ணியதிவ்வுருவென்னப், போ
யதின்மூழ்கானகன்றசங்கிதியிற் பொலிபலிபீடப்பாற்புக்கே, [ ]

சரதமாயுரைப்பன்பணிபுறும்பேழைதன்னையுங்கண்டிலேன்
றன்னு, னரதனுதியபூஞென்றமேயுணரேனென்னவே மன்னவ
னறையக், காதலாமலகம்போற் றிருக்குளமேகரியுரைத்திடவுங்
காவலனே, விரதவஞ்சகர்பின்னேருளர்கொல்லோ மெய்யனே
வெனவிளம்பினரால். [சரு]

உரிபொருடர்தபோமெனக் கணிகையுரைத்தலுமன்னவ
ஞேர்ந்து, விரிப்புறப்பகரேனுதனின்னருளை மேவினேனெனம
னத்தடையேல், மருப்புறழுலையாய்நின்னைபோல் வேறின் யரி
ப்புறும்வஞ்சியர்மனை, ஜொரிப்புறழ்வேல்கொள்கரத்திறை
யவனுமிக்கவியேயியற்றுமென்னை. (சசு)

அவ்வழியெம்மானருவினிற் றுவாரபாலகராயமர்வுற்றோர்,
செவ்விகொளிருவர்தம்மிலே யொருவன்சேறராவாகினுனதனை,

* புற்கலம்—சரீரம்.

வொளிவீசியுவணவடிவமாயொருவன் மன்னவன்கந்தரத்திடவே
வெவ்வம்வாய்ந்துள்ளந் துளங்கினனாகி யிடிகண்டவரவெனவினை
ந்தான். [சஎ)

இந்தயன்னவனுக்கேனிந்தவாசை யிதுதகுமோவிகழ்வெ
ன்ஞன், தந்தபொன்னணியையன்றி வேறிருந்ததணிமணிப்பூ
ணையுங்கவர்ந்து, தந்திரம்புரியின்றெய்வமும்பொய்மை தனக்கி
னைசர்திடுங்கொலோசாற்றீ, செந்நெறியெம்பெருமான்சன்னிதிப்பா
லுமிவன்பொய்யை யேற்குமோவென்பார். (சஅ)

இன்னவன்கரந்துறைந்தவனை யெம்பிரான்றிருத்தடமெ
ய்த, வன்னதுகுருதிபாயின மீண்டமர்தருங்கோயிலிலரவந், து
ன்னியேளைத்தைச் சுற்றியவனைற் றுளங்குறுமின்னவனன்றி
மின்னணியெவரு மெடுத்திலரிவன்போற் சோரரோரெனவிளம்பி
னரே. (சகூ)

எடுத்துறுபணியுமின்னமும்பணிக ளிவனைக்கேனுமேயெ
ந்தைக், கடுத்துறுபணியுமணியுமென்பணியுமகற்றியே யவிர்சு
டர்ப்பணியும், படுத்தவாலையத்திலுறுதிருப்பணியும் பாலித்து
ப்பணியுறும்போழ்துந், தொடுத்தகந்தரத்திற்சுற்றியபணிதானக
லுமோசொல்லுதிரென்றார். (ரு0)

வேறு.

இன்னம்வேண்டும் வசந்தையேழுதற்
பன்னெறுள்ளனகாணிக்கை பாலித்துத்
தன்னிலிந்தப்பதிட்டைசமைத்திடி
னென்னமோவறியோமஃதிகப்பதே. (ருக)

என்றுபல்லோரிசைத்த மொழிகளை
யன்றுகேட்டிடு கோனதிசேகித்து
நன்றிந்தப்பதிச் சத்தியென்காட்டுள்ளா
மென்றுங்கண்டில னென்னவிம்மாயமே. (ருஉ)

இத்தலத்தினி லீசனருண்மிக
வைத்திருப்பதினு லிம்மகிமைபோன்
முத்தலத்து மிலையெனமுன்விழுந்
தொத்தவுண்மைய னாகியுருகினான். (ருங)

உன்கழுத்தின் விடமுள்ள துன்னியோ
வென்கழுத்தின் விடவரவேற்றிட்டாய்
நன்கழுத்திக்கடித்தருதில்லி ஞண்
பொன்கழுத்துறச் செய்யெனப்போற்றினன். (௫௪)

சுந்தரத்தினி னின்றுமிக்கட்செவி
யந்தரத்தினிற் செல்லவகனுமே
லெந்தரத்தினுக் கேற்றிடப்பூமிபொன்
சுந்தரத்தளிப் பேனெனச்சொற்றனன். (௫௫)

சொற்றலோடுங்களத்தினிற் றுன்னல்விட்
டற்றுக்கட்செவி யந்தரமானதான்
மற்றவன்சிவலோக வரதனுக்
குற்றமாமணிப் பூண்களுதவினன். (௫௬)

நித்தியக்கட்டளைக்குறு நேமியுஞ்
சித்தியாகவருச்சனை செய்திடக்
கொத்துறாந்தன முங்குயிற்றியே
தத்துவத்தினிலிங்கமுந் தாபித்தான். [௫௭)

எந்தையாஞ்சிவலோக விறைவனுக்
கந்திலானமுறை யபிடேகித்து
நந்தலில்லவருச்சனை நன்குற
முந்தியற்றுபுவர்ச்சையை முற்றினன். [௫௮]

வீழ்ந்தனன்றிருத்தாண் மிசைமின்முடி
தாழ்ந்தனன்பர மானந்தஞ்சாரன்பி
ஞழ்ந்தனன்கண் ணருவிற்றீவினை
யோழ்ந்தனன் கிள்ளியென்னும்புரவலன். [௫௯]

பன்னருந்துதி பற்பலகூறியே
யுன்னருந்திகழன்பின் மிக்கூறிய
யென்னருஞ்சிவ லோகவிறைவன்பால்
பின்னருஞ்செயல் யாவையும்பெற்றனான். (௬0]

ஆண்டுநீங்கி யணிகமலாலயை
நீண்டவப்பதி நேர்ந்துமியலினை

வேண்டுமர்த்த யாமத்தினின்மேவியே
தூண்டும்பத்தியிற் போற்றுந்தொழும்பினன். (௬௧)

நாளுங்கண்டுநற் பத்தியினண்ணினா
ளுஞ்செல்வ மலகில்லெனப்பெற்றே
வாளும்வேலுஞ்செயந்தா மல்கியே
வேளும்போற்றும் விறலினைப்பூண்டனன். (௬௨)

நேமிசூழ்ந்தபுவியை நெறியினிற்
சேமமாமிகச்செய்ய கோலோச்சிமா
மாமியோடுமருகியு மொன்றுற
நேமியாள்புதல்வன் மகிழ்நீடவே. (௬௩)

மாகநாயகன்போன் மிருவாழ்வினிற்
ருகமென்பனயாவையுஞ் சார்ந்தது
போகமென்பன முற்றிப்புன்கூரம
ரேகநாதனடியிணை யெய்தினன். (௬௪)

முற்றிற்று.

வீரவிக்கிரமசோழன் பூசித்தபடலச்சுருக்கம்.

சூதமகாரிஷியானவர் நைமிசாரண்ணியவாசிகளாகிய மகரிஷிகளே! கேட்பீர்களாக. உலகின்கண் ஒப்பில்லாதவரென்று சொல்லும்படிச் செங்கோல்செலுத்தி இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்த மனுகுலத்திலவதரித்த வேலாயுதபாணியான வீரவிக்கிரமசோழராஜனென்று வாழ்வுற்றிருக்குங்காலத்தில் மகப்பேறின்றி காவிரிநதிதீரத்திலனேக யாகாதிகளைச்செய்தும் முப்பத்திரண்டு தர்மமும் வழுவாது நடாத்தியும் விரதாதிகளனைத்தையுமியற்றியும் புத்திரப்பேறில்லாதவனாய் இத்திருப்புன்கூரெனுந்தலத்தையணுகி அவ்வுழி மகிமைகள் யாவற்றையும் வினவித் தூய்மைமிக்க மனமுடையவனாகி இச்சிவலோகேசனைத்தரிசித்துப்பூசனைவிதிகள்புரிந்து மகப்பேறுவேண்டினமையால் சிவலோகேசன்கடாக்ஷத்தால் நல்லபுத்திரனைப்பெற்று அப்புத்திரனுக்குச் சிற்சபாநடேசனென்று நாமகரணமிட்டு அளவில்லாத மனமகிழ்ச்சி

யோடு குறைவற்று வாழ்ந்தான். திருப்புன்கூர் மகிமையினுல்
நாம் மகப்பேற டைந்தோமென்று இத்தலத்தி லிங்கப்பிரதிட்
டைசெய்து திரிலோகமும் அதிசயிக்கப் புத்திரனுக்கு முடிசூவித்
துச் செங்கோலையுங்கொடுத்து மலபரிபாகத்தனுய் சிவ்லோகே
சன் திருவடிநீழலடைந்தான். அதன்பின்னர் அச்சிற்சபாநடே
ஜனென்னுஞ்சோழமகாராஜன் வாழ்கின்றநாளில் திருவாரூரின்க
ண்பொருந்திய தியாகேசர் திருவடியையுஞ் சிற்சபேசன்திருவடி
யையுந் தினந்தோறும் அர்த்தயாம தெரிசனைசெய்து வாழும்நிய
மத்தைப் பூண்டான். இப்படி நிகழும் நாளில் திருப்புன்கூர்
க்ஷேத்திர மகிமையைக்கேழ்வியுற்று அஷ்டமங்கலமும் மெதிர்
கொள்ள இக்காஞ்சாரண்ணியம் வந்துசேர்ந்தான். பின்பிதாவ
ரத்தினுலே தான்பிறந்தமையை யெண்ணிச் சிவலோகநாதரைவல
ம்வந்து நமஸ்கரித்து ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிய வணங்கிச் சிவ
லோகேசரைவேண்டியுஞ் சௌந்தரநாயகி அம்மையையும் அவ்
வண்ணம்வணங்கி யோர்மண்டபத்தின்கண் வீற்றிருக்கும்போது
அவ்வழி சௌந்தரமென்னும் பெயரையுடைய ஓர் தாசியானவள்
அங்குற்றுள். அவளைக்கண்டு இறங்கின துறையில் நீச்சறியாது
போல அவள் அழகென்னுங் கடலுள்ஆழ்ந்து கரைகாணுமல்
மிருந்தகவலையுற்று அவள்சென்றநெறியே தான்சென்று அவள்
வீடுபுகுந்து அளவில்லாத ஆபரணமும் அளவில்லாதநிதியுங்
கொடுத்துத் தனமென்னும் மலையீதேறி அல்குலென்னுங் கடலி
லாழ்ந்து கரைகாணுத மகிழ்ச்சியடைந்தான் அவளைநோக்கிக்
கூடிப்பிரியேலெனக் கூறுஞ்சொல்லுக்குப் பொருளை நினைந்துநி
னைந்து யென்செய்வனென்று ஏ பெண்ணரமுதே பெண்களுக்க
ரசே கண்ணுர்மணியே கடையுறுஅமுதே நான் உன்னைவிட்டு
ப்பிரியின் என்னுயிர் தரியேனுதலால் நீ யென்னோடுகூடவரும்ப
டி உன்னுள்ளங் கனிவை. திருவாரூரின்கண் ணெழுந்தருளிய
தியாகேசப் பெருமானைக்கண்டு வணங்கிக்கொண்டு யென்னுல்
கொடுக்கும்படியான திரவியங்களையும் பெற்றுவந்தால் நீ பர
வைநாச்சியாரைப்போல அநந்தம்பேர்களுக்கு உதவிபுரியலாம்
வேறுமொழி சொல்லாமல் நன்மொழி சொல்லக்கடவை. யென்
னனும் அச்சௌந்தரியென்பவள் ஓ அரசே நான் ஒருநாளாகி
லும் இத்தலத்தின் தரிசனையை விட்டு நீங்கமாட்டேன். மற்று

த்தலத்தோர் அள்ளிக்கொடுப்பதிலும் இந்தத்தலத்தோர் கிள்ளி
க்கொடுப்பது போதுமென்று விரதம் பெற்றவளாதலால் பின்
வருவதற்கொண்ணாதென்று சொன்னமாத்திரத்தில் அரசன்அய
ர்ந்து தியங்கித் தென்றிசைநோக்கித் தன்னகரஞ்செல்ல மீண்டே
கினான். ஏகினபின்னர் அச்சௌந்தரியென்னுந் தாசி தாம்பூல
ந்தரித்துக்கொள்ளப் பேழையிருக்கும் உள்புகுந்தாள். புகுந்த
அளவில் இரத்தினாபரணங்கள் கெடுநாட் சம்பாதித்து வைத்தி
ருந்த பேழையைக்கண்டமாத்திரத்தில் ஆபரணாதிகளைக்காணாமை
ல் மிகமருண்டு உயிரைவிட்டசரீரம்போல வருந்திக் கலங்கித்து
யர்க்கடலிலாழ்ந்து அரசன்செ நெறியே தான்சென்று அவ
ன்கையைப் பற்றிக்கொ ன ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்
களையுங் காணாமையால் எடுத்துவிட்டுப் போமென்றாள். அர
சன் நமக்கொன்றுந் தெரியாதென்ன உன் சேனைகளாகிலும் எடு
த்திருக்கவேண்டுமென்று கேட்க அரசன் நம்மைக்கேட்க வஞ்சிச்
சேனைகள்மேற் சொல்லுகிறாளென்று ஏ கணிகையே உன் தன
த்தைக் கைப்பற்றினதல்லது பெட்டித்தனத்தைக் கைப்பற்றிலோ
மென்றான். பேழையிருந்தவிடமு மறியோமென்றான். அப்போ
துகணிகை நீ திருப்புன்கூரையடைந்து சன்னிதிப் படித்துறை
யில்முழுகிச் சபதஞ்செய்தாலன்றி விடேனென்ன உடன் அரச
னுவந்து இந்திரதீர்த்தக்கரையில் வந்துநின்றவளவில் அத்தீர்த்
தமுழுதும் மாயமாய் இரத்தமாய் இருந்தவிதத்தை யறிந்து அதி
ல்மூழ்காது சிவலோகநாதர் சன்னிதானஞ்சென்று பலிபீட
த்தின் பக்கத்தில் நின்று சத்தியமாய்ச்சொல்வன். இவளது ஆப
ரண மிருந்த பெட்டியையுங்காணேன் ஆபரணங்களையுங் காணே
னென்ன. உடனே இருபுறங்களிலுமுள்ள துவாரபாலகரிருவரில்
ஒருவன் சர்ப்பமாயிருப்ப மற்றொருவன் கெருடவடிவமாகி
அப்பாம்பை யெடுத்து அரசன் கழுத்திலிட அது சுற்றிக்கொள்ள
அவ்வரசன் பயமுற்று நடுங்கிநிற்குமளவில் சகலரும்பார்த்து
இவ்வரசனைத்தவிர யெடுத்தவரொருவருமில்லை ஏன் இந்தஆசை
இவருக்கு எந்தவிதத்தாலும் இப்பழிநீங்காது யென்னுமளவில்
அரசன் சிவலோகநாதரைநோக்கி யென்னையனே என்கழுத்திலு
ற்ற சற்பமானது யென்னைவிட்டகலுமேயாயின் உமக்குவேண்
டிய பொன் பூமி தருவனென்றான். என்றமாத்திரத்தில் அந்த

சர்ப்பமானது நீங்கலும் அரசன்மிகமகிழ்ந்து கவலையற்று என் கோமானுக்குவேண்டிய இரத்தினாபரணமும் நித்தியப்படிக்கட்டளைக்குப் பூமியுங் கொடுத்து நந்தவனமுமியற்றி இலிங்கஸ்தாபனமும் நாகப்பிரதிஷ்டையுஞ் செய்து சிவலோகநாதருக்கு அபிஷேகாதி அர்ச்சனை பூசனாதிகளுஞ் செய்து வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு தனது பதியையடைந்தவனாயினான்.

சருக்கம் முற்றிற்று.

விறன்மிண்டநாயனார் பூசித்தபடலம்.

திறன்விண்டிடும்படிக்கொள் ளொளிர்வேலைநிறுவனுறு
மறன்விண்டிடாவீரவிக்கிரமன் கதைவகுத்து
மறன்மிண்டிடுங்கருத்தினா னடியர்க்கடியனெனும்
விறன்மிண்டனெனும் பெரியர்காதையினைவிளம்புதுமால். (௧)

அலையாளம்புயத்தமா வாவிதொறுமமர்ந்துமே
கலையாளம்புயத்தகலா திருவென்னக்கலவுற்ற
சிலையாளம்புயப்பரசி ராமனுறைசெல்வித்தா
மலையாளம்புயனீங்கா தெனுநாடுவையக்குறுமால். (௨)

அந்நாடுதலைவணங்க வணிமுகமாயமைவுறுமா
லிந்நாடும்பொன்னாடு மெந்நாடுமிறையணிந்த
மின்னாடுமிடைமடவார் முலைக்குவமைவேண்டுநினே
சொன்னாடும்புலவரெனச் சொல்வரெனுஞ்செங்குன்றூர். (௩)

அத்தலத்தின்மேழிவேளாளர் குலத்தவதரித்துப்
பத்திபொறைவாய்மையெலா மோருருக்கொள்பான்மையா
யுத்தமோத்தமமான வடியவரென்றேயுரைப்பச்
சித்தமொன்றானடிக்கு மடியவர்க்குஞ்செலுத்துவார். (௪)

நீறணிந்தகண்டிகையை யணிந்தவிநயத்தா
ராறணிந்தசிவபெருமா னடிபிரியாவகத்தின
ரூறணிந்தசிவலிங்கபூசனைசெய் பொறுப்பதினால்
வீறணிந்தவிறன்மிண்டரெனு நாமமேயுற்றார்,

தன்பதியையொருவியருள் தரும்பதிகள்பலசார்ந்து
தென்பொதிகைசேர்கூட லாதியவைசேவித்துப்
பொன்பொதியைக் கமலாலயந்தருபுராணதலத்
தின்பதிந்தேயமர்வுற்றேயெய்தினர் சின்னாளே. (௬)

வாரூருந்தனப்பரவை பாலணுகிமருவுற்றே
யாரூரின்சினகரத்தே வாசிரியமண்டபக்கண்
ணாரூரர்தன்றோழ ரணைவுறுதகன்றமைகண்
டோரூராய்த்திரிந்தவர்தஞ் செய்கையிற்றேவெனவுளைந்து. (௭)

அப்பதியைச்சினந்தலமாய்க் காஞ்சவனமணுகியே
மெய்ப்பதியீதென்றுருகிமேய கதிபெறுவமென
வெப்பதியுமிதற்கிணையோ வென்னவிருகயமாடித்
தப்பதிகமொளிர்மெய்யோ னர்ச்சைதனைத்தொடங்குற்றான். ()

வேறு.

எங்கணுந்தற்கபிடேக மேய்வன
புங்கமாகப்புரிந்து புரிவன
வங்கமாகமலரி னருச்சனை
பொங்கவாற்றிப் பொற்றாண்மலர்போற்றியே. (௯)

அன்பதேயுரு வானவனன்றியு
மன்பருக்கருள் செய்பவனாதலா
லன்பிலாதவர் தம்மையகல்வனே
லன்பையன்றி யொன்றுருங்கொலோவென. (௧௦)

வீழ்ந்தனன்படிமீது மெலிவுற்றே
தாழ்ந்தனன்சரணஞ் சரணம்மென
வாழ்ந்தனன் சின்மயக்கிளையையுறப்
போழ்ந்தனன்வினை யாவையும்போக்கியே. (௧௧)

வீயுமட்டும்வினை வசமேவுறி
னேயுறுந்தமியேனெவ்வணத்துய்வேன்
காயுமேயொருகா லிற்கனியதாந்
தீயனேற்கஃதில் லெனிற்செய்வதென். (௧௨)

உன்வசப்படும் யாவுமிங்கோர்ந்திடி
னென்வசப்படலொன்று மிங்கில்லையால்
மன்வசப்படுவா ருலகோர்மண்ணிற்
றன்வசப்படவியாரிங்கு சாற்றுவாய். (௧௩)

எங்கடேவவிறைவ சரணமே
திங்கள்சூடிய செல்வசரணமே
பங்கநீக்கும் பரமசரணமே
யிங்குகாத்தரு ளெந்தைசரணமே. (௧௪)

ஏகநாயகவெம்மோய்சரணமே
நாகநாயகநாதசரணமே
தோகைநாயகநாயசரணமே
யாகமேவியவன்பசரணமே. (௧௫)

வேறு.

என்றுரைபலவுமாடியினியதாள் கருணைபெற்று
நின்றிலிங்கப்பதிட்டை நேயமிக்குறக்குயிற்றி
யொன்றுறவாவிதொட்டே சிலகங்கையெனவுரைத்து
நின்றுறமியோகமுற்று நேர்ந்தனராவையின்கண். (௧௬)

முற்றிற்று.

விறன்மிண்டநாயனார்பூசித்த படலச்சுருக்கம்.

ஓ நைமிசாரண்ணியவாசிகளான மகரிஷிகளே! கேட்பீர்களாக. மலையாளதேயத்திற் செங்குன்றூரென்னும் தலத்தில், வேளாளர்குலத்தி லவதரித்த விறன்மிண்டநாயனாரென்னுந் திருநாமம்பெற்றவர், சிவநேயமும், அடியவர்நேயமும் மிக்குள்ளவர். அனைத்தலங்களைத் தெரிசிக்க வெழுந்தருளிப் பலதலங்கடோறுஞ்சென்று திருவாரூரடைந்து . வாசமாயுறையுநாளில், தேவாசிரியமண்டபத்தின்கண் [illegible] சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்மீது மிகுந்த சீற்றங்கொண்டு, இத்தகையர்க்குத் தியாகேசர் [illegible]சென்றமையால், இவ்விருவர்களுந்

தகைமையுடையவர்க ளென்றென்று அந்தலத்தைவிட்டொழித்து திருப்புன்கூரென்னுந் திவ்வியக்ஷேத்திரம் வந்தடைந்து தீர்த்தமாடிச் சிவலோகநாதரைப்பூசித்து அத்தலத்தில் இலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து சிவகெங்கையென்னுந் தீர்த்தமுண்டுபண்ணி யோகமார்க்கமாய்த் தவமியற்றி அத்தலத்தின்கண்ணே வாசஸ்தானமாக மேவினவரானார்.

சருக்கம் முற்றிற்று.

நந்தனார்பூசித்தபடலம்.

தேரோட்டமிக்கவிழாச் சிறப்பெல்லாஞ்செறிந்திலங்கு
நீரோட்டமிகும்பொன்னி வளநாட்டினிகழ்மன்னர்
காரோட்டமெனமேதிதமைத் தெழிந்துக்கழனியெலா
மேரோட்டக்கரும்பொடித் திங்கெங்கெங்குமீண்டிவரால். (௧)

நாற்சாவதிங்கமழுகறு மலர்வாவிப்பதியைப்
போற்காவிலுளதேயோ புவனமொருமூன்றினுமே
தோற்காநோவிதற்கெதிரிலெனப் புலவோர்துதிமலிந்த
மேற்காநாட்டாதனூரென்னவொருபதிவிளங்கும். (௨)

விடைபாகும்பரமனடித் துணைமலர்க்குவிருப்பமிலாக்
கடையாளர்தமக்கெல்லாங் கருதுபெருஞ்செல்வியளித்
திடையாகும்படிக்கருளை யியவேபெழுந்தருளு
மடையாளர்பதிப்பெருமை யாவரேயறைகுவரே. (௩)

மைக்குழுவிலவனு றமின்னென்னவளர்கருங்கான்
மிக்குறுமப்பள்ளர்குலம்விளங்க வுறுமேதக்கோ
னெக்குலமுமிவரவதாரஞ் செய்குலத்தினையேத்த
சொற்குலவுநந்தனாரெனு நாமந்தோன்றுற்றார். (௪)

இந்தியல்பாமறிவென்ப தென்னுமொழிக்கெதிராக
மனத்திழுக்குவாய்ந்தகுலத் தவதரித்துமாசற்றார்
தனக்கிலுறவெறுப்புமான் றுண்மலரின்மிக்கன்பு
மனத்தியல்பின்வளர்தரவே மகிபதனின்வளர்வுற்றார். (௫)

பிறையணியும்பெருமான்றன் மலர்க்கண்டு பெறுகிலரேன்
மறையவரும்பறையவரா மாற்கண்டுமருவுவரேற்
பறையவருமறையவரா மெனும்பெரியர் பழமொழிக்கு
மறையவரும்வணங்குபவ னெனல்சான்றாய்வளர்ந்தனரால். (௬)

முளையிலேமருக்கொழுந்து மிக்கமணமொய்த்ததல்போற்
றளையிலையுழலாமற் றருகண்முதலவையென்னுங்
களையினைதமதகன்று களங்கமறுசிவமென்னும்
விளைவிலேபிறந்தநாண்முதற் றொண்டின் விழைந்தனரால். (௭)

கங்கைமதிசடைக்கரந்த கடவுள்சினகரத்தினுக்கிங்
கெங்குமுரசொடுபுலவர் மியங்களுக்குவேண்டுவன
மங்குமானுரிசருமம் வகையளித்தேயருச்சனைக்குப்
பொங்குகோரோசனையைச் சென்றளிக்கும்புலமையினர். (௮)

இவ்வகையதொண்டேற்றி யடியவரைங்கெதிர்கண்டா
லெவ்வியுறுகரத்தெந்தை காதலர்க்கண்டாலென்னச்
செவ்வியுறவலம்வந்தே திருத்தண்டமச்சமுமாய்க்
குவ்வியுறுமனத்தினரா யடிபணியுங்கொள்கையுற்றார். (௯)

எல்லொரவியிரவிருளை யிரிப்பதுபோலிரங்குற்று
வல்லையினிற்பழவினை தீர்த்தருளுமெனுமாண்பேசிட
யெல்லையிலாமகிமைபெறு திருப்புன்கூரெனும்பதியிற்
சொல்லொண்ணாவருட் பெருக்கினைத்தினைச்சொலக்கேட்டு. □

அப்பதியையெய்திடவெந்தை யருட்பெருக்கையாய்ந்தே
யொப்பதிகமில்லானைச் சந்நிதிமேவுறவணங்கிச்
சொற்பதிகம்பாடி வரமடையலெனக்குட்சியுற்று
மெய்ப்பதியார் திருப்புன்கூரெனும்பதியைமேவினரால். (௧௧)

மேதினியிற்பெருக்கருளைத் திருப்புன்கூர்மேதகைபோ
லேதினியொன்றேயிதி லென்புவகையெய்திப்பூ
மாதினிமைகொண்டிருக்கத் தலத்தின்சீர்வாய்ந்ததியாக்
காதினிதோதோதுவதை தொனாக்காதெனக்கரைவார். (௧௨)

நலக்கருமமுற்றோர்க ளுபகளையேகண்ணித்
தலக்கழுநக்காறுத கண்ணெல்லாஞ்சொலும்புன்கண்

னிலக்கணமுமிலக்கியமு மிருந்திடுமொன்றுமியாத
வுலக்கைபயனடையாத வுலக்கையுறற்கொப்பாமல் (கங)
சலம்வாராத்தன்மையராய்ச் சார்தருணம்போந்தவரசப்
புலம்வாரச்செயலெல்லாம் பொதிந்துறையும்புந்தியராய்க்
கிலம்வாராதாண்டருளக் கெழுமியவர்நிகராத்தா
வலம்வாராக்கால்கொடிக்கால் வாய்க்காலம்மரக்காலே, (கச]
னோயாருந்தினிதோளி சௌந்தரநாயகியெனுமித்
தாயாளைச்சிவலோகத் தம்மானைத்தனித்தனியே
நேயாரும்படியடிமை யாக்குவரென்றேநின்றே
வாயாரத்துதியாத வாய்நாவாய்மடைவாயே. [கரு]
காவாதமெய்யன்பி னடியார்க்குக்கண்ணருவி
அரவாதபெருங்கருணை சுரந்தருளத்தோன்றிமுன்
வரவாதவூரரெனப்பெம்மான்றன் மலர்ச்சரணைப்
பரவாததலைமதலைகுதலையெனுந் தலைபகர்வார். [கசு]

வேறு.

அந்திசந்திய மன்னருட் பிணைமலாதனை
நைந்திறைஞ்சிபுநாதனைக் காவெண்ணுமையினை
நந்திநாதன்வான் முகமுறவளர்ந்தனன்றுநலான்
முந்தியற்றியபாவமெற் றென்வனமொழிந்து, [கஎ)
எந்தையேசிவலோக நாயகனெனுமிறையே
[illegible]ரியதை யிஃதெனச்செப்ப
வந்தமாவிதோ வடிவஞ்செய்பவனகளப்பறமோ
நந்திநாதனின்றனை மறைப்பற்றிறசிவால். (கஅ
தண்டையோடுபல்லணி மெய்யிற்றுங்கியே காமம்
பண்டைநாடாக் காமகேளிக்குப்பாலாற்றைத்
தொண்டைநாட்டினிற் றந்திடுகின்றதாராதனக்
குண்டைபோலெழிலுற்றடைந் தனையென்றோகுறிப்பாம்
படைசெய்வானயனத்தெம்மோய் பாகமார்கொன்றைத்.
தொடைசெய்வேணியெம் மானைக்காணுந்துயர்தோன்ற
வடைசெய்பாலனமயிலூறு மைமைந்தைப்பற்றித் [ப்பாம்
தடைசெய்தாலெனத் தடைசெயும்விடையையென்றதை

கொடியவுமையணைக்குழாத் திறைவன்கூடலையே
படியின்மிசைழிந்திட மகம்புரிக் குய்த்தபாதைவச்
செடியினேனினைந்தழித்த சேவெனச்செறிதலின
[illegible]டியன்மீதினுஞ்சினமுண்டோ வறைகுலையமலா. [௨௧]

தறையின்மீக்கொடும்பாவிபை நோக்குறநடுத்தே
யிறைவனைத்திதானின்றிட விற்றெனக்கிளப்பின்
மறையெனத்திருவுளப்படி மறைத்ததோவன்றேற்
பறையெனுமறைநத்தது கொலோவெனப்பகர்க்குற்றே. [௨௨]

இமைப்பைகூர்தர விளக்கனிரஞ்சிவார்த்திடவே
குடந்தம்பட்டோளைவிளுற் புரம்வலங்கொண்டே
யடர்த்துபாடுவாரிவை ரென்புனெக்காங்கே
கிடந்துவிதியினைநுவக்குலருவர்செழுமி. [௨௩]

கன்றுபிர்குறந்தறுதல் காதுமேலதொறுத்தான்
சென்றவேர்துயாலவித்து [illegible] சிவனைத்
தொன்றதொட்டடியவர் குறையின் [illegible]
லென்றுபிடிபருட்கடலேறு [illegible] நிலைத்தான். (௨௪)

சென்னிதொலைவன் பாவிரக்கிடவருள்செய்தோன்
[illegible] மணிகோக்கிச்
சன்னிதானத்தைக்காட்டென சாற்றலுந்தகைசா
லன்னிதானமாயுத்தரத்தொதுங்குபுநன்னா. [௨௫]

நன்னவுமேங்கலுறுதலைக் கண்டுளைநந்தே
கன்னிவிர்ப்பிக்கம்பலை மீக்கொளக்கருத்தி
லுன்னுருவைப்பெரும் பாவையினுழக்கெதன்
[illegible]பெற்றே மெனவெவோர்க்குணர்புகழ்வார். (௨௬)

அன்று [illegible] கொளித்தவன ரலந்திறுக்கவுநான்
[illegible] நியம்பாயமேசொலி
பின்று [illegible] விங்குமிஃதெனவா
லென்றுமேபடியலக் கெளிதினிற்றருமினிமை. (௨௭)

நாடி [illegible] நந்தனுர்தாம்
[illegible] [illegible] பன்மனிக்

கூடிஞர்கண்ணெனுண்பவர் போற்கண்டுகொண்டே
யாடினார்மறுகோடினு ரானந்தத்தாழ்ந்தார். (உஅ)

மீட்டும்விழுந்தன ரிலைகருக்கரியமேதகைசேர்
நீட்டருந்திருமேனியைத் திருக்கடையேற்றுக்
காட்டுறும்படிக்கருள் புரிந்தனெனைக்களித்தே
தொட்டுறும்புதமலரின மிறைஞ்சுபுமொழிவார். (உகூ)

வேறு.

அடியர்தன்குறையுதிர்த்தாண் டருள்பரம்பொருளேபோற்றி
நெடியவன்மலரோன்றேட நீண்டருணமலாபோற்றி [றி
கொடியனேன் றனை யெள்ளாமற்கொண்டருள்குழகாபோற்
பொடியணிமேனிகாட்டும் புண்ணியப்பொருளேபோற்றி.

அம்மடந்தன்னிப்புழிவ்வண்ணம் வணங்கியேயன்புளோரை
வம்மினென்றழைத்துவந்து மகிபுகழ்தலத்தின்கண்ணே
பொம்மியேசினகரத்தின் குடக்கினிற்பெருந்துகேட்ட
மிம்மினுமளவில்லா திசையுறத்தொட்டாரம்மா. (கூக)

அண்டமூலத்துக்கப்பா லாழிவக்குதித்ததென்னத்
தெண்டிரைக்கடல்களெல்லாம் வாவியின்செய்யதாலே
யண்டியேதாளும்போற்ற வாழுறுமகலந்தனுங்
[illegible]ரோவென்னத் தொட்டனர்கைலைநாதர். ( )

அனைத்[illegible]
முனைத்[illegible]றெனக்
கனைத்திரைத்தாறுமென்னிக் கைதமிடற்றுண்ணவீறு
யனந்தலைவரிறைஞ்சிச்செல்லு மதரெனப்பட்டதம்மா ( )

தொட்டுறுமாவிதன்னிற் குழலிடைவாழ்தீர்த்தக்
கோட்டமூமன்பர்போற்றக் குலவுறுமீசனெம்மா
னட்டமூன்றுடையான் சென்னிக்கங்கையுந்திகள்பால்
மாட்டத்தாழ்புனிதமாயி னிதன்பயனளக்கப்பாற்றே. கூச

வேறு.

வருந்ராளுக்குனிகழ்காலத்தே மனதின்கண்
கருநாவோத்து வாராமைக்கோரிறிக்கேத்

திருநாளைக்காணுறவே யென்னுஞ்செயலாலே
திருநாளைப்போவாரெனு நாமஞ்சேர்வுற்றார். (௩௫)

பொன்னம்பலமேவுற்றே நடனம்புரிகின்ற
வன்னம்பலநாள்காணு தெய்க்குமம்மானைத்
தன்னம்பலவுங் குறையும்படியேநான்காணு
தின்னம்பலநாட் சென்றிலன்செய்வேனென்றான். (௩௬)

என்றுமுன்னமடியா ரெண்ணமீடேற்ற
வன்றார்துயிலின்கனவின் கண்ணேயமருற்றே
மூன்றும்வந்தே முத்தியளிப்போமூதாரி
லென்றுமென்று யகனுஞ்சொன்னாரின்புற்றே. (௩௭)

சென்றார்தில்லைப் பதிமேவுற்றேசிகரத்தை
யொன்றுமுணர்வோடுற்றே காணுவுருகுற்றே
பின்றுவண்ணம் வீழ்ந்தார்தாழ்ந்தார்பேதுற்றார்
நின்றானன்னார்செய்கையை யாரேநிகழ்கிற்பார். (௩௮)

குலம்வந்துற்றோனுங் கஞ்சிக்கொடியேற்குன்
றலம்வந்துற்ற தமியேன்றன்னைத் தாங்காயே
லலம்வந்துற்றே யயர்வே னளவையென்றே
வலம்வந்துற்றே கனவின் கண்ணேமறுகுற்றார். (௩௯)

இந்நிலையிவணிச்சிவலோகப்பே ரெம்மானை
நந்நிலைக்கி னைசந்தியைநான்காணா
[illegible] யிப்பதி தின்வாழ்வினைநோக்கத்
[illegible] லென்பிழையாமோ சாற்றாயே. (௪௰)

[illegible]ப்பொருளா வென்கனவின்கண்ணேயுற்றே
யன்னைக்கிளையா யருள்வேனென்றேயருளுற்றாய்
பின்னைப்பொருவும் வேணிப்பெருமவிரணுற்றாய்
அன்னைப்போல்யார் தமியேற்குதவுவருளாயே. (௪௧)

என்றேபலவாயேத்திப்போற்றி யெம்மானை
நன்றேதருவா யென்றேகேழ்ப்பநாதன்று
மன்றேமறையோர் தங்கனவின்கண்ணுறைநடலிச்
சென்றேயழையினென்றே யோருரைசெய்வானால்;

என்னப்புகலப்பழமறையோர்க ளிறும்பூதாய்ப்
பின்னற்பிறையெம்மமான் மொழியைப்பேசுற்றே
கன்னற்பாகோமதுரக்கனியோ கண்டோவென்
றுன்னிப்பலரும் பன்னிக்களிகூர்வுற்றாரே. (௪௩)

அந்தணர்யாருமொருங்கு குழீஇக்கொண்டத்தில்லை
வந்தணுகுற்ற திருநாளைப்போ வார்தம்மைச்
செந்தணன்மூட்டி மூழ்கியழைக்கச் செய்தார
லெந்தைபிரானென் றறைகூவக் கேட்டிது சொல்வார். (௪௪)

அடியேன்மீது மெங்கோமானுக்கருள்வந்து
கொடியேன்றன்னைக் கூவினர்கொல்லோகோதான
படிமீதுற்றகால்வாய் நீரைப்பாராதே
கடியாதேற்றான் மடல்போற் கருணைக்கடலாரே, (௪௫)

என்றுரையாடுறுமெல்லையி னெல்லையினெரிமூட்டி
நின்றுபுகழ்ந்துறுமந்தணர் யாருநெருங்குற்றே
மன்றுணின்றாடியபெருமான் றிருவாய்மலர்ந்தே
யின்றுரைபாடியபடியனன் மூழ்கியெழுமென்றார், (௪௬)

வேறு.

பரம்பரையவிர்ந்திலங்கும் பரஞ்சுடர்திருத்தாடன்னை
யரம்பவராங்கரங்கள்கூப்பிச் சென்னிகொண்டுள்ளத்துன்னே
யரம்பரிவந்துக்கொப்பா மங்கினிமூழ்கியங்கண்
டாம்பரனருளைப்பெற்றார் போலவல்லார்த்தின்றார். (௪௭)

இவ்வணங்கண்டோரியாரு மீறிலாவிறும்பூதெய்திக்
கைவ்வணக்கத்தினோடு கம்பலையுடன்புகழ்ந்து
செவ்வணமேனியெம்மா னிவரெனத்தேர்ந்தேயேத்திப்
பைவ்வணமனந்தனுக்கும் பகர்வொணாப்பெருமையுற்றார், ()

மறையவர்குழாங்களுக்கு வாழ்த்தொலி மிகவுண்டாகி
நிறையதிரேகமாகிக்கிகரிலாப் பெரியர்தம்மை
பிறையுமேவிலாதுபற்றி யின்னடைவாழ்வோன்மாதேடும்
பிறையணிவேணியெம்மான் முன்புகொண்டுய்க்கப்பெற்றார். [

தாமரைத்தடநீர்போலத் தனலினின்மூழ்கினோரை
யேமறிக்கரத்தர்முன்னே யீண்டுறச்செயலுமெம்மா :

ஞமரைக்கணமுந்தங்கா தவிர்தருஞ்சோதியாக்கி
நாமயில்வடிவார்தன்பானண்ணி யின்புறச்செய்தானால். (௪௬)

முற்றிற்று.

நந்தனார்பூசித்தபடலச்சருக்கம்.

சூதமகரிஷியானவர் நைமிசாரண்ணியவாசிகளை விளித்துக் கேட்பீர்களாக! முன்னொருக்கால் கொள்ளிடக்கரையின் பக்கத்திலுள்ள மேற்காநாட்டாதனூர் என்னுந்தலத்தில் பஞ்சமஜாதியி லுற்பவித்த நந்தனாரென்னுந் திருநாமம்பெற்ற நாயனாரென்பவர் தினந்தோறும் ஸ்நானஞ்செய்து விபூதிதரித்து உருத்திராக்ஷமாலைபூண்டு சிவபத்தியுஞ் சிவனடியார்பத்தியு மிக்குள்ளவராய் ஆலயங்களுக்கு வாத்தியமுதலியன கருவிகளுக்குச் சருமமும், அபிஷேகத்திற்கு கோரோசனையுஞ் சம்பாதித்துக் கொடுத்து, ஆலயங்கடோறுஞ் சென்று மெய்யன்புடன் வணங்கிவருநாளில், திருப்புன்கூரென்னும் மகாக்ஷேத்திரத்தைத் தரிசிக்கவந்தனர். அவ்வாலயத்தின் கண்ணே அதிகாரத்திரசரீரமுள்ள நந்திகேசுவரரால் சந்நிதானம் மறைந்திருப்பது கண்டு என்செய்வேனென்று ஏக்கமுற்று மனமுருகி கடவுளைத்தரிசிக்கக் கூடவில்லையேயென்று வருத்தமுற்றிருந்தனர். அப்பொழுது சிவலோகேசர் ஈசவண்ணனை நோக்கி "சற்றேவிலகுக" வென்றுக்ஞாபிக்க, உடனேவிலகவும், நந்தனார் கடவுளைக்கண்டு பரமானந்தபரவசமாய் ஆநந்தபாஷ்பம் பொழிந்து நடனமாடிவலம் வந்தனர். பின்னர் அவ்வாலயத்தின் பச்சிமதிசையிலுள்ள இடபதீர்த்தத்தை ஆழமாகவெட்டிச் சீர்படுத்தி அங்குப்பலநாள் வசித்துவந்தனர். அதன்பின்னர் தில்லைக் கேகவேண்டுமென்னும் அவாவுள்ளவராய் "நாளைப்போவோம் நாளைப்போவோம்" என்றிருந்தமைபற்றி "திருநாளைப்போவார்" ரென்னு நாமமெய்திச் சிதம்பரமென்னும் மகாக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து வலம்வந்து ஸ்ரீநடராஜப்பெருமானைக் கண்டுதரிசிக்க வழிகாணாது வருத்த முற்று மெய்வருந்தி மெலிந்தனர். அதைநோக்கி ஸ்ரீ ஆனந்தநடராஜமூர்த்தி அன்பருக்கிரங்கி, தில்லைவாழந்தணர்கள் சொற்பனத்திலெழுந்தருளி "நம்மெய்யடிமையுள்ள பக்தன் நந்தனாரெ

ஞ்பயவரை அக்கினியில் மூழ்கச்செய்து அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள்" என்றருளிச்செய்ய, அப்பொழுதுயாவரும் ஆச்சரியமடைந்து அங்ஙனமேபோய் அவ்வண்ணமே யழைத்துக் கொண்டுவந்தனர். நந்தனார் ஐயனருளிவ்வண்ண மிருந்ததா வென்று வியந்து கனகசபையையாடி ஆனந்தநடனங்கண்டு சோதிமயமானவரானார்.

சருக்கமுற்றிற்று.

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்பூசித்தபடலம்.

நிகழ்வுறுந்திருப்புன்கூர்வா ழிமலனார்திருந்தாள்சேர்ந்து
மகிழ்தருநந்தனார்தஞ் செய்தியைவாய்ப்பச்சொற்று
திகழ்தருநாவலூரா ரானவிழுந்தின்புற்றுப்
புகழ்கலிக்கம்பநாய னார்திறம்புகலுகிற்பாம். (க)

கடலுடைமாதிலக்குக் கமலமாமுகமோகண்ணோ
மடலுடைமாலைசூடுஞ் சென்னியோமருமந்தானோ
வுடலுடைக்களமோவன்றி யுயிரினுறைவிடமோ
வடலுடைக்கொங்கையோ வென்றழகுறுஞ்சோழநாட்டின், (உ)

ஒப்பருமழகு[illegible]தன் னுயர்பதிபலவிருக்கத்தன்
தப்பருமல்[illegible]ையாம்போல
விப்பெருமங்கலப்பேர்ப் புரிசுருக்கெய்தலாலே
செப்பரும்புவிமாதென்றுஞ் சிறுடன்வாழ்வளம்மா. (௩

மங்கலமென் றீச்சொல்லன் மணிமாட்சிமற்றதங்க
ணங்கலநன்மக்கட்பே றென்னவேநாயனார்முன்
பிங்கலம்போனுரைத்த பெயர்பெற்றமங்கலத்திற்
றங்கலமென்றுசெய்யா னகல்வளோதான்வாழ்வாளால்,

இப்பெருமங்கலத்தை யெய்தலின்றிலைபன்றோ
செப்பருங்கமலமேவுஞ் செந்திருமன்னபாடான்
முப்பெருந்புவனத்துள்ளு மொழிதருமடவார்க்கெல்லாந்
துப்பருமங்கலந்தானென்னவே தழைந்தாற்றுளால்;

முப்புவனத்திற்செங்கோன் முறையுறவோச்சிநின்ற
செப்புறும்புகழ்கொள்சேரசோழ பாண்டியராச்செப்பு
ரப்பெருமூவருக்கு மமைச்சராயுற்றானறே
சிப்பெருமங்கலர்தானவர்க்கே தென்றிசைத்தார்யாரும் (௬)

பூதலாதிபர்க்குவேண்டும் புத்திசொல்லமைச்சரெண்ணி
லோதலாநாலாரா றேகெடின்பாரோர்வ
ரீதலாகாமையாலே வசியர்கள்புகழையெய்தா
ராதலாலமைச்சர்மேழி யுடையவரென்றுளவ்வை. (௭]

ஆழிசூழுலகின்கண்ணே யமைச்சராயமருநாளில்
வாழியமுகிலைப்போலக் களித்திடும்வண்மையாலே
பாழிகொள்கமுகுகன்னற்கதலி நெற்பயின்கொடெங்கு
மேழியின்கொடியும்பெற்று விளங்குவரென்றுனான்றும் (௮)

ஆயவிப்பதியின்கண்ணே யமருமவேளாளர்தம்பி
லேயுநன்கலைபயிக் வேயர்கோன்குடிவிளங்கத்
தூயசுந்தரர்திருத்தொண்டத் தொகையிற்சேர்க்தொன்று
நாயகக்கலிக்கம்பப்பேர் நாயனாரென்னின்றால். (௯]

பதிதிருப்புன்கூரைத் தம்பதியெனப் பரிவின்வாழ்வர் [வர்
முதிர்திருப்பணிகள்செய்தவை மெனமுயன்றுயவாரா
ததிகொள்செங்கோலே னெறிலாய்க்கொள்
கிதியெலாஞ்சிவலோகத்தெம் மானடிகளையுமேர்வர். (௧௦)

நீதவிட்டவர்ரூர்தாமே முத்திபைச்சேருவாரென்
றேதவிட்டுரைத்திதி யிடங்காமெங்கோமானே
மாதவிட்டுருவேயம் வரும்படியவன்பனிக்கே
தாதவிட்டதுப்பினுரென் றுரைக்குமர்சொல்லக்கேட்டு. (௧௧]

அரனரவரக்ஙயோ சங்கராமிக்கான்ற
புரகரநீலகண்டபுனிதனே யென்றாற்றி
யெரியுறமெழுகேபோல வென்புநெக்குருகிவெம்பி
யிருகரகமலத்தாலே திருவடிபோற்றிவேண்டி.
விகாதம்லேதுண்டோ சம்பிரமதுமேதாங்கிழும்
புகாவிடம்புக்குங்காணு வடிமுடியிரண்டைப்போகத்

தகாதவன்மனைவாயின்கீழ் மேற்படிதாங்காண்டற்குத்
தகாதகாரியத்திற்குய்த்தா ரென்றுளந்தயங்கிநொந்து. (கங)

பாவையர்தம்மிற்றாழ்ந்த கணிகையாம்பாவைபாலே
மூவர்தம்முதல்வனை முக்கணெங்கோமான்றன்னைக்
கேவலமாகவெண்ணிக் கிடைத்திடுமெனுவனை
யேவினர்தம்மைக்காணி லென்படுவாரோவென்ன. (கச)

வரவரச்சினந்திப்பொங்கி வரையிலாவுளத்தரான
தரமதைநாவலூரா ரிப்பெருந்தகையோர்கேட்டு
விரவரமனமழிந்து வள்ளலார்தம்பாற்சென்று
நரநரப்பதனையெல்லா நவின்றனார்நன்மையாக்க. (கரு)

அடைவிலாகிவேறு யுறினிவர்க்கன்பதாமோ
தடையிலாகிட்பரவிரெனச் சாற்றக்கேளா
நடைகவில்டித்தடித்தே யழுக்கைநீக்குறுமாறென்ன
விடையிடையூறென்று னட்பெய்துவரென்பதெண்ணி. (கசு)

எவியுறக்காணுறுதே யெய்தராபற்றலென்னப்
புலிவனச்சுரபிதன்னைப் போய்க்கொளுமாறுபோல
வலியுறு தூண்டிலானே மயிலையைப்பற்றல்போலு
மலியுமருகோயை வயிற்றினுள்விடுத்தார்மன்னே. (கஎ)

என்பிலாக்கீடம்வெய்ய தழலிடையேய்ந்ததென்னப்
பின்பெலாக்குடருடன்றும் திடகிபேழுடக்கிப்பின்னித்
துன்பெலாமொன்றியொன்று யடைந்தெனத்துளக்கலாலே
பொன்குலாஞ்சிவலோகத்தெம் மானடிபோற்றிசெய்து. (கஅ)

பித்தனேயென்றுவைய்து பிச்சைநீயெடுக்கச்செய்து
வைத்த § னேகத்தைவாங்கிக் கணிகைபாலுதுசெல்ல
வைத்தனேகக்குற்றத்தை மன்னினேனல்லனேயோ
பத்தனேன்றனாயிவ்வாறு படுப்பையோவென்றுபோற்றி. [கசு)

கல்லினாலடித்தபேர்க்குங் கானினுனைத்தபேர்க்கும்
வில்லினாலடித்தபேர்க்கு மேற்பிரம்பனைத்தக்கைப்பற்றி
வல்லினாலடித்தபேர்க்கும் வரம்பிலாவரம்பாலித்துச்
சொல்லினாலடித்தபேர்க்குத் துன்பமோதருவாயென்ன. (உ0)

§ கைத்து—திரவியம்.

சொற்றுணைசாத்துந்தொண்டர் தமதடித்தொண்டரென்னப்
பெற்றிடாதனைவைக்கும் பெரியவனன்றோநோன்
கற்றிடாதல்லவிந்நோய் வன்றொண்டர்கடிந்தாலன்றி
யற்றிடாதறிவாயென்னவருளினைமலமூர்த்தி. (௨௧)

என்குடிமுதாதைக்கான் றோர்தமையென்றென்றைக்கும்
பொன்குடிகொண்டமேனிப புண்ணியாநீயேயன்றோ
தன்குடிபோலகாத்தாய் தமியனேன்சூலைநோவை
வன்குடிகொண்டான்றானே வந்துதாந்தீர்வன்கொல்லோ. (௨௨)

மன்னுயிர்காக்கப்போமினி னுளைசயுமருவுதற்குத்
தன்னுயிர்போன்றபெண்பா லாளைபுக்தழுவலுற்ற
வுன்னுயிர்போன்றான் சூலைபொருவித்துறவுறாமு
னென்னுயிர்விடுவனென்றான் றியம்பினோர்பர்கோமான். (௨௩)

என்றவர்மொழியக்கேட்ட வெம்பிரான்கரந்துசென்றே
கண்டுணைசாத்துகின்ற வன்றொண்டர்தம்பாலணணி
யின்றுநம்மேவலாலே யெய்தினான்சூலைதீர்த்தா
னென்றிடக்கேட்டோர் தூதர்கவர்வயினேகினான். (௨௪)

வேலனூர்தூதன்றானுங் காருத்தன்வினைதந்துவிட்ட
வாலனூர்தூதன்றானுஞ் சென்றழித்திட்டவாபோன்
மேலனூர்தூதனுப்ப மேவலாயுற்றோர்பால்
காலனூர்தூதனென்னக் கடுகியேதூதனென்றான். (௨௫)

காலையுமெய்ப்பிலாதான் சென்றவர்நமைக்காணுவன்
சூலையையெய்க்கோனீர்ப்பா னென்றிடச்சொற்றதன்ப
வேலையைக்கேட்டலோடு மிக்குறவுள்ளம்வெம்பி
யாலையின்கருப்பானேன் செய்வனென்றயர்ந்தாரம்மா. (௨௬)

மற்றவர்சூலைதீர்க்கவரினவர் வதனநோக்கேன்
சுற்றியென்குடையாயிர்க்குஞ் சொலற்கருநோயாந்துன்பம்
பற்றியவுடலையீரப் படுவனென்றுபிசைக்கோறக்
குற்றுடைவாளைக்கொண்டே குத்தினர்குக்கிற்றனே. (௨௭)

கற்புடைமாதரெல்லாங் கணவரையன்றிவேறிங்
கற்புடைத்தெய்வந்தானு முண்டெனவமைநுவாரோ

வெற்புடையுடலந்தன்னைத் துரும்பெனவெண்ணும்போது
தற்புடைசூழ்ந்ததொண்டர் சார்ந்தனரென்னக்கேட்டு. (உ௮)

என்சொல்வன்மனைவியார்த மியல்பினைநம்பிவந்த
தன்செயல்கேட்டபோழ்தே கணவரைமறைத்துச்சால
மின்செயுந்தீபமாதி பூரணகும்பம்வைத்துக்
கொண்செய்மங்கலத்தினோடுமெதிருடன்கொண்மினென்றாள். உ௯

பூரணகும்பமெங்கும் பொலிதரமறுகின்வைத்தார்
தோரணம்புனையிற்றிச் சொக்குறத்துலக்கிவைத்தா
ரோரணமின்றியேயுங்கமுகு கணுற்றியெங்குங்
காரணமென்னசொல்வே னட்டமங்கலங்களிப்ப, (௩0)

மறையவர்குமாரர்களெல்லா மறையொலிமிகமுழங்கத்
துறைநிறையாளர்கங்க டொகையிலாதுழக்கியார்ப்ப
முறைமுறையெதிர்கொண்டேத்தி முகமன்களோடுபோற்றக்
கறையுளோரதிசயிப்பத் தொண்டனார்சார்ந்தாரம்மா. (௩௧

மும்மையாருலகுமன்னின் முதுணர்ந்தோர்கள்போற்ற
மெய்ம்மையாம்புகழெனுஞ் சிம்மாதனமேவுவோர்தா
நம்மையாளுடைய நாயனாருறுமில்லிற்சென்று
செம்மைசேராதனத்திற் றிகழவிற்றிருந்தாரம்மா. [௩௨).

கடன்முறைபலவும்பெற்றுக் கருணைசேர்நாயனாரிவ்
விடனிலேயென[illegible] கேயர்கோனுனதகட்டில்
விடனெனவாருந்துஞ்சூலை நீக்கியேமன்னரோ
டுடனுறைவதனுக்குற்றே னெங்கெனவுசாவினாரால். {௩௩]

வேறு.

இன்னலின்மென்மொழி யேவலிற்கிட்டினோ
ருள்ளமாற்றமுரைப்ப தென்னையெனக்
குள்ளமின்றிக் கலிக்காமநாயனார்
பள்ளிகொள்கின்ற வரெனப்பன்னினார். (௩௪)

மாணவேண்டும்பெரியர் மகிழ்வினைப்
பேணவேண்டுமெம் பிரானிவரென்னவே
பூணவேண்டும் புனிதரைக்கண்ணினாற்
காணவேண்டுமென்றே சொற்கரைந்தனர். (௩௫)

கூறுமாற்றங் குறிக்கொள்குழுவினர்
வேறுமாற்றம் புகலவெருவின
ரூறுமாற்றுதலின்றி யுள்ளூற்றதைத்
தேறுமாற்றந் தெரிதரக்காட்டினர். (௩௬)

குருதிசோரக் குடருஞ்சொரிதரப்
பெரிதுமாவிமிர்த்து கரந்தனிற்
சுரிகையோடு கிடந்திடுதோற்றத்தை
மருவிநோக்கி மனமுளைந்தாரரோ. (௩௭)

என்னைக்காணுமுனிறுறக்கண்டநின்
றன்னைக்கண்டுந் தரித்திருப்பேன்கொலோ
மின்னைக்கண்டது போலுயிர்விடவெனன்
றன்னிக்கைப்பறித் தாருடைவாளினை. (௩௮)

என்னுமாற்ற மியம்பியெடாமுன
முன்னவன்றன் கருணைமுயங்கியே
யென்னைகெட்டனை யென்றுயிர்பெற்றெழீஇப்
பன்னுமவ்வுடை வாளினைப்பற்றினர். (௩௯)

பற்றிநின்றவர் பாதமுளரியைச்
சுற்றிவீழ்ந்து பராவித்துதித்தனர்
பெற்றகண்ணிழந் தேயின்னும்பெற்றவ
ருற்றிடுங்களிப்பெண்ணவுலந்தனர். (௪0)

வேறு.

வானைமாற்றியேயெழுந் திருநாயனார்மற்றென்
கோனையாற்றினை கொடுஞ்சமன்கோறல்செய்தற்ற
காளைமாற்றினை கண்ணினாலுவன்றிட்ட
றூனைமாற்றினையெனப் பணிந்தேமகிழ்தலைந்தார். (௪௧)

பேலையோர்நினைத்தால் விளைபொருண்மிகுபென்னு
நாலையாய்ந்தனர் நுவன்றதுதேர்ந்தனவன்றோ
சூலையோதவிர்த்தேனென்றுந் தொலைவிலாப்பிறவி
வேலையேதவிர்த்தனைக் களிக்கடல்வீழ்ந்தார்; (௪௨)

இருவரும்பெருமங்கல மீதெனவெழுந்த
ஒருவரோடுமற் றொருவருமுயிருறப்புல்லி

மருவியேமகிழ்ந்தனர் மணம்வழங்குறவேண்டி
விருவிகற்பம் வந்தவர்க்கலானிகழ்த்துறப்படுமோ. (சஉ)

மெய்க்கவந்தவரிருவருந் திருப்புன்கூர்மேவிச்
சொக்கநாயகிபன்னி யருளுளந்துதைந்து
மிக்கவாவொடுவினைந்து தாட்டுணைமலர்வீழ்ந்து
முக்கணுதனைப்பாடினர் தொண்டர்தம்முதல்வர். சங)

மேவியேசிலநாளவணுறைந்து பின்விரவி
யாவிபோன்றவிருவரு மோருயிராகிக்
காவியங்கமலாலயப் பதியினைக்கண்டு
மாவியப்பொடுவிடங்கரைப் பரவிவாழ்ந்தார். (சச)

நம்பியாரருளருளாற் றிருமுறைநகரு
ளும்பர்நாயகனைப் பரமானந்தமோங்கி
யெம்பிரான்சிவலோக நாயகனடியிணையா
மம்புயத்தினையணைந்தருள் வாழ்வினையடைந்தார். (சரு)

முற்றிற்று.

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் பூசித்தபடலச்சுருக்கம்.

சகலசாஸ்திர வேதாகம புராணங்களில் வல்லுனரான சூதமகரிஷியானவர் நைமிசாரண்ணியவாசிகளாகிய ரிஷிகளைப் பார்த்து ஓ மகரிஷிகளே! கேட்பீர்களாக. சோழநாட்டிலே பெருமங்கலமென்னுஞ் க்ஷேத்திரத்திலே வேளாளர்குலத்திலே ஏயர்கோன்குடியிலே அவதரித்த கலிக்கம்பநாயனார் என்பவர் சிவபிரானிடத்துஞ் சிவனடியார்களிடத்தும் அன்புமிக்குள்ளவராய் இந்தத்திருப்புன்கூர்ஸ்தலத்தில் திருப்பணிசெய்துவருவாயினர். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவாரூரிலெழுந்தருளிய காலத்தில் அங்கு தியாகேசப்பெருமானை பரவைநாச்சியார்வீட்டுக்குத் தூதனுப்பிய விஷயத்தைக்கேள்வியுற்று மனவியாகூலமடைந்து இந்நாயனாரையும் அடியவரென்று புகலவொண்ணுமா? தூதுசென்றவனையும் ஈசனென்று கூறப்பாற்றோ? என்றுமிகவு நிந்தனை செய்துகொண்டிருப்பதைத் தியாகேசரறிந்து இவருக்குச் சூலைநோயை யுண்டாக்கி நாயனாரைக்கொண்டு தணித்தாலொ

பூரிய இவர் கோபம் நீங்காதெனக்கருதி குஷ்டரோகத்தைக் கொடுத்தார். அவர் அந்நோயால் வருந்தும்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை "நீபோய் அந்நோயைத்தீர்ப்பாயாக" வென்று கட்டளையிட்டருள, நாயனார் அந்நோய்தீர்க்கத் தாம்வருவதாக கலிக்காமநாயனாருக்குத் தூதனுப்பினார். இதனைக்கேட்டநாயனார் தானனுபவித்துவருங் கொடிய நோயைக்காட்டிலும் இவர் வரவு மனதில்மிகவும் அதிகதுன்பத்தை உண்டாக்கியதால் உயிர்துறப்பதுவிதமென்று உடைவாளினை வயிற்றில் குத்திக்கொண்டு உயிரைமாய்த்தனர். சுந்தரமூர்த்திஸ்வாமிகள் அந்த ஊருக்குச்சென்று அவரைக்காண விருப்பமேவிட்டால் அவர் எங்கே யென்றுவினவலும் அவ்வூரிலுள்ளோர் உண்மையைச் சொல்லாது வேறுவிதஞ்சொல்லியுஞ் சாத்தியப்படாமையால் கொண்டுபோய்க்காட்டினர். ஸ்வாமிகள் அவரைப்பார்த்தவுடன் [illegible] இத்தகைய தீர்க்கவைராக்கியம் [illegible] யானுமுயிர் துறப்பேனென்றும் அவ்வுடைவாளைக் கைப்பற்றவே பெருமானருளினால் கலிக்காமநாயனார் உயிர்பெற்றெழுந்து இவ்வுடைவாளை வாங்கிக்கொண்டு நாயனாருக்குச் [illegible] இவ்விருவருந் திருப்புன்கூரடைந்து சிவபெருமானைப் பணிந்து தரிசித்து அவர் கருணைபெற்று சிவனடியாருடன் திருவாரூர்முதலிய [illegible] பிறகு சிவலோகநாதர் திருவடி நிழலில் சேர்ந்தனர்.

சருக்கம் முற்றிற்று.

தீர்த்தப்படலம்.

[illegible]
[illegible] சிறப்புறு
[illegible] பெற்றிய
[illegible] செய்புவாம்.

வேறு.

[illegible] நதிசேர்பவர்
[illegible]

வோகநினைதூரத் துள்ளாந்திசைக்குள் சானவிக்குயர்ந்தே
மூகியதீர்த்தம் யாவுமொழியவொண் ணுறும்மோமுன்னீர். [௨)

ஏற்றிவலோகநாதனியைந் தவாலயக்குணக்கின்
மஞ்சுறியிந்திரதீர்த்தப்பேருளதென வழங்கப்பாற்றும்
வேந்தமாலயத்தின்கீழ்பால் விண்ணிறையர்ச்சைசெய்த
நந்தசனிகண்டத்தெம்மா னுறைதருமிலிங்கனண்ணும். (௩)

தென்குடக்கதனில் வியாக்ரபாதமாமுனியின் றீர்த்த
மென்னமேமஃவிளங்குமன்று னர்ச்சைசெய்யிலிங்கம்வேண்டின்
சன்மயில்சனகருக்குத் தனித்தமூவிரல்கணிக்கிப்
பின்னிருவிரலாற்காட்டும் பெம்மான்முன்பிறங்குமன்றே. (௪)

பதஞ்சலிமுனிவனர்ச்சை பண்ணியவிலிங்கமென்ன
விதஞ்சலியாமலியுமாலயக் குடக்கிருப்பை
நிதஞ்சலிப்பிலாக்காக்கோ ளிகழ்சபரியையினாலே
பதஞ்சலிமுனியிலிங்கப் பாங்கரிவ்விலிங்கப்பண்பாம். [௫]

கின்னரர்குழாமுழங்கச் சபரியைகெழுமலாலே
வென்னரன்றிசையின்கண்ணே கின்னரலிங்கமெய்து
முன்னமங்கெய்தியாவு மருளென்மொழிந்திறைஞ்சிற்
பின்னரும்பெறுதலுண்டோ பெறுவர்சிந்தித்தவெல்லாம். (௬)

இந்திர[illegible]ம்படவிந்திரனிப்பேர்த்தீர்த்த
நந்தரமாமேரவந்தப்பெற்றியை நவிலுதற்கே
சுந்தரவத்தடத்தின் கூலத்தர்ச்சையின்றொழும்பின்
வந்துறுமவ்விலிங்க நாடொறும்வயங்குமன்றே. (௭)

அந்தடத்தீர்த்தக்கீழ்பா லபயமாபயன்றொட்ட
மெய்த்தடத்தாய்தாய்மேவு மவனருச்சனைவிழைந்த
நத்தவுப்பொருளிலிங்க மதன்கரைதன்னிற்சாருஞ்
சித்திகள்யாவும்போற்றுந் தொண்டர்கள்சேர்வரம்மா. (௮)

விண்ணயிராவதந்தொட்டுறுங் கடன்தென்கீழ்மேவு
மெண்ணுயிரனைத்துந்தீர்த்தே யியம்பொறுவின்பகலி
மண்ணையைப்போக்கிகல்ல மைந்தர்ப்பேறளித்துநின்ற
வெண்ணயிராவதப்பேரி லிங்கப்பெயரின்மேவும். (௯)

சோமனார்தீர்த்தமென்னுந் தடந்தென்பாற் றலங்களுற்று
தாமனார்ச்சைசெய்த விலிங்கமத்தடத்தின்பாலாங்
காமனூர்குருவாம்பொன்னன் குடக்கிலோர்கன்னற்றூர
மாமனூன்றடமுமன்னூனி லிங்கமுமமருமன்றே. [கo]

உடப்பவாபரணந்தன்னிற் சத்தகன்னிகையுறூற்று
மபயதானங்கொடுக்குமி லிங்கயாண்டமைந்திலங்குந்
தபமுறைற்சித்தரார்ச்சை நவின்றிடுமிலிங்கந்தானுஞ்
சுபமதாயதின்வடக்கிற் றன்னூறுஞ்சுகுணமாக. [கக]

அந்தமாவிலிங்கத்திற்குத் தரத்தினிலமர்ந்ததான
மூந்துமந்தணர்தங்கட்கு முதல்வனூஞ்சதுர்முகத்தோன்
சிந்தையிலியன்றதூய விலிங்கமக்கரஞ்சஞ்சேர்ந்து
வெந்துயரகற்றிமேலாம் வீடுறமேவுமன்றே. [கஉ]

வேறு.

கூறுகள்ளூண்டலாதி கோடானகோடியாக
வேறுறும்பாவம்யாவு விலதற்கையமென்றே
தேறுமிவ்வெலைக்குந் கீழ்பால்சிந்தனையுரவுநல்க
வாறுகோடிடனமர்ந்தான் பெருமையாரளக்கப்பாலார். [கங]

காஞ்சமாவிருக்கத்தின்கீழ்பால் மிகக்களிப்பின்மேவுங்
காஞ்செறியிலிங்கமர்ச்சை வியக்கூராற்சமைந்ததென்
கரஞ்சமாவனத்தின்பாலுத் தரத்தின்கணகண்டதீர்த்தம்
பரஞ்சுடர்பிரமதீர்த்தமெனப் பெயர்பகருவாரால். [கச]

அத்தடக்குணக்கின்கண்ணே பாரதியாலமைந்த
சத்தமெய்ப்பரமலிங்கந் தலங்குறலுற்றதென்ப
நத்துறுமயன்றீர்த்தத்தின் மருங்கெழுநாவோன்றீர்த்
மித்தடமீசானத்தின் சர்வதீர்த்தமதென்றேயும். [கரு]

அலகிலாச்சித்திதன்னை யருளலாலந்தநாம
மிலகிபவத்தீர்த்தத்தின் மருங்கு தென்மலையத்தெய்துங்
கலையமாமுனிவனர்ச்சைசெய்திடு மிலிங்கமாகுந்
தலைமைசேர்செல்வமெல்லாந் தந்திடுந்தரிசித்தோர்க்கே. [கசா]

அவ்விலிங்கத்தினுத்தரத்தினி லன்றேனுன்கோட்ட
மெவ்வமென்றரைப்பதியாவு மின்றிடுமகிமைத்தாகுஞ்

செவ்வியவாதன்றுடக்கிற்றிகழ்ந்திடு கோட்டாற்றா
நவ்விகொள்விழியுலோ பாமுத்திரைவாவிதன்னும். [௧௭

குடமுனியிலிங்கத்தென்பால் குலவியபாபநாசம்
பெறுமொருலிங்கமன்னன் பகிலியின்பேறதாகு
முவுமிக்கோட்டாற்றம்முன் னொழுக்கியோர்நாம்படிந்த
முறைமுறையிட்டலிங்கத்தமைப்பூசையுஞ்செய்வரேல். [௧௮

சகதியுள்ளவையுஞ்சாக்காந் தனைச்செயித்துத்தாக்கா
பத்திநின்வலம்புரிந்துபணிந்துறு வோருக்கெல்லா
முத்திபார்சன்னாதிறைவன் சனமேனுனன்னுவரேற்
சித்திகள்யாவும்பெற்றுச் சுத்தியுஞ்சேர்வரம்மா. [௧௯

நெரந்தலர்கடுக்கைவேணிக் குழகனைருளையென்ப
வந்திமேயடியாரும் வணங்கியசிலிங்கத்தீர்த்த
இந்தையிறுவக்கெயாயுடை சிவபூசைசெய்வராயின்
பந்தமதகன்றுகாலம்பதவியு படைவரம்மா.

முற்றிற்று.

முனிவர் பூசித்தபடலம்

கனிதருமஞ்சிலைசோகல்வடிநிரத்தமோடு
ளிவருமஞ்சிணர்ச்சைசயிலிங்கமுங்கிற்றிறைமால்
பனிவருமதிமிலேந்து பாஞ்சுடர்காதைகேட்ட
முனிவர்கள்பூசிக்கற்ற முறைமையையொழியலுற்றும்.

இத்திருப்புன்கூர்மேய சரித்திரம்யாவுமொன்ற
மெய்த்திருப்புகழைக் குடமுனிவரன்விளம்பக்கேட்ட
வத்திருமூர்த்திகுழாங்களனைவருமதிசேகித்தே
பொத்திருபதம்வணங்கி புசாவுவருளமுவந்தே.

நீடுசெய்பவலக்கடோயுந் தொய்திடுநீமைசான்னா
வாதுமிசெய்கொழிக்குமிந்தத் திருப்புன்கூர்மன்னுங்கால்
போதுசெய்துறைத்துமென்ற வெங்குநாதவெங்கள்
காதுசெய்யறம்பொழ்தன்னுங் காறுநக்காட்டுயிரால்.

தலமதின் மகிமைகேட்ட தக்கணாந் தரிசித்தேத்தி
வலமதுபுரிந்துபோற்ற வம்பினென் றடைவிற்கூட்ட
நலமதுபெற்றநன்று ளோரனைய நாடிபாய்ந்து
பலமதுபெறவேகேயி வனம்விட்டுப்பரிவிற்சூழ. (௪)

வாரணவாசியென்னு மாயிரும்புகழுமைந்த
தோரணவனப்பமைந்த சொக்கமாநகரம்நண்ணி
நாரணனயனர்தேடி நாடருஞ்ஜோதிமேனிப்
பூரணமமர்ந்திலங்கும் பொருவரும்பதியைப்போற்றி. (௫)

நெருப்புறுமேனியான்வாழ்மலை யெனக்கிரியாமேர்ந்த
பொருப்புறுமேனிபொன்னும் வெள்ளியுமாய்ப்பொதிந்தே
யிருப்பினுமெமக்குற்றிட்ட பெருமையோவெனவியம்பும்
பருப்பதமெனவிளங்கு மலையினைப்பணிந்தாரம்மா. (௬)

அலகிலாத்தலங்களெல்லாம் வலம்வந்தேயமைவிற்போற்றி
யுலகிலாப்பெருமையாவு மொருங்கமைவுறுமாணிக்க
மலையினிலுறையெங்கோமா னிராசலிங்கப்பேர்வாய்ந்த
தலமதைவணங்கித்தேத்தித் தலைமிசைப்பணிந்தாநின்றார். (௭)

விடைதுவன்றிட்டநாதன் றனைத்தரிசித்தோர்மீண்டுங்
கடைதரும்பவன்கணின்னைக் காணிலென்றறைந்தேயன்றொன்
மிடைதரும்வலத்தோடன்னின் மேவியென்றொன்றுமீச
னிடதுதோள்பெறுதண்டீசர் தலத்தினையடைந்துபோற்றி. (௮)

வந்துகண்ணுவர்தாமேவு படத்தினிற்பசுவாயுற்று
மூன்றுறுபசுக்களோடு மேயுங்கான்முதல்வனுக்கு
ஙிந்துறுநலெம்மோய் பாலபிடேகமிழைத்துநின்ற
கர்நாகாபுரியைக்கண்டு கசிந்தயுள்ளத்திற்போற்றி. (௯)

கன்னத்திற்கேட்டிவந்து காண்டிருப்புன்கூர்தன்னிற்
பொன்னொத்தமலைநேர்பொற்கோ புரங்கண்டுபோற்றல்
தன்னொத்ததலத்தைச்சூழ வலம்வந்துதவத்தரெல்லா
மின்னத்துக்கிடுண்டோவென் றண்டத்தைவிட்டிறங்கி. (௧௦)

தலத்தினையுற்றாரந்தணர்க் கருடமையத்தந்த
கலத்தினையுற்றமிக்க புண்ணியகண்ணும்பிதி

வலத்தினையுற்றமேன்மை வாய்ந்திடும்வாவியின்கீழ்ப்
புலத்தினையுற்றகோட்டந் தன்னையும்புக்குமூழ்கி. (௧௧)

மெய்யினில்வெள்ளிக்காப்பை வீதியினணிந்தக்கத்தைத்
கையினிற்சிரத்தின்மார்பிற் களத்தினிற்கருவைப்பூண்டு
தையினின்முதலயாருஞ் சந்திசெய்திடுதலாற்றி
மையினிற்கறுத்தகண்டன் றனையன்பின்வலமியற்றி. (௧௨)

இலிங்கமேயாதியெம்மோய் சௌந்தரமெனப்பேர்வாய்ந்த
வலங்கலங்குழலிஞட்கு மொழுந்தருளிணைவருக்கு
மிலக்குறவயிடேகாதி தயிலம்பாலேனையாட்டிக்
கலிக்கமுந்தரித்துப் பற்பன்மலரருச்சினைகள்கண்டு. (௧௩)

மாபலாவாழைதந்த கனிபலவகையமைத்துத்
தீபமுதிக்கநீக்கநிவேதனம் பலதிருத்தித்
தூபதீபாதியான சோடசமுறைபுரிந்து
பாபநாசஞ்செயிற்றப் பணிந்திதுபகரலுற்றார். (௧௪)

எண்ணியவெண்ணமெல்லா மிமைப்பினின்முடித்துவைக்கும்
புண்ணியமுதல்வனான பூரணப்பொருளேபோற்றி
கண்ணியபற்றுக்கோடாய் கருணைசெய்தலைவாபோற்றி
நண்ணியசிவலோகப்பேர் நாதனேபோற்றிபோற்றி. (௧௫)

என்றடிவணங்கப்பெற்ற விருடியர்தங்கட்கெல்லா
நன்றடிமையினைக்கொண்ட நாயகனருளினோக்கி
யின்றடிவணங்கு ... மையற் பலவரமுமேற்றே
யொன்றறமுத்திபெற்றி ... விரொன்றுரைத்தனண்ணல். (௧௬)

அவ்வரம்பெறுதலோடு மரணடிக்கணபுடார்ந்து
தெவ்வரம்பனையகண்ணு டனக்குமவ்வண்ணஞ்செய்தே
யெவ்வரங்களுமேபெற்றே யிருவர்களருளுமுற்றே
யவ்வவர்விடையும்பெற்று ரருந்தவஞ்செய்யக்கற்றார். (௧௭)

முழுதுமிப்புராணங்கேட்டோர் முற்றுமேபயனுணர்ந்தோ
ரெழுதினோர்படித்தோர்யாரு மிந்திரசெல்வம்பெற்றே
வழுவிலாவாயுள்சந்தானத்தொடு வரங்கள்வாய்ந்து
மழுவலானருளடைந்து வாழ்குவர்மிகவுமம்மா. (௧௮)

மண்டலம்புகழ்பட்டினத்துப்பிள்ளை
மாயில்வர்துகானுகொத்தானெனும்
தொண்டருக்கடித்தொண்டனெனச்சொலுந்
தூய்மெதம்பரமால்மிக்குணமேவ
தொண்டமாந்துறையம்பலத்தாடையர்
தூய்சந்ததிதன்னில்விலங்கிடும்
பண்டிதர்புகழுங்கனகசபைப்
பாவலனன்பெரியகர்த்தானரோ. [௧௯

நாதனுஞ்சிவஞானசம்பந்தர் நாயகன்பாகம்வாழ
மாணிக்கவாசகர்சுந்தரப்பேர் வையமோடிருவர்வாழி
வேதமுமாகமும்வாழி விண்ணுலகமாரிவாழி
பூதலத்தறம்வளங்கள் புரவலன்செங்கோல்வாழி. (உ௦

ஆயிரத்தியெண்ணூற்றியிருபத்தியெட்டெனச் சொற்றுறை யமைந்த, வாயுரத்தின் பிலவங்கவிடையமதியிற் திருப்புன்கூர்மா மியத்தைக் கேயூரத்தின்றேன்வள்ளிமணவாளமுருகனருள்கை த்ததாலே, பாயிரத்திலெனின் கனகசபைப்புலவனரங்கேற்றிப் ப ன்பெற்றனன். (உ௧

ஆக படலம் ௰௩-க்கு பாடல் அ௱௫.

முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பிழை.	திருத்தம்.
௨	தோளற்ற	தோளாற்ற
௫௨	தெய்வநய	தெய்வநாய
,,	தோற்றிக்	தோற்றி
௫௬	ஏனைபோர்	வனையோர்
௭௭	நாள	நாடாள்
௮௦	நாதவரூன்	நாதன்ருள்
,,	இகழுவை	இகழுடுவை
௮௭	இனி	[illegible]
௧௦௪	அன்னுனன்	அன்னுள்
௧௧௦	அமுதே	அமுதமே